

Uitgave
in de Nederlandse taal

Wetgeving

Inhoud

I Besluiten waarvan de publicatie voorwaarde is voor de toepassing

Verordening (EG) nr. 2294/1999 van de Commissie van 29 oktober 1999 tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit	1
Verordening (EG) nr. 2295/1999 van de Commissie van 29 oktober 1999 tot vaststelling van de restituties bij uitvoer voor rijst en breukrijst en schorsing van de afgifte van de uitvoercertificaten	3
Verordening (EG) nr. 2296/1999 van de Commissie van 29 oktober 1999 tot vaststelling van de wereldmarktprijs voor niet-geëgreeneerde katoen en van het voorschot op de steun	5
Verordening (EG) nr. 2297/1999 van de Commissie van 29 oktober 1999 tot wijziging van de restituties bij uitvoer van witte en ruwe suiker in onveranderde vorm	7
Verordening (EG) nr. 2298/1999 van de Commissie van 29 oktober 1999 tot vaststelling van de restituties bij uitvoer in ongewijzigde staat voor stropen en bepaalde andere producten van de suikersector	9
Verordening (EG) nr. 2299/1999 van de Commissie van 29 oktober 1999 tot vaststelling van de invoerrechten in de sector granen	12
Verordening (EG) nr. 2300/1999 van de Commissie van 29 oktober 1999 tot vaststelling van de restituties die gelden voor de in het kader van communautaire en nationale voedselhulpacties geleverde producten van de sectoren granen en rijst	15
Verordening (EG) nr. 2301/1999 van de Commissie van 29 oktober 1999 tot vaststelling van de restituties bij uitvoer voor mout	17
Verordening (EG) nr. 2302/1999 van de Commissie van 29 oktober 1999 tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 1832/92 tot vaststelling van de steunbedragen voor de levering van graanproducten van oorsprong uit de Gemeenschap aan de Canarische eilanden	19

Prijs: 24,50 EUR

(Vervolg z.o.z.)

NL

Besluiten waarvan de titels mager zijn gedrukt, zijn besluiten van dagelijks beheer die in het kader van het landbouwbeleid zijn genomen en die in het algemeen een beperkte geldigheidsduur hebben.

Besluiten waarvan de titels vet zijn gedrukt en die worden voorafgegaan door een sterretje, zijn alle andere besluiten.

Verordening (EG) nr. 2303/1999 van de Commissie van 29 oktober 1999 tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 1833/92 tot vaststelling van de steunbedragen voor de levering van graanproducten van oorsprong uit de Gemeenschap aan de Azoren en Madeira	21
Verordening (EG) nr. 2304/1999 van de Commissie van 29 oktober 1999 tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 391/92 tot vaststelling van de steunbedragen voor de levering van graanproducten van oorsprong uit de Gemeenschap aan de Franse overzeese departementen	23
Verordening (EG) nr. 2305/1999 van de Commissie van 29 oktober 1999 tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 3536/91 tot vaststelling van de uiterste datum voor de inslag van mageremelkpoeder dat op grond van Verordening (EEG) nr. 3398/91 wordt verkocht	25
Verordening (EG) nr. 2306/1999 van de Commissie van 29 oktober 1999 tot schorsing van de boteraankopen in sommige lidstaten	26
Verordening (EG) nr. 2307/1999 van de Commissie van 29 oktober 1999 tot vaststelling van het maximumbedrag van de steun voor boterconcentraat voor de 213e bijzondere inschrijving die wordt gehouden in het kader van de permanente verkoop bij inschrijving als bedoeld in Verordening (EEG) nr. 429/90	27
Verordening (EG) nr. 2308/1999 van de Commissie van 29 oktober 1999 tot vaststelling van de minimumverkoopprijs van mageremelkpoeder voor de 140e bijzondere inschrijving in het kader van de in Verordening (EEG) nr. 3398/91 bedoelde permanente verkoop bij inschrijving	28
Verordening (EG) nr. 2309/1999 van de Commissie van 29 oktober 1999 tot vaststelling van de minimumverkoopprijzen voor boter en de maximumbedragen van de steun voor room, boter en boterconcentraat die gelden voor de 41e bijzondere inschrijving in het kader van de in Verordening (EG) nr. 2571/97 bedoelde permanente openbare inschrijving	29
Verordening (EG) nr. 2310/1999 van de Commissie van 29 oktober 1999 tot vaststelling van de maximumaankooprijzen van boter voor de 249e inschrijving in het kader van de in Verordening (EEG) nr. 1589/87 bedoelde permanente inschrijving	31
Verordening (EG) nr. 2311/1999 van de Commissie van 29 oktober 1999 tot wijziging van het op de restitutie voor granen toe te passen correctiebedrag	32
Verordening (EG) nr. 2312/1999 van de Commissie van 29 oktober 1999 houdende vaststelling van de restituties die worden toegepast voor eieren en eigeel, uitgevoerd in de vorm van niet in bijlage I van het Verdrag vermelde goederen	34
Verordening (EG) nr. 2313/1999 van de Commissie van 29 oktober 1999 houdende vaststelling van de restituties welke van toepassing zijn op bepaalde zuivelproducten die worden uitgevoerd in de vorm van niet in bijlage I van het Verdrag vermelde goederen	36
Verordening (EG) nr. 2314/1999 van de Commissie van 29 oktober 1999 houdende vaststelling van de restituties die worden toegepast voor bepaalde producten van de sector suiker die worden uitgevoerd in de vorm van niet in bijlage I van het Verdrag vermelde goederen	38
Verordening (EG) nr. 2315/1999 van de Commissie van 29 oktober 1999 houdende vaststelling van de restituties die worden toegepast voor bepaalde producten van de sector granen en de sector rijst, uitgevoerd in de vorm van niet in bijlage I bij het Verdrag vermelde goederen	40

★ Verordening (EG) nr. 2316/1999 van de Commissie van 22 oktober 1999 houdende uitvoeringsbepalingen van Verordening (EG) nr. 1251/1999 van de Raad tot instelling van een steunregeling voor producenten van bepaalde akkerbouwgewassen	43
★ Verordening (EG) nr. 2317/1999 van de Commissie van 29 oktober 1999 tot wijziging van een element van het productdossier van de benaming „Idiazábal” in de bijlage bij Verordening (EG) nr. 1107/96 betreffende de registratie van de geografische aanduidingen en oorsprongsbenamingen in het kader van de procedure van artikel 17 van Verordening (EEG) nr. 2081/92	66
★ Verordening (EG) nr. 2318/1999 van de Commissie van 29 oktober 1999 houdende afwijking van Verordening (EG) nr. 1370/95 ten aanzien van de datum van afgifte van de uitvoercertificaten in de sector varkensvlees	67
★ Verordening (EG) nr. 2319/1999 van de Commissie van 29 oktober 1999 betreffende de toewijzing van uitvoercertificaten voor kaas die in 2000 in het kader van bepaalde contingenten naar de Verenigde Staten van Amerika mag worden uitgevoerd op grond van de GATT-overeenkomsten	68
Verordening (EG) nr. 2320/1999 van de Commissie van 29 oktober 1999 inzake de levering van spliterwten als voedselhulp	71
Verordening (EG) nr. 2321/1999 van de Commissie van 29 oktober 1999 inzake de levering van zuivelproducten als voedselhulp	74
Verordening (EG) nr. 2322/1999 van de Commissie van 29 oktober 1999 tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1701/1999 inzake een openbare inschrijving voor de restitutie of de belasting bij uitvoer van gerst naar alle derde landen	77
Verordening (EG) nr. 2323/1999 van de Commissie van 29 oktober 1999 tot vaststelling van de maximumrestitutie bij uitvoer van langkorrelige volwitte rijst in het kader van de inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 2176/1999	78
Verordening (EG) nr. 2324/1999 van de Commissie van 29 oktober 1999 betreffende de offertes voor de verzending van langkorrelige gedopte rijst bestemd voor het eiland Réunion, die zijn ingediend in het kader van de inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 2177/1999	79
Verordening (EG) nr. 2325/1999 van de Commissie van 29 oktober 1999 tot vaststelling van de maximumrestitutie bij uitvoer van halflangkorrelige en langkorrelige A volwitte rijst in het kader van de inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 2178/1999	80
Verordening (EG) nr. 2326/1999 van de Commissie van 29 oktober 1999 tot vaststelling van de maximumrestitutie bij uitvoer van halflangkorrelige en langkorrelige A volwitte rijst in het kader van de inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 2179/1999	81
Verordening (EG) nr. 2327/1999 van de Commissie van 29 oktober 1999 tot vaststelling van de maximumrestitutie bij uitvoer van rondkorrelige volwitte rijst in het kader van de inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 2180/1999	82
Verordening (EG) nr. 2328/1999 van de Commissie van 29 oktober 1999 tot vaststelling van de steunbedragen voor de levering van rijstproducten van oorsprong uit de Gemeenschap aan de Canarische eilanden	83

Verordening (EG) nr. 2329/1999 van de Commissie van 29 oktober 1999 tot vaststelling van de steunbedragen voor de levering van rijstproducten van oorsprong uit de Gemeenschap aan de Azoren en Madeira	85
---	----

II Besluiten waarvan de publicatie niet voorwaarde is voor de toepassing

Commissie

1999/705/EG:

- ★ **Beschikking van de Commissie van 20 juli 1999 betreffende staatssteun van Nederland ten behoeve van 633 Nederlandse tankstations in de grensstreek met Duitsland ⁽¹⁾ (kennisgeving geschied onder nummer C(1999) 2539)** 87

1999/706/EG:

- ★ **Besluit van de Commissie van 30 september 1999 houdende vaststelling van de in 1999 beschikbare bedragen uit hoofde van de bijzondere kaderregeling voor bijstand ten behoeve van traditionele ACS-leveranciers van bananen (Verordening (EG) nr. 856/1999 van de Raad) (kennisgeving geschied onder nummer C(1999) 3097) ...** 122

1999/707/EG:

- ★ **Beschikking van de Commissie van 29 oktober 1999 betreffende beschermende maatregelen ten aanzien van paardachtigen uit de Verenigde Staten ⁽¹⁾ (kennisgeving geschied onder nummer C(1999) 3614)** 125

EUROPESE ECONOMISCHE RUIMTE

Toeziethoudende Autoriteit van de EVA

- ★ **Beschikking van de Toeziethoudende Autoriteit van de EVA nr. 162/1999/COL van 9 juli 1999 waarbij Noorwegen wordt vrijgesteld van de verplichting om op bepaalde soorten het in hoofdstuk III, punt 1.4, van bijlage I bij de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte vermelde besluit betreffende het in de handel brengen van zaaizaad van oliehoudende planten en vezelgewassen (Richtlijn 69/208/EEG van de Raad) toe te passen** 126

I

(Besluiten waarvan de publicatie voorwaarde is voor de toepassing)

VERORDENING (EG) Nr. 2294/1999 VAN DE COMMISSIE
van 29 oktober 1999
tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde
soorten groenten en fruit

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 3223/94 van de Commissie van 21 december 1994 houdende uitvoeringsbepalingen van de invoerregeling voor groenten en fruit ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1498/98 ⁽²⁾, en met name op artikel 4, lid 1,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In Verordening (EG) nr. 3223/94 zijn op grond van de multilaterale handelsbesprekingen in het kader van de Uruguayronde de criteria vastgesteld aan de hand waarvan de Commissie voor de producten en de perioden die in de bijlage bij die verordening zijn

vermeld, de forfaitaire waarden bij invoer uit derde landen vaststelt.

- (2) Op grond van de bovenvermelde criteria moeten de forfaitaire invoerwaarden worden vastgesteld op de in de bijlage bij deze verordening vermelde niveaus,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De in artikel 4 van Verordening (EG) nr. 3223/94 bedoelde forfaitaire invoerwaarden worden vastgesteld zoals aangegeven in de tabel in de bijlage bij deze verordening.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 30 oktober 1999.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 29 oktober 1999.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 337 van 24.12.1994, blz. 66.

⁽²⁾ PB L 198 van 15.7.1998, blz. 4.

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 29 oktober 1999 tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit

(in EUR/100 kg)

GN-code	Code derde landen ⁽¹⁾	Forfaitaire invoerwaarde
0702 00 00	052	102,2
	204	53,5
	999	77,8
0707 00 05	052	87,5
	628	130,9
	999	109,2
0709 90 70	052	71,3
	999	71,3
0805 30 10	052	58,8
	388	55,9
	528	63,9
	600	63,8
	999	60,6
0806 10 10	052	122,0
	400	264,7
	999	193,3
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	060	35,9
	400	81,4
	404	71,5
	800	158,3
	804	23,8
	999	74,2
0808 20 50	052	91,9
	064	62,9
	388	171,9
	400	70,3
	999	99,3

⁽¹⁾ Landennomenclatuur vastgesteld bij Verordening (EG) nr. 2645/98 van de Commissie (PB L 335 van 10.12.1998, blz. 22). De code „999” staat voor „andere oorsprong”.

VERORDENING (EG) Nr. 2295/1999 VAN DE COMMISSIE**van 29 oktober 1999****tot vaststelling van de restituties bij uitvoer voor rijst en breukrijst en schorsing van de afgifte van de uitvoercertificaten**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 3072/95 van de Raad van 22 december 1995 houdende een gemeenschappelijke ordening van de rijstmarkt ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2072/98 ⁽²⁾, inzonderheid op artikel 13, lid 3, tweede alinea, en lid 15,

- (1) Overwegende dat volgens artikel 13 van Verordening (EG) nr. 3072/95 het verschil tussen de noteringen of de prijzen op de wereldmarkt van de in artikel 1 van deze verordening bedoelde producten en de prijzen van deze producten in de Gemeenschap kan worden overbrugd door een restitutie bij uitvoer;
- (2) Overwegende dat, krachtens artikel 13, lid 4, van Verordening (EG) nr. 3072/95, de restituties moeten worden vastgesteld met inachtneming van de situatie en de vooruitzichten terzake van de beschikbare hoeveelheid rijst en breukrijst en van de prijzen hiervan op de markt van de Gemeenschap enerzijds en van de prijzen van rijst en breukrijst op de wereldmarkt anderzijds; dat het volgens dit artikel eveneens noodzakelijk is om op de rijstmarkt voor een evenwichtige situatie en een natuurlijke ontwikkeling van de prijzen en het handelsverkeer zorg te dragen en bovendien rekening te houden met het economische aspect van de voorgenomen uitvoer, met de wenselijkheid om verstoringen op de markt van de Gemeenschap te vermijden en met de limieten die voortvloeien uit overeenkomstig artikel 228 van het Verdrag gesloten overeenkomsten;
- (3) Overwegende dat bij Verordening (EEG) nr. 1361/76 van de Commissie ⁽³⁾ is vastgesteld welke de maximumhoeveelheid breukrijst is die rijst, waarvoor de restitutie bij uitvoer is vastgesteld, mag bevatten, terwijl daarbij tevens het percentage is bepaald van de op deze restitutie toe te passen vermindering, voor het geval dat de hoeveelheid breukrijst welke de uitgevoerde rijst bevat deze maximumhoeveelheid overschrijdt;
- (4) Overwegende dat de uitvoer van een hoeveelheid van 7 828 t rijst naar bepaalde bestemmingen mogelijk is; dat daartoe de procedure van artikel 7, lid 4, van Verordening (EG) nr. 1162/95 van de Commissie ⁽⁴⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1432/1999 ⁽⁵⁾, moet worden toegepast; dat daarmee bij de vaststelling van de restituties rekening moet worden gehouden;

- (5) Overwegende dat in artikel 13, lid 5, van Verordening (EG) nr. 3072/95 de specifieke criteria zijn bepaald waarmede bij de berekening van de restitutie bij uitvoer van rijst en breukrijst rekening moet worden gehouden;
- (6) Overwegende dat de situatie op de wereldmarkt en de specifieke eisen van sommige markten een differentiatie van de restitutie voor sommige producten al naar gelang van hun bestemming noodzakelijk kunnen maken;
- (7) Overwegende dat, teneinde rekening te houden met de bestaande vraag naar verpakte, langkorrelige rijst op bepaalde markten, moet worden voorzien in de vaststelling van een specifieke restitutie voor dat product;
- (8) Overwegende dat de restitutie minstens eenmaal per maand moet worden vastgesteld; dat de restitutie tussentijds kan worden gewijzigd;
- (9) Overwegende dat de toepassing van deze regelen op de huidige situatie van de rijstmarkt, en met name op de noteringen of prijzen van rijst en breukrijst in de Gemeenschap en op de wereldmarkt, voert tot het vaststellen van de bedragen van de restitutie, zoals vermeld in de bijlage van deze verordening;
- (10) Overwegende dat in het kader van het beheer van de volumebeperkingen die voortvloeien uit de WTO-verbindenissen van de Gemeenschap, de afgifte van uitvoercertificaten met restitutie dient te worden geschorst;
- (11) Overwegende dat de in deze verordening vervatte maatregelen in overeenstemming zijn met het advies van het Comité van beheer voor granen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De restituties bij uitvoer van de in artikel 1 van Verordening (EG) nr. 3072/95 genoemde producten in ongewijzigde staat worden, met uitzondering van de in lid 1, onder c), van dat artikel genoemde producten, op de in de bijlage aangegeven bedragen vastgesteld.

Artikel 2

Behalve voor de in de bijlage vermelde hoeveelheid van 7 828 t wordt de afgifte van uitvoercertificaten met vaststelling vooraf van de restitutie geschorst.

Artikel 3

Deze verordening treedt in werking op 1 november 1999.

⁽¹⁾ PB L 329 van 30.12.1995, blz. 18.

⁽²⁾ PB L 265 van 30.9.1998, blz. 4.

⁽³⁾ PB L 154 van 15.6.1976, blz. 11.

⁽⁴⁾ PB L 117 van 24.5.1995, blz. 2.

⁽⁵⁾ PB L 166 van 1.7.1999, blz. 56.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 29 oktober 1999.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 29 oktober 1999 tot vaststelling van de restituties bij uitvoer voor rijst en breukrijst en schorsing van de afgifte van de uitvoercertificaten

(in EUR/t)			(in EUR/t)		
Productcode	Bestemming (1)	Bedrag van de restituties	Productcode	Bestemming (1)	Bedrag van de restituties
1006 20 11 9000	01	80,00	1006 30 65 9900	01	100,00
1006 20 13 9000	01	80,00		04	—
1006 20 15 9000	01	80,00	1006 30 67 9100	05	106,00
1006 20 17 9000	—	—	1006 30 67 9900	—	—
1006 20 92 9000	01	80,00	1006 30 92 9100	01	100,00
1006 20 94 9000	01	80,00		02	106,00 (2)
1006 20 96 9000	01	80,00		03	111,00 (2)
1006 20 98 9000	—	—		04	—
1006 30 21 9000	01	80,00		05	106,00
1006 30 23 9000	01	80,00	1006 30 92 9900	01	100,00
1006 30 25 9000	01	80,00		04	—
1006 30 27 9000	—	—	1006 30 94 9100	01	100,00
1006 30 42 9000	01	80,00		02	106,00 (2)
1006 30 44 9000	01	80,00		03	111,00 (2)
1006 30 46 9000	01	80,00		04	—
1006 30 48 9000	—	—		05	106,00
1006 30 61 9100	01	100,00	1006 30 94 9900	01	100,00
	02	106,00 (2)		04	—
	03	111,00 (2)	1006 30 96 9100	01	100,00
	04	—		02	106,00 (2)
	05	106,00		03	111,00 (2)
1006 30 61 9900	01	100,00		04	—
	04	—		05	106,00
1006 30 63 9100	01	100,00	1006 30 96 9900	01	100,00
	02	106,00 (2)		04	—
	03	111,00 (2)	1006 30 98 9100	05	106,00
	04	—	1006 30 98 9900	—	—
	05	106,00	1006 40 00 9000	—	—
1006 30 63 9900	01	100,00			
	04	—			
1006 30 65 9100	01	100,00			
	02	106,00 (2)			
	03	111,00 (2)			
	04	—			
	05	106,00			

(1) De bestemmingen zijn de volgende:

01 Liechtenstein, Zwitserland en het gebied van de gemeenten Livigno en Campione d'Italia; restituties, in het kader van de procedure van artikel 7, lid 4, van Verordening (EG) nr. 1162/95, vastgesteld voor een totale hoeveelheid van 4 618 ton equivalente volwitte rijst;

02 zones I, II, III, VI, met uitzondering van Turkije;

03 zones IV, V, VII c), Canada en zone VIII, met uitzondering van Suriname, Guyana en Madagaskar;

04 de in artikel 34 van de gewijzigde Verordening (EEG) nr. 3665/87 van de Commissie bedoelde bestemmingen;

05 Ceuta en Melilla; restituties, in het kader van de procedure van artikel 7, lid 4, van Verordening (EG) nr. 1162/95, vastgesteld voor een totale hoeveelheid van 777 ton.

(2) Voor rijst voor de bestemmingen 02 en 03 zijn de restituties, in het kader van de procedure van artikel 7, lid 4, van Verordening (EG) nr. 1162/95, vastgesteld voor een totale hoeveelheid van 2 433 ton.

NB: De zones zijn deze die worden omschreven in de bijlage bij de gewijzigde Verordening (EEG) nr. 2145/92 van de Commissie.

VERORDENING (EG) Nr. 2296/1999 VAN DE COMMISSIE**van 29 oktober 1999****tot vaststelling van de wereldmarktprijs voor niet-geëgreeneerde katoen en van het voorschot op de steun**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op de Akte van Toetreding van Griekenland, en met name op de punten 3 en 10 van Protocol nr. 4 betreffende katoen, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1553/95 van de Raad ⁽¹⁾,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1554/95 van de Raad van 29 juni 1995 tot vaststelling van de algemene voorschriften van de steunregeling voor katoen en tot intrekking van Verordening (EEG) nr. 2169/81 ⁽²⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1419/98 ⁽³⁾, en met name op de artikelen 3, 4 en 5,

- (1) Overwegende dat krachtens artikel 3 van Verordening (EG) nr. 1554/95 op gezette tijden een wereldmarktprijs voor niet-geëgreeneerde katoen wordt bepaald, rekening houdende met de historische verhouding tussen de in aanmerking genomen wereldmarktprijs voor geëgreeneerde katoen en de berekende prijs voor niet-geëgreeneerde katoen; dat deze historische verhouding is vastgesteld in artikel 1, lid 2, van Verordening (EEG) nr. 1201/89 van de Commissie van 3 mei 1989 houdende uitvoeringsbepalingen van de steunregeling voor katoen ⁽⁴⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1624/1999 ⁽⁵⁾; dat, als de wereldmarktprijs niet op die wijze kan worden bepaald, hij wordt bepaald op basis van de laatst vastgestelde prijs;
- (2) Overwegende dat krachtens artikel 4 van Verordening (EG) nr. 1554/95 de wereldmarktprijs voor geëgreeneerde katoen wordt bepaald voor een product met bepaalde kenmerken, waarbij rekening wordt gehouden met de gunstigste, voor de werkelijke marktten representatief geachte aanbiedingen en noteringen; dat, om deze prijs te bepalen, het gemiddelde wordt berekend van de aanbiedingen en noteringen op een of meer Europese beurzen voor in een haven van Noord-Europa cif-geleverde producten uit de verschillende, voor de internationale handel als meest representatief beschouwde productielanden; dat evenwel is bepaald dat deze criteria voor het bepalen van de wereldmarktprijs voor geëgreeneerde katoen worden aangepast, om rekening te

houden met de verschillen op grond van de kwaliteit van het geleverde product en de aard van de aanbiedingen en noteringen; dat in artikel 2 van Verordening (EEG) nr. 1201/89 is bepaald welke aanpassingen kunnen plaatsvinden;

- (3) Overwegende dat op grond van bovenbedoelde criteria de wereldmarktprijs voor niet-geëgreeneerde katoen op het hieronder aangegeven niveau moet worden vastgesteld;
- (4) Overwegende dat in artikel 5, lid 3 bis, tweede alinea, van Verordening (EG) nr. 1554/95 is bepaald dat het voorschot op de steun gelijk is aan de streefprijs minus de wereldmarktprijs en een korting die berekend is volgens de formule die wordt toegepast bij overschrijding van de gegarandeerde maximumhoeveelheid, waarbij evenwel wordt uitgegaan van een met 15 % verhoogde geraamde productie van niet-geëgreeneerde katoen; dat de voor het verkoopseizoen 1999/2000 geraamde productie is vastgesteld bij Verordening (EG) nr. 1870/1999 van de Commissie ⁽⁶⁾; dat het volgens deze methode berekende bedrag van het voorschot per lidstaat op het hieronder aangegeven niveau wordt vastgesteld,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

1. De in artikel 3 van Verordening (EG) nr. 1554/95 bedoelde wereldmarktprijs voor niet-geëgreeneerde katoen wordt vastgesteld op 20,464 EUR/100 kg.
2. Het in artikel 5, lid 3 bis, tweede alinea, van Verordening (EG) nr. 1554/95 bedoelde voorschot op de steun wordt vastgesteld op:
- 43,103 EUR/100 kg voor Spanje;
 - 42,784 EUR/100 kg voor Griekenland;
 - 85,836 EUR/100 kg voor de overige lidstaten.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 1 november 1999.

⁽¹⁾ PB L 148 van 30.6.1995, blz. 45.

⁽²⁾ PB L 148 van 30.6.1995, blz. 48.

⁽³⁾ PB L 190 van 4.7.1998, blz. 4.

⁽⁴⁾ PB L 123 van 4.5.1989, blz. 23.

⁽⁵⁾ PB L 192 van 24.7.1999, blz. 39.

⁽⁶⁾ PB L 230 van 31.8.1999, blz. 3.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 29 oktober 1999.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

VERORDENING (EG) Nr. 2297/1999 VAN DE COMMISSIE**van 29 oktober 1999****tot wijziging van de restituties bij uitvoer van witte en ruwe suiker in onveranderde vorm**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 2038/1999 van de Raad van 13 september 1999 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector suiker ⁽¹⁾, en met name op artikel 18, lid 5, derde alinea,

- (1) Overwegende dat de bij uitvoer van witte en ruwe suiker toe te passen restituties vastgesteld zijn bij Verordening (EG) nr. 2124/1999 van de Commissie ⁽²⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2265/1999 ⁽³⁾;
- (2) Overwegende dat toepassing van de in Verordening (EG) nr. 2124/1999 neergelegde regels op de gegevens waarover de Commissie op het huidige tijdstip beschikt, aanleiding geeft tot wijziging van de op dit tijdstip

geldende restituties bij uitvoer in de zin als vermeld in de bijlage bij deze verordening,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De restituties bij uitvoer in onveranderde vorm van de in artikel 1, lid 1, onder a), van Verordening (EG) nr. 2038/1999, bedoelde producten, welke niet gedenatureerd zijn, die vastgesteld zijn in de bijlage bij Verordening (EG) nr. 2124/1999, worden gewijzigd overeenkomstig de bedragen aangegeven in de bijlage.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 1 november 1999.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 29 oktober 1999.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 252 van 25.9.1999, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 261 van 7.10.1999, blz. 9.

⁽³⁾ PB L 277 van 28.10.1999, blz. 6.

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 29 oktober 1999 tot wijziging van de restituties bij uitvoer van witte en ruwe suiker in onveranderde vorm

Productcode	Restitutiebedrag
	— in EUR/100 kg —
1701 11 90 9100	43,22 ⁽¹⁾
1701 11 90 9910	42,40 ⁽¹⁾
1701 11 90 9950	⁽²⁾
1701 12 90 9100	43,22 ⁽¹⁾
1701 12 90 9910	42,40 ⁽¹⁾
1701 12 90 9950	⁽²⁾
	— in EUR/1 % sacharose × 100 kg —
1701 91 00 9000	0,4698
	— in EUR/100 kg —
1701 99 10 9100	46,98
1701 99 10 9910	49,19
1701 99 10 9950	46,98
	— in EUR/1 % sacharose × 100 kg —
1701 99 90 9100	0,4698

⁽¹⁾ Dit bedrag geldt voor ruwe suiker met een rendement van 92 %. Indien het rendement van de geëxporteerde ruwe suiker afwijkt van 92 %, wordt het bedrag van de toe te passen restitutie berekend overeenkomstig het bepaalde in artikel 19, lid 4, van Verordening (EG) nr. 2038/1999.

⁽²⁾ Vaststelling geschorst door Verordening (EEG) nr. 2689/85 van de Commissie (PB L 255 van 26.9.1985, blz. 12), gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 3251/85 (PB L 309 van 21.11.1985, blz. 14).

VERORDENING (EG) Nr. 2298/1999 VAN DE COMMISSIE**van 29 oktober 1999****tot vaststelling van de restituties bij uitvoer in ongewijzigde staat voor stropen en bepaalde andere producten van de suikersector**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 2038/1999 van de Raad van 13 september 1999 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector suiker ⁽¹⁾, en met name op artikel 18, lid 5, tweede alinea,

- (1) Overwegende dat artikel 18 van Verordening (EG) nr. 2038/1999 bepaalt dat het verschil tussen de noteringen of de prijzen op de wereldmarkt voor de in artikel 1, lid 1, onder d), van genoemde verordening genoemde producten en de prijzen van de Gemeenschap overbrugd kan worden door een restitutie bij de uitvoer;
- (2) Overwegende dat volgens artikel 3 van Verordening (EG) nr. 2135/95 van de Commissie van 7 september 1995 inzake uitvoeringsbepalingen voor de toekenning van uitvoerrestituties in de sector suiker ⁽²⁾ de restitutie voor 100 kilogram van de in artikel 1, lid 1, onder d), van Verordening (EG) nr. 2038/1999 genoemde producten die worden uitgevoerd, gelijk is aan het basisbedrag, vermenigvuldigd met het sacharosegehalte, in voorkomend geval verhoogd met het gehalte aan andere als sacharose berekende suikersoorten; dat dit sacharosegehalte van het betrokken product overeenkomstig het bepaalde in artikel 3 van Verordening (EG) nr. 2135/95 wordt vastgesteld;
- (3) Overwegende dat volgens artikel 21, lid 3, van Verordening (EG) nr. 2038/1999 het basisbedrag van de restitutie voor sorbose, uitgevoerd in ongewijzigde staat, gelijk moet zijn aan het basisbedrag van de restitutie, verminderd met een honderdste van de restitutie bij de productie die, overeenkomstig Verordening (EEG) nr. 1010/86 van de Raad van 25 maart 1986 houdende vaststelling van de algemene voorschriften inzake de restitutie bij de productie voor in de chemische industrie gebruikte suiker ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1148/98 van de Commissie ⁽⁴⁾, geldt voor de in de bijlage bij deze laatste verordening vermelde producten;
- (4) Overwegende dat volgens artikel 21, lid 1, van Verordening (EG) nr. 2038/1999 het basisbedrag van de restitutie voor de overige in artikel 1, lid 1, onder d), van genoemde Verordening bedoelde en in onveranderde vorm uitgevoerde producten gelijk moet zijn aan het

honderdste deel van het bedrag dat wordt bepaald met inachtneming van enerzijds het verschil tussen de interventieprijs voor witte suiker die gedurende de maand waarvoor het basisbedrag wordt vastgesteld, geldt voor de niet-deficitaire gebieden van de Gemeenschap, en de voor witte suiker op de wereldmarkt geconstateerde noteringen of prijzen, en anderzijds de noodzaak om een evenwicht tot stand te brengen tussen het gebruik van basisproducten uit de Gemeenschap met het oog op de uitvoer van verwerkte producten naar derde landen en het gebruik van de tot het veredelingsverkeer toegelaten producten uit deze landen;

- (5) Overwegende dat volgens artikel 21, lid 4, van Verordening (EG) nr. 2038/1999 de toepassing van het basisbedrag beperkt kan worden tot bepaalde in artikel 1, lid 1, onder d), van genoemde verordening bedoelde producten;
- (6) Overwegende dat krachtens artikel 18 van Verordening (EG) nr. 2038/1999 een restitutie kan worden vastgesteld bij uitvoer in ongewijzigde staat van de in artikel 1, lid 1, onder f), g) en h), van die verordening genoemde producten; dat het niveau van de restitutie moet worden vastgesteld voor 100 kg droge stof, waarbij rekening wordt gehouden met de restitutie bij uitvoer voor de producten van GN-code 1702 30 91, de restitutie bij uitvoer van de in artikel 1, lid 1, onder d), van Verordening (EG) nr. 2038/1999 bedoelde producten en met de economische aspecten van de betrokken uitvoer; dat voor de onder f) en g) van voornoemd lid 1 bedoelde producten de restitutie slechts wordt toegekend voor producten die voldoen aan de voorwaarden welke zijn vastgesteld in artikel 5 van Verordening (EG) nr. 2135/95 en voor de onder h) bedoelde producten de restitutie alleen wordt toegekend voor producten die voldoen aan de voorwaarden die zijn vastgesteld in artikel 6 van Verordening (EG) nr. 2135/95;
- (7) Overwegende dat de bovengenoemde restituties maandelijks vastgesteld dienen te worden; dat zij tussentijds kunnen worden gewijzigd;
- (8) Overwegende dat de restituties voor de betrokken producten, op basis van de voorafgaande bepalingen, worden vastgesteld op de niveaus die in de bijlage bij deze verordening zijn aangegeven;
- (9) Overwegende dat de in deze verordening vervatte maatregelen in overeenstemming zijn met het advies van het Comité van beheer voor suiker,

⁽¹⁾ PB L 252 van 25.9.1999, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 214 van 8.9.1995, blz. 16.

⁽³⁾ PB L 94 van 9.4.1986, blz. 9.

⁽⁴⁾ PB L 159 van 3.6.1998, blz. 38.

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De restituties bij uitvoer in ongewijzigde staat van de in artikel 1, lid 1, onder d), f), g) en h), van Verordening (EG) nr. 2038/1999 genoemde producten worden vastgesteld op de bedragen als aangegeven in de bijlage.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 1 november 1999.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 29 oktober 1999.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 29 oktober 1999 tot vaststelling van de restituties bij uitvoer in ongewijzigde staat voor stropen en bepaalde andere producten van de suikersector

Productcode	Restitutiebedrag
	— EUR/100 kg droge stof —
1702 40 10 9100	46,98 ⁽²⁾
1702 60 10 9000	46,98 ⁽²⁾
1702 60 80 9100	89,26 ⁽⁴⁾
	— EUR/1 % saccharose × 100 kg —
1702 60 95 9000	0,4698 ⁽¹⁾
	— EUR/100 kg droge stof —
1702 90 30 9000	46,98 ⁽²⁾
	— EUR/1 % saccharose × 100 kg —
1702 90 60 9000	0,4698 ⁽¹⁾
1702 90 71 9000	0,4698 ⁽¹⁾
1702 90 99 9900	0,4698 ⁽¹⁾ ⁽³⁾
	— EUR/100 kg droge stof —
2106 90 30 9000	46,98 ⁽²⁾
	— EUR/1 % saccharose × 100 kg —
2106 90 59 9000	0,4698 ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Het basisbedrag is niet van toepassing op stropen met een zuiverheid van minder dan 85 % (Verordening (EG) nr. 2135/95). Het saccharosegehalte wordt overeenkomstig artikel 3 van Verordening (EG) nr. 2135/95 vastgesteld.

⁽²⁾ Alleen geldig voor de in artikel 5 van Verordening (EG) nr. 2135/95 bedoelde producten.

⁽³⁾ Het basisbedrag is niet van toepassing op het in de bijlage, punt 2, van Verordening (EEG) nr. 3513/92 (PB L 355 van 5.12.1992, blz. 12) bedoelde product.

⁽⁴⁾ Alleen geldig voor de in artikel 6 van Verordening (EG) nr. 2135/95 bedoelde producten.

NB: Productcodes en voetnoten: zie gewijzigde Verordening (EEG) nr. 3846/87 van de Commissie (PB L 366 van 24.12.1987, blz. 1).

VERORDENING (EG) Nr. 2299/1999 VAN DE COMMISSIE
van 29 oktober 1999
tot vaststelling van de invoerrechten in de sector granen

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad van 30 juni 1992 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector granen ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1253/1999 ⁽²⁾,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1249/96 van de Commissie van 28 juni 1996 tot vaststelling van uitvoeringsbepalingen van Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad ten aanzien van de invoerrechten in de sector granen ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2519/98 ⁽⁴⁾, en met name op artikel 2, lid 1,

- (1) Overwegende dat in artikel 10 van Verordening (EEG) nr. 1766/92 is bepaald dat bij de invoer van de in artikel 1 van die verordening bedoelde producten de rechten van het gemeenschappelijk douanetarief worden geheven; dat voor de producten als bedoeld in lid 2 van dat artikel het invoerrecht echter gelijk is aan de interventieprijs voor deze producten bij de invoer, verhoogd met 55 % en verminderd met de cif-invoerprijs van de betrokken zending; dit invoerrecht mag echter niet hoger zijn dan het recht van het gemeenschappelijk douanetarief;
- (2) Overwegende dat in artikel 10, lid 3, van Verordening (EEG) nr. 1766/92 is bepaald dat de cif-invoerprijzen worden berekend aan de hand van de representatieve prijzen voor het betrokken product op de wereldmarkt;
- (3) Overwegende dat bij Verordening (EG) nr. 1249/96 bepalingen zijn vastgesteld voor de uitvoering van

Verordening (EEG) nr. 1766/92 ten aanzien van de invoerrechten in de sector granen;

- (4) Overwegende dat de vastgestelde invoerrechten van toepassing zijn totdat een nieuwe vaststelling in werking treedt; dat de invoerrechten ook van kracht blijven als in de twee weken die aan de volgende periodieke vaststelling voorafgaan geen enkele notering beschikbaar is voor de in bijlage II van Verordening (EG) nr. 1249/96 bedoelde referentiebeurs;
- (5) Overwegende dat, voor het normaal functioneren van het stelsel van invoerrechten, deze rechten voor de zwevende valuta's moeten worden berekend aan de hand van de in een referentieperiode geconstateerde representatieve marktkoersen;
- (6) Overwegende dat de toepassing van Verordening (EG) nr. 1249/96 ertoe leidt de invoerrechten vast te stellen zoals vermeld in de bijlagen bij deze verordening,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De in artikel 10, lid 2, van Verordening (EEG) nr. 1766/92 bedoelde invoerrechten in de sector granen worden vastgesteld in bijlage I bij deze verordening en zijn bepaald aan de hand van de in bijlage II vermelde elementen.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 1 november 1999.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 29 oktober 1999.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 181 van 1.7.1992, blz. 21.

⁽²⁾ PB L 160 van 26.6.1999, blz. 18.

⁽³⁾ PB L 161 van 29.6.1996, blz. 125.

⁽⁴⁾ PB L 315 van 25.11.1998, blz. 7.

BIJLAGE I

Invoerrechten voor de in artikel 10, lid 2, van Verordening (EEG) nr. 1766/92 bedoelde producten

GN-code	Omschrijving	Invoerrecht bij invoer over land, langs de binnenwateren of over zee vanuit havens aan de Middellandse Zee, de Zwarte Zee of de Oostzee (in EUR/ton)	Invoerrecht bij invoer door de lucht of over zee vanuit andere havens ⁽²⁾ (in EUR/ton)
1001 10 00	Harde tarwe van hoge kwaliteit	31,79	21,79
	van gemiddelde kwaliteit ⁽¹⁾	41,79	31,79
1001 90 91	Zachte tarwe, zaaigoed	43,68	33,68
1001 90 99	Zachte tarwe van hoge kwaliteit, andere dan voor zaaidoeleinden ⁽³⁾	43,68	33,68
	van gemiddelde kwaliteit	79,02	69,02
	van lage kwaliteit	89,38	79,38
1002 00 00	Rogge	78,32	68,32
1003 00 10	Gerst, zaaigoed	78,32	68,32
1003 00 90	Gerst, niet bestemd voor zaaidoeleinden ⁽³⁾	78,32	68,32
1005 10 90	Maïs, zaaigoed, andere dan hybriden	101,67	91,67
1005 90 00	Maïs, andere dan zaaigoed ⁽³⁾	101,67	91,67
1007 00 90	Graansorgho, andere dan hybriden bestemd voor zaaidoeleinden	78,32	68,32

⁽¹⁾ Voor harde (durum)tarwe die niet voldoet aan de in bijlage I van Verordening (EG) nr. 1249/96 bedoelde minimumkwaliteit voor harde tarwe van gemiddelde kwaliteit, geldt het invoerrecht dat is vastgesteld voor zachte tarwe van lage kwaliteit.

⁽²⁾ Voor producten die via de Atlantische Oceaan of het Suezkanaal in de Gemeenschap worden aangevoerd (artikel 2, lid 4, van Verordening (EG) nr. 1249/96) komt de importeur in aanmerking voor een verlaging van het invoerrecht met:

— 3 EUR/ton, als de loshaven aan de Middellandse Zee ligt, of

— 2 EUR/ton, als de loshaven in Ierland, het Verenigd Koninkrijk, Denemarken, Zweden, Finland of aan de Atlantische kust van het Iberisch Schiereiland ligt.

⁽³⁾ De importeur komt in aanmerking voor een forfaitaire verlaging van het invoerrecht met 14 of 8 EUR/ton, als aan de in artikel 2, lid 5, van Verordening (EG) nr. 1249/96 vastgestelde voorwaarden is voldaan.

BIJLAGE II

Berekeningselementen

(periode van 15 oktober tot en met 28 oktober 1999)

1. Gemiddelden over de twee weken vóór de dag van de vaststelling:

Beursnoteringen	Minneapolis	Kansas-City	Chicago	Chicago	Minneapolis	Minneapolis	Minneapolis
Product (eiwitgehalte bij 12 % vocht)	HRS2. 14 %	HRW2. 11,5 %	SRW2	YC3	HAD2	van gemiddelde kwaliteit (*)	US barley 2
Notering (EUR/ton)	112,35	95,53	88,54	73,62	138,17 (**)	128,17 (**)	91,64 (**)
Golf-premie (EUR/ton)	—	7,52	4,16	6,78	—	—	—
Grote-Merenpremie (EUR/ton)	13,92	—	—	—	—	—	—

(*) Een korting „discount” van 10 EUR per ton (artikel 4, lid 1, van Verordening (EG) nr. 1249/96).

(**) Fob Duluth.

2. Vrachttarieven/kosten: Golf van Mexico — Rotterdam: 14,22 EUR/ton; Grote Meren — Rotterdam: 26,33 EUR/ton.

3. Subsidies bedoeld in artikel 4, lid 2, derde alinea, van Verordening (EG) nr. 1249/96: 0,00 EUR/ton (HRW2)
0,00 EUR/ton (SRW2).

VERORDENING (EG) Nr. 2300/1999 VAN DE COMMISSIE**van 29 oktober 1999****tot vaststelling van de restituties die gelden voor de in het kader van communautaire en nationale voedselhulpacties geleverde producten van de sectoren granen en rijst**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad van 30 juni 1992 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector granen ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1253/1999 ⁽²⁾, en met name op artikel 13, lid 2, derde alinea,

Gelet op Verordening (EG) nr. 3072/95 van de Raad van 22 december 1995 houdende een gemeenschappelijke ordening van de rijstmarkt ⁽³⁾, gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2072/98 ⁽⁴⁾, en met name op artikel 13, lid 3,

- (1) Overwegende dat in artikel 2 van Verordening (EEG) nr. 2681/74 van de Raad van 21 oktober 1974 betreffende de communautaire financiering van de uitgaven in verband met de levering van landbouwproducten als voedselhulp ⁽⁵⁾ is bepaald dat het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de landbouw, afdeling Garantie, het gedeelte van de uitgaven financiert dat overeenkomt met de desbetreffende restituties bij uitvoer die overeenkomstig de betrokken communautaire voorschriften zijn vastgesteld;
- (2) Overwegende dat, om de opstelling en het beheer van de begroting voor de communautaire voedselhulpacties te vergemakkelijken en om de lidstaten in staat te stellen het bedrag van de communautaire deelname in de financiering van de nationale voedselhulpacties te kennen, het

bedrag van de voor deze acties toegekende restituties moet worden vastgesteld;

- (3) Overwegende dat de algemene voorschriften en de uitvoeringsbepalingen die in artikel 13 van Verordening (EEG) nr. 1766/92 en artikel 13 van Verordening (EG) nr. 3072/95 voor de uitvoerrestituties zijn vastgesteld van overeenkomstige toepassing zijn op bovenbedoelde transacties;
- (4) Overwegende dat de specifieke criteria die in aanmerking moeten worden genomen bij de berekening van de uitvoerrestituties voor rijst zijn vastgesteld in artikel 13 van Verordening (EG) nr. 3072/95;
- (5) Overwegende dat de in deze verordening vervatte maatregelen in overeenstemming zijn met het advies van het Comité van beheer voor granen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De geldende restituties voor de producten van de sectoren granen en rijst geleverd voor de communautaire en nationale voedselhulpacties, uitgevoerd in het kader van internationale verdragen of andere aanvullende programma's of die in het kader van andere communautaire acties gratis worden geleverd, worden vastgesteld overeenkomstig de bijlage.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 1 november 1999.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 29 oktober 1999.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 181 van 1.7.1992, blz. 21.

⁽²⁾ PB L 160 van 26.6.1999, blz. 18.

⁽³⁾ PB L 329 van 30.12.1995, blz. 18.

⁽⁴⁾ PB L 265 van 30.9.1998, blz. 4.

⁽⁵⁾ PB L 288 van 25.10.1974, blz. 1.

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 29 oktober 1999 tot vaststelling van de restituties die gelden voor de in het kader van communautaire en nationale voedselhulpacties geleverde producten van de sectoren granen en rijst

(in EUR/ton)

Productcode	Bedrag van de restitutie
1001 10 00 9400	0,00
1001 90 99 9000	33,50
1002 00 00 9000	62,50
1003 00 90 9000	29,00
1004 00 00 9400	59,00
1005 90 00 9000	43,00
1006 30 92 9100	115,00
1006 30 92 9900	115,00
1006 30 94 9100	115,00
1006 30 94 9900	115,00
1006 30 96 9100	115,00
1006 30 96 9900	115,00
1006 30 98 9100	115,00
1006 30 98 9900	115,00
1006 30 65 9900	115,00
1006 40 00 9000	—
1007 00 90 9000	43,00
1101 00 15 9100	46,00
1101 00 15 9130	46,00
1102 20 10 9200	66,78
1102 20 10 9400	57,24
1102 30 00 9000	—
1102 90 10 9100	43,94
1103 11 10 9200	15,00
1103 11 90 9200	15,00
1103 13 10 9100	85,86
1103 14 00 9000	—
1104 12 90 9100	91,00
1104 21 50 9100	58,58

NB: Productcodes: zie de gewijzigde Verordening (EEG) nr. 3846/87 van de Commissie (PB L 366 van 24.12.1987, blz. 1).

VERORDENING (EG) Nr. 2301/1999 VAN DE COMMISSIE
van 29 oktober 1999
tot vaststelling van de restituties bij uitvoer voor mout

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad van 30 juni 1992 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector granen ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1253/1999 ⁽²⁾, inzonderheid op artikel 13, lid 2, derde alinea,

- (1) Overwegende dat volgens artikel 13 van Verordening (EEG) nr. 1766/92 het verschil tussen de noteringen of de prijzen op de wereldmarkt voor de in artikel 1 van die verordening genoemde producten en de prijzen van deze producten in de Gemeenschap kan worden overbrugd door een restitutie bij uitvoer;
- (2) Overwegende dat de restituties moeten worden vastgesteld met inachtneming van de elementen als bedoeld in artikel 1 van Verordening (EG) nr. 1501/95 van de Commissie van 29 juni 1995 tot vaststelling van toepassingsbepalingen van Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad voor de toekenning, in de graansector, van uitvoerrestituties en van bij verstoring van de graanmarkt te treffen maatregelen ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2513/98 ⁽⁴⁾;
- (3) Overwegende dat voor mout de restitutie moet worden berekend met inachtneming van de hoeveelheid granen benodigd voor de vervaardiging van de betreffende producten; dat deze hoeveelheden zijn vastgesteld in Verordening (EG) nr. 1501/95;

- (4) Overwegende dat de situatie op de wereldmarkt of de specifieke eisen van bepaalde markten voor zekere producten een differentiatie van de restitutie, naar gelang van de bestemming, nodig kunnen maken;
- (5) Overwegende dat de restitutie eenmaal per maand moet worden vastgesteld; dat zij in de tussentijd kan worden gewijzigd;
- (6) Overwegende dat, bij toepassing van deze regelen op de huidige situatie in de sector granen en met name op de noteringen of prijzen van deze producten in de Gemeenschap en op de wereldmarkt, de restitutie op de in de bijlage vermelde bedragen moet worden vastgesteld;
- (7) Overwegende dat de in deze verordening vervatte maatregelen in overeenstemming zijn met het advies van het Comité van beheer voor granen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De restituties bij uitvoer van de in artikel 1, lid 1, onder c), van Verordening (EEG) nr. 1766/92 bedoelde mout worden op de in de bijlage aangegeven bedragen vastgesteld.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 1 november 1999.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 29 oktober 1999.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 181 van 1.7.1992, blz. 21.

⁽²⁾ PB L 160 van 26.6.1999, blz. 18.

⁽³⁾ PB L 147 van 30.6.1995, blz. 7.

⁽⁴⁾ PB L 313 van 21.11.1998, blz. 16.

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 29 oktober 1999 tot vaststelling van de restituties bij uitvoer voor
mout

(in EUR/ton)	
Productcode	Bedrag van de restitutie
1107 10 19 9000	35,54
1107 10 99 9000	34,04
1107 20 00 9000	39,98

VERORDENING (EG) Nr. 2302/1999 VAN DE COMMISSIE**van 29 oktober 1999****tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 1832/92 tot vaststelling van de steunbedragen voor de levering van graanproducten van oorsprong uit de Gemeenschap aan de Canarische eilanden**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1601/92 van de Raad van 15 juni 1992 houdende specifieke maatregelen voor bepaalde landbouwproducten ten behoeve van de Canarische eilanden ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2348/96 ⁽²⁾, en met name op artikel 3, lid 4,

- (1) Overwegende dat de steunbedragen voor de levering van graanproducten aan de Canarische eilanden werden vastgesteld bij Verordening (EEG) nr. 1832/92 van de Commissie ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2068/1999 ⁽⁴⁾; dat, gezien de wijzigingen in de noteringen en de prijzen van de graanproducten in het Europese deel van de Gemeenschap en op de wereldmarkt, het gepast is de steun voor de voorziening van de Cana-

rische eilanden opnieuw vast te stellen op de in de bijlage vermelde bedragen;

- (2) Overwegende dat de in deze verordening vervatte maatregelen in overeenstemming zijn met het advies van het Comité van beheer voor granen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De bijlage bij de gewijzigde Verordening (EEG) nr. 1832/92 wordt vervangen door de bijlage bij deze verordening.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 1 november 1999.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 29 oktober 1999.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 173 van 27.6.1992, blz. 13.

⁽²⁾ PB L 320 van 11.12.1996, blz. 1.

⁽³⁾ PB L 185 van 4.7.1992, blz. 26.

⁽⁴⁾ PB L 256 van 1.10.1999, blz. 17.

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 29 oktober 1999 tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 1832/92 tot vaststelling van de steunbedragen voor de levering van graanproducten van oorsprong uit de Gemeenschap aan de Canarische eilanden

		(in EUR/t)
Product (GN-code)		Bedrag van de steun
Zachte tarwe	(1001 90 99)	36,50
Gerst	(1003 00 90)	32,00
Maïs	(1005 90 00)	46,00
Durum tarwe	(1001 10 00)	8,00
Haver	(1004 00 00)	62,00

VERORDENING (EG) Nr. 2303/1999 VAN DE COMMISSIE**van 29 oktober 1999****tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 1833/92 tot vaststelling van de steunbedragen voor de levering van graanproducten van oorsprong uit de Gemeenschap aan de Azoren en Madeira**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1600/92 van de Raad van 15 juni 1992 houdende specifieke maatregelen voor bepaalde landbouwproducten ten behoeve van de Azoren en Madeira ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 562/98 ⁽²⁾, en met name op artikel 10,

- (1) Overwegende dat de steunbedragen voor de levering van graanproducten aan de Azoren en Madeira werden vastgesteld bij Verordening (EEG) nr. 1833/92 van de Commissie ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2069/1999 ⁽⁴⁾; dat, gezien de wijzigingen in de noteringen en de prijzen van de graanproducten in het Europese deel van de Gemeenschap en op de wereldmarkt, het gepast is de steun voor de voorziening van de

Azoren en Madeira opnieuw vast te stellen op de in de bijlage vermelde bedragen;

- (2) Overwegende dat de in deze verordening vervatte maatregelen in overeenstemming zijn met het advies van het Comité van beheer voor granen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De bijlage bij de gewijzigde Verordening (EEG) nr. 1833/92 wordt vervangen door de bijlage bij deze verordening.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 1 november 1999.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 29 oktober 1999.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie⁽¹⁾ PB L 173 van 27.6.1992, blz. 1.⁽²⁾ PB L 76 van 13.3.1998, blz. 6.⁽³⁾ PB L 185 van 4.7.1992, blz. 28.⁽⁴⁾ PB L 256 van 1.10.1999, blz. 19.

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 29 oktober 1999 tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 1833/92 tot vaststelling van de steunbedragen voor de levering van graanproducten van oorsprong uit de Gemeenschap aan de Azoren en Madeira

(in EUR/t)

Product (GN-code)	Bedrag van de steun	
	Bestemming	
	Azoren	Madeira
Zachte tarwe (1001 90 99)	36,50	36,50
Gerst (1003 00 90)	32,00	32,00
Maïs (1005 90 00)	46,00	46,00
Durum tarwe (1001 10 00)	8,00	8,00

VERORDENING (EG) Nr. 2304/1999 VAN DE COMMISSIE**van 29 oktober 1999****tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 391/92 tot vaststelling van de steunbedragen voor de levering van graanproducten van oorsprong uit de Gemeenschap aan de Franse overzeese departementen**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 3763/91 van de Raad van 16 december 1991 houdende specifieke maatregelen voor bepaalde landbouwproducten ten behoeve van de Franse overzeese departementen ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2598/95 ⁽²⁾, en met name op artikel 2, lid 6,

- (1) Overwegende dat de steunbedragen voor de levering van graanproducten aan de Franse overzeese departementen (DOM) werden vastgesteld bij Verordening (EEG) nr. 391/92 van de Commissie ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2067/1999 ⁽⁴⁾; dat, gezien de wijzigingen in de noteringen en de prijzen van de graanproducten in het Europese deel van de Gemeenschap en op de wereldmarkt, het gepast is de steun voor de voorzie-

ning van de DOM opnieuw vast te stellen op de in de bijlage vermelde bedragen;

- (2) Overwegende dat de in deze verordening vervatte maatregelen in overeenstemming zijn met het advies van het Comité van beheer voor granen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De bijlage bij de gewijzigde Verordening (EEG) nr. 391/92 wordt vervangen door de bijlage bij deze verordening.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 1 november 1999.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 29 oktober 1999.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 356 van 24.12.1991, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 267 van 9.11.1995, blz. 1.

⁽³⁾ PB L 43 van 19.2.1992, blz. 23.

⁽⁴⁾ PB L 256 van 1.10.1999, blz. 15.

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 29 oktober 1999 tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 391/92 tot vaststelling van de steunbedragen voor de levering van graanproducten van oorsprong uit de Gemeenschap aan de Franse overzeese departementen

(in EUR/t)

Product (GN-code)	Bedrag van de steun			
	Bestemming			
	Guadeloupe	Martinique	Frans Guyana	Réunion
Zachte tarwe (1001 90 99)	39,50	39,50	39,50	42,50
Gerst (1003 00 90)	35,00	35,00	35,00	38,00
Maïs (1005 90 00)	49,00	49,00	49,00	52,00
Harde tarwe (1001 10 00)	12,00	12,00	12,00	16,00

VERORDENING (EG) Nr. 2305/1999 VAN DE COMMISSIE
van 29 oktober 1999

tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 3536/91 tot vaststelling van de uiterste datum voor de inslag van mageremelkpoeder dat op grond van Verordening (EEG) nr. 3398/91 wordt verkocht

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 804/68 van de Raad van 27 juni 1968 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector melk en zuivelproducten ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1587/96 ⁽²⁾, en met name op artikel 7, lid 5,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) de te koop aangeboden hoeveelheid mageremelkpoeder is bij Verordening (EEG) nr. 3536/91 van de Commissie ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2101/1999 ⁽⁴⁾, beperkt tot de vóór 1 oktober 1996 ingeslagen hoeveelheid;

- (2) rekening houdend met de nog resterende hoeveelheid en met de marktsituatie, moet bovengenoemde datum worden vervangen door 1 juni 1997;
- (3) de in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor melk en zuivelproducten,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

In artikel 1 van Verordening (EEG) nr. 3536/91 wordt „1 oktober 1996” vervangen door „1 juni 1997”.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 30 oktober 1999.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 29 oktober 1999.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 148 van 28.6.1968, blz. 13.

⁽²⁾ PB L 206 van 16.8.1996, blz. 21.

⁽³⁾ PB L 335 van 6.12.1991, blz. 8.

⁽⁴⁾ PB L 257 van 2.10.1999, blz. 9.

VERORDENING (EG) Nr. 2306/1999 VAN DE COMMISSIE
van 29 oktober 1999
tot schorsing van de boteraankopen in sommige lidstaten

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 804/68 van de Raad van 27 juni 1968 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector melk en zuivelproducten ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1587/96 ⁽²⁾, en met name op artikel 7 bis, lid 1, eerste alinea, en lid 3,

- (1) Overwegende dat in Verordening (EEG) nr. 777/87 van de Raad ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij de Akte van Toetreding van Oostenrijk, Finland en Zweden, is bepaald in welke omstandigheden de interventieaankoop van boter en mageremelkpoeder kan worden geschorst en nadien hervat, en welke alternatieve maatregelen in geval van schorsing kunnen worden genomen;
- (2) Overwegende dat bij Verordening (EEG) nr. 1547/87 van de Commissie ⁽⁴⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1802/95 ⁽⁵⁾, de criteria zijn vastgesteld op basis waarvan de aankopen van boter bij inschrijving in een lidstaat of, wat het Verenigd Koninkrijk en de Bondsrepubliek Duitsland betreft, in een gebied worden geschorst en hervat;
- (3) Overwegende dat deze aankopen in sommige lidstaten bij Verordening (EG) nr. 2215/1999 van de Commissie ⁽⁶⁾ zijn geschorst; dat blijkens de meegedeelde

marktprijzen de in artikel 1, lid 3, van Verordening (EEG) nr. 1547/87 vastgestelde voorwaarde in Finland, Groot-Brittannië, Italië, Ierland, Noord-Ierland, Spanje en Portugal niet meer is vervuld; dat derhalve de lijst van lidstaten waarin de schorsing van toepassing is, moet worden aangepast;

- (4) Overwegende dat de in deze verordening vervatte maatregelen in overeenstemming zijn met het advies van het Comité van beheer voor melk en zuivelproducten,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De in artikel 1, lid 3, van Verordening (EEG) nr. 777/87 bedoelde aankopen van boter bij inschrijving worden in Duitsland, België, Denemarken, Frankrijk, Griekenland, Luxemburg, Oostenrijk, Nederland en Zweden geschorst.

Artikel 2

Verordening (EG) nr. 2215/1999 wordt ingetrokken.

Artikel 3

Deze verordening treedt in werking op 30 oktober 1999.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 29 oktober 1999.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 148 van 28.6.1968, blz. 13.

⁽²⁾ PB L 206 van 16.8.1996, blz. 21.

⁽³⁾ PB L 78 van 20.3.1987, blz. 10.

⁽⁴⁾ PB L 144 van 4.6.1987, blz. 12.

⁽⁵⁾ PB L 174 van 26.7.1995, blz. 27.

⁽⁶⁾ PB L 270 van 20.10.1999, blz. 7.

VERORDENING (EG) Nr. 2307/1999 VAN DE COMMISSIE**van 29 oktober 1999****tot vaststelling van het maximumbedrag van de steun voor boterconcentraat voor de 213e bijzondere inschrijving die wordt gehouden in het kader van de permanente verkoop bij inschrijving als bedoeld in Verordening (EEG) nr. 429/90**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 804/68 van de Raad van 27 juni 1968 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector melk en zuivelproducten ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1587/96 ⁽²⁾, en met name op artikel 7 bis, lid 3,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) overeenkomstig Verordening (EEG) nr. 429/90 van de Commissie van 20 februari 1990 betreffende de toekenning, via openbare inschrijving, van steun voor boterconcentraat voor rechtstreekse consumptie in de Gemeenschap ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 124/1999 ⁽⁴⁾, houden de interventiebureaus een permanente verkoop bij inschrijving voor de toekenning van steun voor boterconcentraat; in artikel 6 van die verordening is bepaald dat, rekening houdend met de voor elke bijzondere inschrijving ontvangen offertes, voor boterconcentraat met een botervetgehalte van ten minste 96 % een maximumbedrag voor de steun wordt vastgesteld of wordt besloten om aan de inschrijving geen gevolg te geven; de bestemmingszekerheid moet dienovereenkomstig worden vastgesteld;

- (2) het verdient aanbeveling met inachtneming van de ontvangen aanbiedingen, het maximumbedrag van de steun op de hiernavolgende hoogte vast te stellen en dienovereenkomstig de bestemmingszekerheid te bepalen;
- (3) de in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor melk en zuivelproducten,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Voor de 213e bijzondere inschrijving die wordt gehouden in het kader van de permanente verkoop bij inschrijving als bedoeld in Verordening (EEG) nr. 429/90 worden het maximumbedrag van de steun en de bestemmingszekerheid als volgt vastgesteld:

— maximumbedrag van de steun:	117 EUR/100 kg,
— bestemmingszekerheid:	129 EUR/100 kg.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 30 oktober 1999.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 29 oktober 1999.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 148 van 28.6.1968, blz. 13.

⁽²⁾ PB L 206 van 16.8.1996, blz. 21.

⁽³⁾ PB L 45 van 21.2.1990, blz. 8.

⁽⁴⁾ PB L 16 van 21.1.1999, blz. 19.

VERORDENING (EG) Nr. 2308/1999 VAN DE COMMISSIE**van 29 oktober 1999****tot vaststelling van de minimumverkoopprijs van mageremelkpoeder voor de 140e bijzondere inschrijving in het kader van de in Verordening (EEG) nr. 3398/91 bedoelde permanente verkoop bij inschrijving**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 804/68 van de Raad van 27 juni 1968 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector melk en zuivelproducten ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1587/96 ⁽²⁾, en met name op artikel 7, lid 5,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) krachtens Verordening (EEG) nr. 3398/91 van de Commissie van 20 november 1991 inzake de verkoop bij openbare inschrijving van mageremelkpoeder voor de vervaardiging van mengvoeder ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 124/1999 ⁽⁴⁾, houden de interventiebureaus voor bepaalde in hun bezit zijnde hoeveelheden mageremelkpoeder een permanente verkoop bij inschrijving;
- (2) volgens de voorwaarden van artikel 8 van deze verordening, met inachtneming van de ontvangen aanbiedingen voor iedere bijzondere inschrijving, wordt een minimumverkoopprijs vastgesteld of wordt besloten de verkoop bij inschrijving geen doorgang te laten vinden; het bedrag van de verwerkingszekerheid moet worden vastgesteld waarbij rekening wordt gehouden met het

verschil tussen de marktprijs van mageremelkpoeder en de vastgestelde minimumprijs;

- (3) het verdient aanbeveling, met inachtneming van de ontvangen aanbiedingen, de minimumprijs op de hiernavolgende hoogte vast te stellen en dienovereenkomstig de verwerkingszekerheid te bepalen;
- (4) de in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor melk en zuivelproducten,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Voor de 140e bijzondere inschrijving in het kader van Verordening (EEG) nr. 3398/91, waarvoor de termijn voor indiening van de offertes is afgelopen op 26 oktober 1999, worden de minimumverkoopprijs en de verwerkingszekerheid als volgt vastgesteld:

— minimumverkoopprijs:	199,50 EUR/100 kg,
— verwerkingszekerheid:	40,00 EUR/100 kg.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 30 oktober 1999.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 29 oktober 1999.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie⁽¹⁾ PB L 148 van 28.6.1968, blz. 13.⁽²⁾ PB L 206 van 16.8.1996, blz. 21.⁽³⁾ PB L 320 van 22.11.1991, blz. 16.⁽⁴⁾ PB L 16 van 21.1.1999, blz. 19.

VERORDENING (EG) Nr. 2309/1999 VAN DE COMMISSIE
van 29 oktober 1999

tot vaststelling van de minimumverkoopprijzen voor boter en de maximumbedragen van de steun voor room, boter en boterconcentraat die gelden voor de 41e bijzondere inschrijving in het kader van de in Verordening (EG) nr. 2571/97 bedoelde permanente openbare inschrijving

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 804/68 van de Raad van 27 juni 1968 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector melk en zuivelproducten ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1587/96 ⁽²⁾, en met name op artikel 6, leden 3 en 6, en artikel 12, lid 3,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) bij openbare inschrijving verkopen de interventiebureaus bepaalde hoeveelheden boter die in hun bezit zijn, en kennen steun toe voor room, boter en boterconcentraat, een en ander overeenkomstig Verordening (EG) nr. 2571/97 van de Commissie van 15 december 1997 betreffende de verkoop van boter tegen verlaagde prijs en de toekenning van steun voor room, boter en boterconcentraat voor de vervaardiging van banketbakkerswerk, consumptie-ijs en andere voedingsmiddelen ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 494/1999 ⁽⁴⁾; in artikel 18 van die verordening is bepaald dat, rekening houdend met de voor elke bijzondere inschrijving ontvangen offertes, een minimumverkoop-prijs voor boter en een maximumbedrag van de steun

voor room, boter en boterconcentraat worden vastgesteld, die kunnen worden gedifferentieerd volgens de bestemming, het vetgehalte van de boter en de verwerkingsmethode, of wordt besloten aan de inschrijving geen gevolg te geven; de bedragen van de verwerkingszekerheden moeten dienovereenkomstig moeten worden vastgesteld;

- (2) de in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming zijn met het advies van het Comité van beheer voor melk en zuivelproducten,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Voor de 41e bijzondere inschrijving in het kader van de permanente openbare inschrijving als bedoeld in Verordening (EG) nr. 2571/97, worden de maximumbedragen van de steun alsmede de bedragen van de verwerkingszekerheden vastgesteld zoals aangegeven in de tabel in de bijlage.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 30 oktober 1999.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 29 oktober 1999.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 148 van 28.6.1968, blz. 13.

⁽²⁾ PB L 206 van 16.8.1996, blz. 21.

⁽³⁾ PB L 350 van 20.12.1997, blz. 3.

⁽⁴⁾ PB L 59 van 6.3.1999, blz. 17.

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 29 oktober 1999 tot vaststelling van de minimumverkoopprijzen voor boter en de maximumbedragen van de steun voor room, boter en boterconcentraat die gelden voor de 41e bijzondere inschrijving in het kader van de in Verordening (EG) nr. 2571/97 bedoelde permanente openbare inschrijving

(in EUR/100 kg)

Formule			A		B	
Verwerkingsmethode			Met verklikstoffen	Zonder verklikstoffen	Met verklikstoffen	Zonder verklikstoffen
Minimum- verkoopprijs	Boter ≥ 82 %	In ongewijzigde staat	—	—	—	—
		Concentraat	—	—	—	—
Verwerkingszekerheid		In ongewijzigde staat	—	—	—	—
		Concentraat	—	—	—	—
Maximum- bedrag van de steun	Boter ≥ 82 %		95	91	95	91
	Boter < 82 %		92	88	—	88
	Boterconcentraat		117	113	117	113
	Room		—	—	40	38
Verwerkings- zekerheid	Boter		105	—	105	—
	Boterconcentraat		129	—	129	—
	Room		—	—	44	—

VERORDENING (EG) Nr. 2310/1999 VAN DE COMMISSIE**van 29 oktober 1999****tot vaststelling van de maximaankoop prijs van boter voor de 249e inschrijving in het kader van de in Verordening (EEG) nr. 1589/87 bedoelde permanente inschrijving**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 804/68 van de Raad van 27 juni 1968 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector melk en zuivelproducten ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1587/96 ⁽²⁾, en met name op artikel 7 bis, lid 1, eerste alinea, en lid 3,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) in artikel 5 van Verordening (EEG) nr. 1589/87 van de Commissie van 5 juni 1987 inzake de aankoop, via inschrijving, van boter door de interventiebureaus ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 124/1999 ⁽⁴⁾, is bepaald dat, rekening houdende met de voor elke inschrijving ontvangen offertes, op basis van de geldende interventieprijs een maximaankoop prijs

wordt vastgesteld of kan worden besloten geen gevolg te geven aan de inschrijving;

- (2) de in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor melk en zuivelproducten,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Voor de 249e inschrijving die wordt gehouden in het kader van Verordening (EEG) nr. 1589/87 en waarvan de termijn voor de indiening van de offertes op 26 oktober 1999 is verstreken, wordt de maximaankoop prijs vastgesteld op 295,38 EUR/100 kg.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 30 oktober 1999.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 29 oktober 1999.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 148 van 28.6.1968, blz. 13.

⁽²⁾ PB L 206 van 16.8.1996, blz. 21.

⁽³⁾ PB L 146 van 6.6.1987, blz. 27.

⁽⁴⁾ PB L 16 van 21.1.1999, blz. 19.

VERORDENING (EG) Nr. 2311/1999 VAN DE COMMISSIE**van 29 oktober 1999****tot wijziging van het op de restitutie voor granen toe te passen correctiebedrag**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad van 30 juni 1992 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector granen ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1253/1999 ⁽²⁾, en met name op artikel 13, lid 8,

- (1) Overwegende dat het correctiebedrag, van toepassing op de restitutie voor granen, werd vastgesteld bij Verordening (EG) nr. 2195/1999 van de Commissie ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2276/1999 ⁽⁴⁾;
- (2) Overwegende dat het, gezien de cif-prijzen en de cif-prijzen op termijn van heden, daarbij rekening houdende met de verwachte ontwikkeling van de markt, nodig is

het geldende correctiebedrag, toepasselijk op de restitutie voor granen, te wijzigen;

- (3) Overwegende dat het correctiebedrag volgens dezelfde procedure als de restitutie moet worden vastgesteld; dat het tussentijds kan worden gewijzigd,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Het correctiebedrag, van toepassing op de vooraf vastgestelde restituties voor de uitvoer van de in artikel 1, lid 1, onder a), b) en c), van Verordening (EEG) nr. 1766/92 bedoelde producten, uitgezonderd mout, wordt gewijzigd overeenkomstig de bijlage.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 1 november 1999.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 29 oktober 1999.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 181 van 1.7.1992, blz. 21.

⁽²⁾ PB L 160 van 26.6.1999, blz. 18.

⁽³⁾ PB L 267 van 15.10.1999, blz. 49.

⁽⁴⁾ PB L 277 van 28.10.1999, blz. 32.

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 29 oktober 1999 tot wijziging van het op de restitutie voor granen toe te passen correctiebedrag

(in EUR/t)

Productcode	Bestemming ⁽¹⁾	Lopend 11	1e term. 12	2e term. 1	3e term. 2	4e term. 3	5e term. 4	6e term. 5
1001 10 00 9200	—	—	—	—	—	—	—	—
1001 10 00 9400	01	0	-1,00	-2,00	-3,00	-4,00	—	—
1001 90 91 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1001 90 99 9000	04	0	0	0	-2,50	-3,50	-3,50	-3,50
	02	0	0	0	-2,50	-3,50	—	—
1002 00 00 9000	01	0	0	0	0	0	—	—
1003 00 10 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1003 00 90 9000	03	0	-25,00	-25,00	-25,00	-25,00	—	—
	02	0	0	0	0	0	—	—
1004 00 00 9200	—	—	—	—	—	—	—	—
1004 00 00 9400	01	0	0	0	0	0	—	—
1005 10 90 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1005 90 00 9000	01	0	0	0	0	0	—	—
1007 00 90 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1008 20 00 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1101 00 11 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1101 00 15 9100	01	0	0	0	-3,43	-4,80	—	—
1101 00 15 9130	01	0	0	0	-3,20	-4,48	—	—
1101 00 15 9150	01	0	0	0	-2,95	-4,13	—	—
1101 00 15 9170	01	0	0	0	-2,73	-3,82	—	—
1101 00 15 9180	01	0	0	0	-2,55	-3,57	—	—
1101 00 15 9190	—	—	—	—	—	—	—	—
1101 00 90 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1102 10 00 9500	01	0	0	0	0	0	—	—
1102 10 00 9700	—	—	—	—	—	—	—	—
1102 10 00 9900	—	—	—	—	—	—	—	—
1103 11 10 9200	01	0	0	0	0	0	—	—
1103 11 10 9400	01	0	0	0	0	0	—	—
1103 11 10 9900	—	—	—	—	—	—	—	—
1103 11 90 9200	01	0	0	0	0	0	—	—
1103 11 90 9800	—	—	—	—	—	—	—	—

⁽¹⁾ De bestemmingen zijn de volgende:

01 alle derde landen,

02 andere derde landen,

03 Verenigde Staten, Canada en Mexico,

04 Mauritanië, Mali, Niger, Senegal, Burkina Faso, Gambia, Guinee-Bissau, Guinee, Kaapverdië, Sierra Leone, Liberia, Ivoorkust, Ghana, Togo, Tsjaad, Centraal-Afrikaanse Republiek, Benin, Kameroen, Equatoriaal-Guinea, Sao Tomé en Principe, Gabon, Congo, Democratische Republiek Congo, Rwanda, Burundi, Angola, Zambia, Malawi, Mozambique, Namibia, Botswana, Zimbabwe, Lesotho, Swaziland, Seychellen, Comoren, Madagaskar, Djibouti, Ethiopië, Eritrea en Mauritius.

NB: De zones zijn die welke worden omschreven door de gewijzigde Verordening (EEG) nr. 2145/92 van de Commissie (PB L 214 van 30.7.1992, blz. 20).

VERORDENING (EG) Nr. 2312/1999 VAN DE COMMISSIE**van 29 oktober 1999****houdende vaststelling van de restituties die worden toegepast voor eieren en eigeel, uitgevoerd in de vorm van niet in bijlage I van het Verdrag vermelde goederen**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 2771/75 van de Raad van 29 oktober 1975 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector eieren ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1516/96 van de Commissie ⁽²⁾, en met name op artikel 8, lid 3,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Overeenkomstig artikel 8, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 2771/75 kan het verschil tussen de prijzen in de internationale handel voor de bij artikel 1, lid 1, van die verordening bedoelde producten enerzijds en de prijzen in de Gemeenschap anderzijds door een restitutie bij de uitvoer worden overbrugd, wanneer deze producten worden uitgevoerd in de vorm van goederen welke in de bijlage van die verordening worden genoemd; in Verordening (EG) nr. 1222/94 van de Commissie van 30 mei 1994 tot vaststelling van de gemeenschappelijke uitvoeringsbepalingen voor de regeling aangaande de toekenning van restituties bij uitvoer en de criteria voor de vaststelling van het restitutiebedrag betreffende bepaalde landbouwproducten, uitgevoerd in de vorm van goederen die niet onder bijlage I van het Verdrag vallen ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1702/1999 ⁽⁴⁾, is omschreven voor welke van die producten een restitutie dient te worden vastgesteld bij uitvoer in de vorm van goederen bedoeld in de bijlage bij Verordening (EEG) nr. 2771/75.
- (2) Overeenkomstig artikel 4, lid 1, van Verordening (EG) nr. 1222/94, moet de restitutie per 100 kg van elk van de betrokken basisproducten worden vastgesteld voor

dezelfde periode als die welke is gekozen voor de vaststelling van de restituties voor deze zelfde producten die in onverwerkte toestand worden uitgevoerd.

- (3) In artikel 11 van de in het kader van de multilaterale besprekingen van de Uruguayronde gesloten landbouw-overeenkomst is bepaald dat de restitutie bij uitvoer van een in een goed verwerkt product niet meer mag bedragen dan de restitutie voor hetzelfde product dat in onverwerkte toestand wordt uitgevoerd.
- (4) Een strikt beheer moet gewaarborgd blijven, waarbij rekening wordt gehouden met enerzijds de ramingen van de uitgaven en anderzijds de beschikbaarheid van de begrotingsmiddelen.
- (5) Het Comité van beheer voor slachtpluimvee en eieren heeft geen advies uitgebracht binnen de door zijn voorzitter bepaalde termijn,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De restituties die worden toegepast voor de in bijlage A van Verordening (EG) nr. 1222/94 genoemde basisproducten die tevens zijn bedoeld in artikel 1, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 2771/75 en die worden uitgevoerd in de vorm van in de bijlage I bij Verordening (EEG) nr. 2771/75 vermelde goederen, worden vastgesteld zoals in de bijlage bij deze verordening is aangegeven.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 1 november 1999.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 29 oktober 1999.

Voor de Commissie

Erkki LIIKANEN

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 282 van 1.11.1975, blz. 49.⁽²⁾ PB L 189 van 30.7.1996, blz. 99.⁽³⁾ PB L 136 van 31.5.1994, blz. 5.⁽⁴⁾ PB L 201 van 31.7.1999, blz. 30.

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 29 oktober 1999 houdende vaststelling van de restituties die worden toegepast voor eieren en eigeel, uitgevoerd in de vorm van niet in bijlage I van het Verdrag vermelde goederen

(EUR/100 kg)

GN-code	Omschrijving	Bestemming (¹)	Restituties
0407 00	Vogeleieren in de schaal, vers, verduurzaamd of gekookt:		
	– van pluimvee:		
0407 00 30	– – andere:		
	a) in geval van uitvoer van ovaalbumine van de GN-codes 3502 11 90 en 3502 19 90	02	15,00
		03	16,00
		04	7,50
	b) in geval van uitvoer van andere goederen	01	7,50
0408	Vogeleieren uit de schaal en eigeel, vers, gedroogd, gestoomd of in water gekookt, in een bepaalde vorm gebracht, bevroren of op andere wijze verduurzaamd, ook indien met toegevoegde suiker of andere zoetstoffen:		
	– eigeel:		
0408 11	– – gedroogd:		
ex 0408 11 80	– – – geschikt voor menselijke consumptie:		
	ongezoet	01	55,50
0408 19	– – ander:		
	– – – geschikt voor menselijke consumptie:		
ex 0408 19 81	– – – – vloeibaar:		
	ongezoet	01	26,00
ex 0408 19 89	– – – – bevroren:		
	ongezoet	01	26,00
	– andere:		
0408 91	– – gedroogd:		
ex 0408 91 80	– – – geschikt voor menselijke consumptie:		
	ongezoet	01	41,00
0408 99	– – andere:		
ex 0408 99 80	– – – geschikt voor menselijke consumptie:		
	ongezoet	01	10,50

(¹) De bestemmingen zijn de volgende:

01 derde landen

02 Koeweit, Bahrein, Oman, Katar, de Verenigde Arabische Emiraten, Jemen, Hongkong SAR en Rusland

03 Zuid-Korea, Japan, Maleisië, Thailand, Taiwan, de Filipijnen en Egypte

04 alle bestemmingen, met uitzondering van Zwitserland en de bestemmingen bedoeld onder 02 en 03.

VERORDENING (EG) Nr. 2313/1999 VAN DE COMMISSIE**van 29 oktober 1999****houdende vaststelling van de restituties welke van toepassing zijn op bepaalde zuivelproducten die worden uitgevoerd in de vorm van niet in bijlage I van het Verdrag vermelde goederen**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 804/68 van de Raad van 27 juni 1968 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector melk en zuivelproducten ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1587/96 ⁽²⁾, en met name op artikel 17, lid 3,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) Overeenkomstig artikel 17, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 804/68 kan het verschil tussen de prijzen in de internationale handel van de in artikel 1, onder a), b), c), d), e) en g), van deze verordening bedoelde producten en de prijzen in de Gemeenschap overbrugd worden door een restitutie bij de uitvoer; in Verordening (EG) nr. 1222/94 van de Commissie van 30 mei 1994 tot vaststelling van de gemeenschappelijke uitvoeringsbepalingen voor de regeling aangaande de toekenning van restituties bij uitvoer en de criteria voor de vaststelling van het restitutiebedrag betreffende bepaalde landbouwproducten, uitgevoerd in de vorm van goederen die niet onder bijlage I van het Verdrag vallen ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1702/1999 ⁽⁴⁾, zijn die producten aangegeven waarvoor een restitutie dient te worden vastgesteld welke van toepassing is bij de uitvoer ervan in de vorm van goederen welke in de bijlage van Verordening (EEG) nr. 804/68 zijn genoemd.

(2) Overeenkomstig artikel 4, lid 1, eerste alinea, van Verordening (EG) nr. 1222/94 moet de restitutie per 100 kg van elk van de betrokken basisproducten voor iedere maand worden vastgesteld;

(3) In artikel 4, lid 3, van Verordening (EG) nr. 1222/94 is bepaald dat voor de vaststelling van de restitutie in voorkomend geval rekening moet worden gehouden met de restituties bij de productie en de steunmaatregelen of andere maatregelen van gelijke werking die voor de in bijlage A van genoemde verordening vermelde basisproducten of de daarmee gelijkgestelde producten in alle lidstaten worden toegepast uit hoofde van de verordening houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de betrokken sector.

(4) Overeenkomstig artikel 11, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 804/68 wordt steun verleend aan in de Gemeenschap geproduceerde en tot caseïne verwerkte ondermelk, indien deze melk en de daaruit vervaardigde caseïne aan bepaalde eisen voldoen, welke zijn vastgesteld in artikel 1 van Verordening (EEG) nr. 987/68 van de Raad van 15 juli 1968 houdende vaststelling van de algemene voorschriften voor de toekenning van steun voor ondermelk die tot caseïne en caseïnaten is verwerkt ⁽⁵⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 1435/90 ⁽⁶⁾;

(5) Verordening (EG) nr. 2571/97 van de Commissie van 15 december 1997 betreffende de verkoop tegen verlaagde prijs van boter en de toekenning van de steun voor room, boter en boterconcentraat bestemd voor de vervaardiging van banketbakkerswerk, consumptie-ijs en andere voedingsmiddelen ⁽⁷⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 494/1999 ⁽⁸⁾, staat de levering van boter en room tegen verlaagde prijs toe aan de fabrikanten van bepaalde koopwaren;

(6) Een strikt beheer moet gewaarborgd blijven, waarbij rekening wordt gehouden met enerzijds de ramingen van de uitgaven en anderzijds de beschikbaarheid van de begrotingsmiddelen.

(7) Het Comité van beheer voor melk en zuivelproducten heeft geen advies uitgebracht binnen de door zijn voorzitter bepaalde termijn,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

1. De restitutiebedragen welke van toepassing zijn op basisproducten genoemd in bijlage A van Verordening (EG) nr. 1222/94 en bedoeld in artikel 1 van Verordening (EEG) nr. 804/68 en die worden uitgevoerd in de vorm van in de bijlage van Verordening (EEG) nr. 804/68 genoemde goederen, worden vastgesteld zoals aangegeven in de bijlage.

2. Voor in de vorige alinea vermelde en niet in de bijlage opgenomen producten wordt geen restitutiebedrag vastgesteld.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 1 november 1999.

⁽¹⁾ PB L 148 van 28.6.1968, blz. 13.

⁽²⁾ PB L 206 van 16.8.1996, blz. 21.

⁽³⁾ PB L 136 van 31.5.1994, blz. 5.

⁽⁴⁾ PB L 201 van 31.7.1999, blz. 30.

⁽⁵⁾ PB L 169 van 18.7.1968, blz. 6.

⁽⁶⁾ PB L 138 van 31.5.1990, blz. 8.

⁽⁷⁾ PB L 350 van 20.12.1997, blz. 3.

⁽⁸⁾ PB L 59 van 6.3.1999, blz. 17.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 29 oktober 1999.

Voor de Commissie

Erkki LIIKANEN

Lid van de Commissie

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie 29 oktober 1999 houdende vaststelling van de restituties welke van toepassing zijn op bepaalde zuivelproducten die worden uitgevoerd in de vorm van niet in bijlage I van het Verdrag vermelde goederen

(EUR/100 kg)

GN-code	Omschrijving	Restituties
ex 0402 10 19	Melk in poeder, in korrels of in andere vaste vorm, zonder toegevoegde suiker of andere zoetstoffen, met een vetgehalte van minder dan 1,5 gewichtspercenten (PG 2):	
	a) in geval van uitvoer van goederen van GN-code 3501	—
	b) in geval van uitvoer van andere goederen	81,65
ex 0402 21 19	Melk in poeder, in korrels of in andere vaste vorm, zonder toegevoegde suiker of andere zoetstoffen, met een vetgehalte van 26 gewichtspercenten (PG 3):	
	a) bij uitvoer van producten, bevattende boter of room in de vorm van een aan PG 3 gelijkgesteld product, tegen verlaagde prijs krachtens Verordening (EG) nr. 2571/97	81,78
	b) in geval van uitvoer van andere goederen	111,45
ex 0405 10	Boter met een vetgehalte van 82 gewichtspercenten (PG 6):	
	a) bij uitvoer van producten, bevattende boter of room tegen verlaagde prijs, vervaardigd overeenkomstig het bepaalde in Verordening (EG) nr. 2571/97	67,35
	b) in geval van uitvoer van goederen behorende tot GN-code 2106 90 98, met een vetgehalte van 40 of meer gewichtspercenten	169,60
	c) in geval van uitvoer van andere goederen	162,35

**VERORDENING (EG) Nr. 2314/1999 VAN DE COMMISSIE
van 29 oktober 1999**

houdende vaststelling van de restituties die worden toegepast voor bepaalde producten van de sector suiker die worden uitgevoerd in de vorm van niet in bijlage I van het Verdrag vermelde goederen

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 2038/1999 van de Raad van 13 september 1999 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector suiker ⁽¹⁾, inzonderheid op artikel 18, lid 5, onder a), en lid 15,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) Overeenkomstig artikel 18, leden 1 en 2, van Verordening (EG) nr. 2038/1999 kan het verschil tussen de prijzen van de in artikel 1, lid 1, onder a), c), d), f), g) en h), van die verordening vermelde producten in de internationale handel en de prijzen in de Gemeenschap worden overbrugd door een uitvoerrestitutie wanneer deze producten worden uitgevoerd in de vorm van goederen welke in de bijlage van die verordening worden genoemd. Bij Verordening (EG) nr. 1222/94 van de Commissie van 30 mei 1994 tot vaststelling van de gemeenschappelijke uitvoeringsbepalingen voor de regeling aangaande de toekenning van restituties bij uitvoer en de criteria voor de vaststelling van het restitutiebe­drag betreffende bepaalde landbouwproducten, uitgevoerd in de vorm van goederen die niet onder bijlage I van het Verdrag vallen ⁽²⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1702/1999 ⁽³⁾, zijn de producten aangegeven waarvoor een restitutie dient te worden vastgesteld bij uitvoer in de vorm van goederen, bedoeld in bijlage I bij Verordening (EG) nr. 2038/1999.

(2) Overeenkomstig artikel 4, lid 1, van Verordening (EG) nr. 1222/94 moet de restitutie per 100 kg van elk van de betrokken basisproducten voor iedere maand worden vastgesteld.

(3) In artikel 18, lid 3, van Verordening (EG) nr. 2038/1999 alsmede in artikel 11 van de in het kader van de multilaterale besprekingen van de Uruguayronde gesloten landbouwovereenkomst is bepaald dat de restitutie bij uitvoer van een in een goed verwerkt product niet meer mag bedragen dan de restitutie voor ditzelfde product dat in overwerkte toestand wordt uitgevoerd.

(4) De bij deze verordening vastgestelde restituties kunnen vooraf worden vastgesteld, aangezien op dit moment niet bekend is hoe de markt zich de komende maanden zal ontwikkelen.

(5) De naleving van de verplichtingen die zijn aangeaan met betrekking tot de restitutie die kan worden toegekend bij uitvoer van landbouwproducten die zijn verwerkt in niet onder bijlage I van het Verdrag vallende goederen, kan in het gedrang komen door de vaststelling vooraf van hoge restituties. In deze situatie moeten derhalve vrijwaringsmaatregelen worden genomen zonder dat daardoor de sluiting van lange termijncontracten wordt verhinderd. De vaststelling van een specifieke restitutie voor de voorfixatie van restituties is een maatregel die aan deze verschillende doelstellingen beantwoordt.

(6) Overeenkomstig artikel 4, lid 5, onder b), van Verordening (EG) nr. 1222/94, indien het onder artikel 4, lid 5, onder a), van deze verordening bedoelde bewijs niet wordt geleverd, wordt aan de goederen een verlaagde restitutievoet toegekend rekening houdend met het bedrag van de productierestitutie, al naar gelang, krachtens Verordening (EEG) nr. 1010/86 van de Raad ⁽⁴⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1148/98 van de Commissie ⁽⁵⁾, van toepassing op het verwerkte basisproduct, dat van kracht was tijdens de veronderstelde periode waarin de goederen werden vervaardigd.

(7) Een strikt beheer moet gewaarborgd blijven, waarbij rekening wordt gehouden met enerzijds de ramingen van de uitgaven en anderzijds de beschikbaarheid van de begrotingsmiddelen.

(8) Het Comité van beheer voor suiker heeft geen advies uitgebracht binnen de door zijn voorzitter bepaalde termijn,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De restituties die worden toegepast voor de in bijlage A van Verordening (EG) nr. 1222/94 genoemde en in artikel 1, leden 1 en 2, van Verordening (EG) nr. 2038/1999 bedoelde basisproducten die worden uitgevoerd in de vorm van in bijlage I bij Verordening (EG) nr. 2038/1999 vermelde goederen, worden vastgesteld zoals is aangegeven in de bijlage bij deze verordening.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 1 november 1999.

⁽¹⁾ PB L 252 van 25.9.1999, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 136 van 31.5.1994, blz. 5.

⁽³⁾ PB L 201 van 31.7.1999, blz. 30.

⁽⁴⁾ PB L 94 van 9.4.1986, blz. 9.

⁽⁵⁾ PB L 159 van 3.6.1998, blz. 38.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 29 oktober 1999.

Voor de Commissie

Erkki LIIKANEN

Lid van de Commissie

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 29 oktober 1999 houdende vaststelling van de restituties die worden toegepast voor bepaalde producten van de sector suiker die worden uitgevoerd in de vorm van niet in bijlage I van het Verdrag vermelde goederen

Product	Restituties in EUR/100 kg	
	Bij vaststelling vooraf van de restituties	Overige gevallen
Witte suiker:		
— in aanmerking genomen op grond van artikel 4, lid 5, onder b), van Verordening (EG) nr. 1222/94	1,06	1,06
— in alle andere gevallen	46,98	46,98

**VERORDENING (EG) Nr. 2315/1999 VAN DE COMMISSIE
van 29 oktober 1999**

houdende vaststelling van de restituties die worden toegepast voor bepaalde producten van de sector granen en de sector rijst, uitgevoerd in de vorm van niet in bijlage I bij het Verdrag vermelde goederen

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad van 30 juni 1992 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector granen ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1253/1999 ⁽²⁾ en met name op artikel 13, lid 3,

Gelet op Verordening (EG) nr. 3072/95 van de Raad van 22 december 1995 houdende een gemeenschappelijke ordening van de rijstmarkt ⁽³⁾, gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2072/98 ⁽⁴⁾, en met name op artikel 13, lid 3,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Overeenkomstig artikel 13, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 1766/92 en artikel 13, lid 1, van Verordening (EG) nr. 3072/95 kan het verschil tussen de noteringen of de prijzen op de wereldmarkt voor de in artikel 1 van deze beide verordeningen bedoelde producten enerzijds en de prijzen in de Gemeenschap anderzijds door een restitutie bij de uitvoer worden overbrugd.
- (2) In Verordening (EG) nr. 1222/94 van de Commissie van 30 mei 1994 tot vaststelling van de gemeenschappelijke uitvoeringsbepalingen voor de regeling aangaande de toekenning van restituties bij uitvoer en de criteria voor de vaststelling van het restitutiebedrag betreffende bepaalde landbouwproducten, uitgevoerd in de vorm van goederen die niet onder bijlage I van het Verdrag vallen ⁽⁵⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1702/1999 ⁽⁶⁾, is omschreven voor welke van die producten een restitutie dient te worden vastgesteld bij uitvoer in de vorm van goederen, bedoeld naar gelang van het geval in bijlage B bij Verordening (EEG) nr. 1766/92 of bijlage B bij Verordening (EG) nr. 3072/95.
- (3) Overeenkomstig artikel 4, lid 1, eerste alinea, van Verordening (EG) nr. 1222/94 moet de restitutie per 100 kg van elk van de betrokken basisproducten voor iedere maand worden vastgesteld.
- (4) De naleving van de verplichtingen die zijn aangegaan met betrekking tot de restitutie die kan worden toegekend bij uitvoer van landbouwproducten die zijn verwerkt in niet onder bijlage I bij het Verdrag vallende goederen, kan in het gedrang komen door de vaststelling vooraf van hoge restituties; in deze situatie moeten derhalve vrijwaringsmaatregelen worden genomen

zonder dat daardoor de sluiting van langetermijncontracten wordt verhinderd; de vaststelling van een specifieke restitutie voor de voorfixatie van restituties is een maatregel die aan deze verschillende doelstellingen beantwoordt.

- (5) Ingevolge de regeling tussen de Europese Gemeenschap en de Verenigde Staten van Amerika met betrekking tot de uitvoer van deegwaren uit de Gemeenschap naar de Verenigde Staten, goedgekeurd bij Besluit 87/482/EEG van de Raad ⁽⁷⁾, dient de restitutie voor goederen van de GN-codes 1902 11 00 en 1902 19 00 naar gelang van de bestemming te worden gedifferentieerd.
- (6) Overeenkomstig artikel 4, lid 5, onder b), van Verordening (EG) nr. 1222/94, indien het onder artikel 4, lid 5, onder a) van deze verordening bedoelde bewijs niet wordt geleverd, wordt aan de goederen een verlaagde restitutievoet toegekend rekening houdend met het bedrag van de productierestitutie, al naar gelang krachtens Verordening (EEG) nr. 1722/93 van de Commissie ⁽⁸⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 87/1999 ⁽⁹⁾, van toepassing op het verwerkte basisproduct, dat van kracht was tijdens de veronderstelde periode waarin de goederen werden vervaardigd.
- (7) Een strikt beheer moet gewaarborgd blijven, waarbij rekening wordt gehouden met enerzijds de ramingen van de uitgaven en anderzijds de beschikbaarheid van de begrotingsmiddelen.
- (8) Het Comité van beheer voor granen heeft geen advies uitgebracht binnen de door zijn voorzitter bepaalde termijn,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De restituties die worden toegepast voor de in bijlage A van Verordening (EG) nr. 1222/94 genoemde basisproducten die tevens zijn bedoeld in artikel 1 van Verordening (EEG) nr. 1766/92 of artikel 1, lid 1, van de gewijzigde Verordening (EG) nr. 3072/95 en die worden uitgevoerd in de vorm van goederen vermeld in bijlage B van Verordening (EEG) nr. 1766/92, respectievelijk bijlage B van Verordening (EG) nr. 3072/95, worden vastgesteld zoals in de bijlage is opgenomen.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 1 november 1999.

⁽¹⁾ PB L 181 van 1.7.1992, blz. 21.

⁽²⁾ PB L 160 van 26.6.1999, blz. 18.

⁽³⁾ PB L 329 van 30.12.1995, blz. 18.

⁽⁴⁾ PB L 265 van 30.9.1998, blz. 4.

⁽⁵⁾ PB L 136 van 31.5.1994, blz. 5.

⁽⁶⁾ PB L 201 van 31.7.1999, blz. 30.

⁽⁷⁾ PB L 275 van 29.9.1987, blz. 36.

⁽⁸⁾ PB L 159 van 1.7.1993, blz. 112.

⁽⁹⁾ PB L 9 van 15.1.1999, blz. 8.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 29 oktober 1999.

Voor de Commissie

Erkki LIIKANEN

Lid van de Commissie

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 29 oktober 1999 houdende vaststelling van de restituties die worden toegepast voor bepaalde producten van de sector granen en de sector rijst, uitgevoerd in de vorm van niet in bijlage I bij het Verdrag vermelde goederen

(EUR/100 kg)

GN-code	Omschrijving ⁽¹⁾	Restitutievoet per 100 kg basisproduct	
		Bij vaststelling vooraf van de restituties	Overige gevallen
1001 10 00	Harde tarwe: – in geval van uitvoer van goederen van de GN-codes 1902 11 en 1902 19 naar de Verenigde Staten van Amerika – in andere gevallen	0,621 0,955	0,621 0,955
1001 90 99	Zachte tarwe en mengkoren: – in geval van uitvoer van goederen van de GN-codes 1902 11 en 1902 19 naar de Verenigde Staten van Amerika – in andere gevallen: – – in aanmerking genomen op grond van artikel 4, lid 5, van Verordening (EG) nr. 1222/94 ⁽²⁾ – – in andere gevallen	2,135 1,221 3,284	2,135 1,221 3,284
1002 00 00	Rogge	5,347	5,347
1003 00 90	Gerst	2,797	2,797
1004 00 00	Haver	4,345	4,345
1005 90 00	Maïs, gebruikt in de vorm van: – zetmeel: – – in aanmerking genomen op grond van artikel 4, lid 5, van Verordening (EG) nr. 1222/94 ⁽²⁾ – – in andere gevallen – glucose, glucosestroop, maltodextrine, maltodextrinestroop van de GN-codes 1702 30 51, 1702 30 59, 1702 30 91, 1702 30 99, 1702 40 90, 1702 90 50, 1702 90 75, 1702 90 79, 2106 90 55 ⁽³⁾ : – – in aanmerking genomen op grond van artikel 4, lid 5, van Verordening (EG) nr. 1222/94 ⁽²⁾ – – in andere gevallen – andere (als zodanig)	1,976 4,555 1,658 4,237 4,555	1,976 4,555 1,658 4,237 4,555
	Aardappelzetmeel van GN-code 1108 13 00 gelijkgesteld aan een verwerkingsproduct van maïs: – in aanmerking genomen op grond van artikel 4, lid 5, van Verordening (EG) nr. 1222/94 ⁽²⁾ – in andere gevallen	1,976 4,555	1,976 4,555
ex 1006 30	Volwitte rijst: – rondkorrelig – halflangkorrelig – langkorrelig	10,123 10,123 10,123	10,123 10,123 10,123
1006 40 00	Breukrij	2,388	2,388
1007 00 90	Graansorgho	2,797	2,797

⁽¹⁾ Voor de landbouwproducten verkregen door verwerking van het basisproduct en/of gelijkgesteld, moeten de coëfficiënten vermeld in bijlage E bij de gewijzigde Verordening (EG) nr. 1222/94 bij de Commissie (PB L 136 van 31.5.1994, blz. 5), worden gebruikt.

⁽²⁾ De goederen die in aanmerking komen, zijn aangeduid in bijlage I bij de gewijzigde Verordening (EEG) nr. 1722/93 van de Commissie (PB L 159 van 1.7.1993, blz. 112).

⁽³⁾ Voor stropen van de GN-codes 1702 30 99, 1702 40 90 en 1702 60 90, verkregen door het mengen van glucose- en fructosestropen, geeft alleen glucosestroop recht op uitvoerrestitutie.

VERORDENING (EG) Nr. 2316/1999 VAN DE COMMISSIE**van 22 oktober 1999****houdende uitvoeringsbepalingen van Verordening (EG) nr. 1251/1999 van de Raad tot instelling van een steunregeling voor producenten van bepaalde akkerbouwgewassen**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1251/1999 van de Raad van 17 mei 1999 tot instelling van een steunregeling voor producenten van bepaalde akkerbouwgewassen ⁽¹⁾, en met name op artikel 9,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Verordening (EG) nr. 1251/1999 is in de plaats gekomen van de steunregeling voor producenten van bepaalde akkerbouwgewassen die bij Verordening (EEG) nr. 1765/92 van de Raad ⁽²⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1624/98 ⁽³⁾, is ingevoerd. Als gevolg van de met de nieuwe regeling verbonden wijzigingen en in het licht van de opgedane ervaring is het dienstig de uitvoeringsbepalingen van de regeling inzake de areaalbetalingen te harmoniseren en, zo mogelijk, te vereenvoudigen. Derhalve dient duidelijkheidshalve te worden overgegaan tot een algehele omwerking van alle specifieke verordeningen waarin eerst de verschillende aspecten van deze regeling waren geregeld, te weten de verordeningen van de Commissie (EEG) nr. 2467/92 ⁽⁴⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 3738/92 ⁽⁵⁾, (EEG) nr. 2836/93 ⁽⁶⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1503/97 ⁽⁷⁾, (EG) nr. 762/94 ⁽⁸⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1981/98 ⁽⁹⁾, (EG) nr. 1098/94 ⁽¹⁰⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1945/1999 ⁽¹¹⁾, (EG) nr. 1237/95 ⁽¹²⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2017/97 ⁽¹³⁾, (EG) nr. 658/96 ⁽¹⁴⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 610/1999 ⁽¹⁵⁾ en (EG) nr. 1577/98 ⁽¹⁶⁾ en dienen de bepalingen van deze verordeningen in één enkele tekst te worden samengebracht.
- (2) De toekenning van de in Verordening (EG) nr. 1251/1999 bedoelde areaalbetalingen moet tot bepaalde, nader vast te stellen oppervlakten worden beperkt. Bepaald moet worden dat voor een perceel bouwland per verkoopseizoen slechts één areaalbetaling mag worden aangevraagd. Een perceel bouwland waarvoor ingevolge een andere gemeenschappelijke marktordening oppervlaktesteen wordt aangevraagd, kan in hetzelfde

verkoopseizoen niet voor een areaalbetaling in aanmerking komen. De areaalbetalingen kunnen worden toegekend voor teelten waarvoor uit hoofde van een programma in het kader van het structuur- of milieubeleid van de Gemeenschap steun wordt toegekend.

- (3) In artikel 7 van Verordening (EG) nr. 1251/1999 is bepaald welke gronden voor areaalbetalingen in aanmerking komen. Voorts is in dat artikel bepaald in welke gevallen onder toezicht van de lidstaten van die bepaling mag worden afgeweken en dat die afwijkingen de bij Verordening (EG) nr. 1251/1999 vastgestelde regeling niet mogen uithollen. Om dat te voorkomen, dienen passende maatregelen te worden genomen om de totale, voor areaalbetalingen in aanmerking komende oppervlakte op het bestaande niveau te houden of een aanzienlijke toeneming daarvan te voorkomen. Daartoe dienen bepaalde meerjarige gewassen in de vruchtwisselingsprogramma's te worden opgenomen. Ook kan worden overwogen voor oppervlakten waarvoor een herstructureringsprogramma wordt uitgevoerd, areaalbetalingen toe te kennen. Bepaald moet worden wat onder „herstructurering”, „aanzienlijke areaaltoeneming” en „verplichte vervanging van niet voor de areaalbetaling in aanmerking komende grond door grond die wel daarvoor in aanmerking komt”, dient te worden verstaan.
- (4) Voorkomen moet worden dat oppervlakten uitsluitend met het oog op de areaalbetaling worden ingezaaid. Met name voor oliehoudende zaden, eiwithoudende gewassen, lijnzaad en durumtarwe moeten bepaalde voorwaarden inzake inzaai en verzorging van de gewassen worden vastgesteld. Om met de verscheidenheid van de landbouwtechnieken in de Gemeenschap rekening te houden, dienen de plaatselijke normen in acht te worden genomen.
- (5) Met het oog op voortzetting van het op kwaliteitsverbetering gerichte beleid van de Gemeenschap mag het recht op de areaalbetaling voor kool- en raapzaad slechts gelden wanneer de aanvragers zaaizaad van bepaalde rassen en van bepaalde kwaliteiten hebben gebruikt. Voor de bepaling van de voor de betaling in aanmerking komende rassen dient ter wille van de coherentie, de vereenvoudiging en een goed beheer naar de gemeenschappelijke rassenlijst voor landbouwgewassen, vastgesteld bij Richtlijn 70/457/EEG van de Raad ⁽¹⁷⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 98/96/EG ⁽¹⁸⁾, te worden verwezen; ter wille van de duidelijkheid en continuïteit blijft echter voor het verkoopseizoen 2000/2001 de

⁽¹⁾ PB L 160 van 26.6.1999, blz. 1.⁽²⁾ PB L 181 van 1.7.1992, blz. 12.⁽³⁾ PB L 210 van 28.7.1998, blz. 3.⁽⁴⁾ PB L 246 van 27.8.1992, blz. 11.⁽⁵⁾ PB L 380 van 24.12.1992, blz. 24.⁽⁶⁾ PB L 260 van 19.10.1993, blz. 3.⁽⁷⁾ PB L 202 van 30.7.1997, blz. 48.⁽⁸⁾ PB L 90 van 7.4.1994, blz. 8.⁽⁹⁾ PB L 256 van 19.9.1998, blz. 8.⁽¹⁰⁾ PB L 121 van 12.5.1994, blz. 12.⁽¹¹⁾ PB L 241 van 11.9.1999, blz. 14.⁽¹²⁾ PB L 121 van 1.6.1995, blz. 29.⁽¹³⁾ PB L 284 van 16.10.1997, blz. 36.⁽¹⁴⁾ PB L 91 van 12.4.1996, blz. 46.⁽¹⁵⁾ PB L 75 van 20.3.1999, blz. 24.⁽¹⁶⁾ PB L 206 van 23.7.1998, blz. 17.⁽¹⁷⁾ PB L 225 van 12.10.1970, blz. 1.⁽¹⁸⁾ PB L 25 van 1.2.1999, blz. 27.

verwijzing naar de onder de vorige regeling voor de betaling in aanmerking komende rassen nog gehandhaafd. De communautaire normen inzake het glucosinolaat- en het erucazuurgehalte van kool- en raapzaad dienen te worden verduidelijkt en aangegeven moet worden aan de hand van welke tests deze gehalten van zaadmonsters moeten worden bepaald. De regeling voor mengsels van kool- en raapzaadrassen en voor bepaalde andere categorieën zaaizaad van kool- en raapzaad behoeft verduidelijking. Voorts dient nader te worden bepaald welke zonnebloemzaadrassen als rassen voor de teelt van zonnebloempitten voor menselijke consumptie moeten worden beschouwd.

- (6) Lidstaten waar maïs geen traditioneel gewas is, mogen een basisareaal voor kuilgras vaststellen; het begrip „kuilgras” dient daarom te worden gedefinieerd.
- (7) De normen voor niet-bittere lupinen dienen te worden gespecificeerd en vastgesteld moet worden aan de hand van welke tests wordt bepaald of een monster van niet-bittere danwel van bittere lupinen afkomstig is.
- (8) Bij Verordening (EG) nr. 1251/1999 is bepaald dat de in artikel 5 van die verordening bedoelde toeslag op de areaalbetaling binnen een gegarandeerd maximumareaal voor elke betrokken lidstaat aan de in de traditionele productiegebieden gevestigde producenten wordt toegekend. Dit gegarandeerde maximumareaal mag over productieregio's worden verdeeld. Om versnippering van de productiegebieden te voorkomen en om bij eventuele toepassing van sancties wegens overschrijding het evenredigheidsbeginsel te kunnen toepassen, dient voor de omvang van deze gebieden een „de minimis”-regel te worden vastgesteld. Aan sommige lidstaten zijn buiten de traditionele productiegebieden arealen toegekend die voor specifieke steun voor durumtarwe in aanmerking komen. Derhalve dienen de gebieden van de lidstaat te worden bepaald waarvoor dit geldt. In Verordening (EG) nr. 1251/1999 is bepaald dat gecertificeerd zaad van durumtarwe moet worden gebruikt. Specifieke maatregelen dienen te worden genomen om te waarborgen dat dit gebeurt. Een minimumhoeveelheid dient te worden vastgesteld en voor het bereiken van die hoeveelheid moet een overgangperiode worden bepaald om voedingsproblemen op en versterking van de markt voor gecertificeerd zaad te voorkomen. Gezien de agronomische verschillen tussen de lidstaten en tussen de regio's binnen de lidstaten, dienen de vaststelling van die hoeveelheid en het nemen van eventuele overgangsmaatregelen aan de betrokken lidstaten te worden overgelaten.
- (9) Verordening (EG) nr. 1251/1999 voorziet onder meer in de toekenning van areaalbetalingen binnen de grenzen van regionale basisarealen. Met het oog op de vereiste doorzichtigheid van de regeling enerzijds en een harmonieus beheer van deze arealen anderzijds, dient voor elke lidstaat het aantal voor de areaalbetaling in aanmerking komende hectaren en de verdeling daarvan te worden bepaald.
- (10) In artikel 3 van Verordening (EG) nr. 1251/1999 is bepaald dat in de regioplannen tussen bevoeide en niet-bevoeide oppervlakten kan worden gedifferentieerd. Het begrip „bevoeiing” dient te worden gedefinieerd. Ook kan een afzonderlijk basisareaal voor maïs worden vastgesteld. In bepaalde lidstaten kan dit areaal hoofdzakelijk uit kuilmaïs bestaan. De opbrengst van kuilmaïs, gezien

de aard van het product, wordt niet in ton per hectare uitgedrukt. Daarom dient de in dat geval geldende opbrengst te worden bepaald. De lidstaten moet de mogelijkheid worden gelaten de voor kuilmaïs toe te passen opbrengst in verhouding tot die van vergelijkbare akkerbouwgewassen in de betrokken regio te bepalen.

- (11) Bepaald moet worden welke oppervlakten voor de vaststelling van het percentage van een eventuele overschrijding van het basisareaal moeten worden meegerekend en welke bepalingen voor de vaststelling van dat percentage gelden. Wanneer voor maïs, bevoeide oppervlakten of kuilgras aparte basisarealen worden vastgesteld, moeten specifieke bepalingen worden vastgesteld betreffende de voor de berekening van het percentage van een eventuele overschrijding van het betrokken basisareaal in aanmerking te nemen oppervlakten. De bepalingen voor de vaststelling van het percentage van een eventuele overschrijding van het basisareaal moeten steeds garanderen dat dit areaal in acht wordt genomen. Ook dient te worden bepaald op welke wijze de eventuele overschrijding van de gegarandeerde maximumarealen voor durumtarwe wordt berekend.
- (12) Om te voorkomen dat ingewikkelde regioplannen tot aanzienlijk hogere reële opbrengsten leiden dan de referentieopbrengsten, is in Verordening (EG) nr. 1251/1999 bepaald dat de areaalbetalingen in het volgende verkoopseizoen worden verminderd in evenredigheid met de overschrijding van de gemiddelde opbrengst volgens de regioplannen. De voor de berekening van de eventuele overschrijding van de referentieopbrengsten benodigde gegevens moeten tijdig beschikbaar zijn. De voor de vaststelling van deze overschrijdingen te volgen werkwijze dient te worden bepaald en met name dienen de referentieopbrengsten te worden vastgesteld die uit de volgens de criteria van artikel 3 van Verordening (EG) nr. 1251/1999 opgestelde regioplannen resulteren.
- (13) De in artikel 2 van Verordening (EG) nr. 1251/1999 bedoelde areaalbetalingen worden slechts toegekend aan producenten die een deel van hun bedrijfsoppervlakte braakleggen. Om te waarborgen dat braaklegging tot een beter marktevenwicht bijdraagt, dienen zodanige uitvoeringsbepalingen te worden vastgesteld dat een doeltreffende regeling tot stand komt die coherent is met de totaliteit van de bij Verordening (EG) nr. 1251/1999 ingevoerde regeling. Daartoe dient, zonder andere oppervlakten dan die genoemd in artikel 7 van Verordening (EG) nr. 1251/1999 definitief van de regeling uit te sluiten, te worden bepaald dat de in het kader van de braaklegging in aanmerking genomen oppervlakten vergelijkbaar moeten zijn met die welke voor de berekening van het regionale basisareaal in aanmerking worden genomen. Ook kan het tot de doeltreffendheid van de regeling bijdragen te bepalen dat aaneengesloten oppervlakten met een bepaalde minimumgrootte mogen worden braakgelegd. Eveneens dienen bepalingen te worden vastgesteld met betrekking tot de bescherming van het milieu, de verzorging en het gebruik van de braakgelegde grond. In Verordening (EG) nr. 1251/1999 is bepaald dat producenten die een betalingsaanvraag voor een kleinere oppervlakte dan die welke nodig is om 92 ton granen te produceren, indien, vrijgesteld zijn van de braakleggingsverplichting. De methode voor de berekening in verband met de betrokken productielimiet van 92 ton granen dient te worden gepreciseerd. Duide-

lijkheidshalve dienen bepalingen te worden vastgesteld voor het geval de braakleggingsverplichting niet wordt nagekomen.

- (14) De minimumperiode waarvoor de grond moet worden braakgelegd, moet gelijk zijn aan een tijdsbestek dat overeenkomt met de vegetatiecyclus van de in Verordening (EG) nr. 1251/1999 bedoelde akkerbouwgewassen. Evenwel dient, om met bepaalde specifieke factoren rekening te kunnen houden, te worden voorzien in de mogelijkheid de uit productie genomen grond te gebruiken nog vóór de minimumbraakleggingsperiode afloopt.
- (15) Het is dienstig een regeling in te stellen waarbij landbouwbedrijfshoofden die zich ertoe verbinden bepaalde oppervlakten voor een tijdvak van niet meer dan vijf verkoopseizoenen braak te leggen, een minimumbedrag wordt gegarandeerd. Het is dienstig de in het kader van deze regeling geldende aanpassingen en sancties te bepalen.
- (16) Op grond van Verordening (EEG) nr. 3653/90 van de Raad van 11 december 1990 houdende overgangsbepalingen inzake de gemeenschappelijke marktordening voor granen en rijst voor Portugal ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1664/95 van de Commissie ⁽²⁾, wordt gedurende een overgangperiode in Portugal voor bepaalde granen rechtstreekse steun per hectare toegekend. Op grond van artikel 6, lid 4, van Verordening (EG) nr. 1251/1999 mag deze steun slechts voor de berekening van de betaling voor braaklegging in aanmerking worden genomen.
- (17) Op grond van artikel 8, lid 2, van Verordening (EG) nr. 1251/1999 moeten de producenten hun granen, oliehoudende zaden en eiwithoudende gewassen uiterlijk op 31 mei hebben ingezaaid. In bepaalde gevallen komt het wegens de klimatologische omstandigheden voor, dat de inzaai tot na 31 mei wordt uitgesteld. Het is daarom dienstig voor bepaalde gewassen en bepaalde gebieden de uiterste termijn voor de inzaai en voor het indienen van de aanvragen te verlengen. De verlengde termijnen mogen aan de doeltreffendheid van de steunregeling geen afbreuk doen en mogen de bij Verordening (EEG) m.3508/92 van de Raad ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1036/1999 ⁽⁴⁾, ingestelde controle-regeling niet uithollen.
- (18) Opdat zij de verwerkende industrie gedurende de gehele campagne regelmatig van suikermais kunnen voorzien, moet de producenten worden toegestaan de inzaai over een langere periode te spreiden. Het is dan ook dienstig 15 juni als uiterste datum voor de inzaai van suikermais vast te stellen.
- (19) In artikel 10, lid 7, van Verordening (EG) nr. 1251/1999 is bepaald dat de lidstaten waar het nationale referentie-areaal aanzienlijk dreigt te worden overschreden, een maximum kunnen vaststellen voor het areaal waarvoor de individuele producenten de specifieke areaalbetaling voor oliehoudende zaden kunnen aanvragen. Dit

maximum moet worden vastgesteld aan de hand van objectieve criteria en moet worden uitgedrukt als een percentage van het in aanmerking komende areaal van de producent. Dit maximum kan naar gelang van de regionale basisarealen worden gedifferentieerd en moet de producenten vóór een vastgestelde datum en vóór het begin van de inzaai van oliehoudende zaden worden meegedeeld. Wanneer een producent de specifieke areaalbetaling voor oliehoudende zaden voor een grotere oppervlakte dan het maximum aanvraagt, moet de betrokken oppervlakte van zijn aanvraag niet in aanmerking worden genomen. Het kan voorkomen dat de oppervlakte waarvoor de producent een betaling voor braaklegging kan krijgen, dienovereenkomstig moet worden verlaagd.

- (20) Ter wille van een goede uitvoering van de areaalbetalingen voor een verkoopseizoen is een statistisch volgen van de toepassing van de regeling inzake areaalbetalingen in het betrokken verkoopseizoen volstrekt noodzakelijk. Met het oog op de begrotingsramingen op het niveau van de Gemeenschap moeten uiterlijk op 15 september van het lopende verkoopseizoen voorlopige gegevens beschikbaar zijn. Ook dient de datum te worden bepaald waarop het definitieve percentage van de eventuele overschrijding moet worden meegedeeld. De gegevens waarop de berekeningen van de percentages van de eventuele overschrijdingen van de basisarealen en van de gegarandeerde maximumarealen voor durumtarwe en van de eventuele verdeling daarvan over subbasisarealen of regio's moeten tijdig beschikbaar zijn.
- (21) De bij Verordening (EG) nr. 1251/1999 ingevoerde regeling wordt met ingang van het verkoopseizoen 2000/2001 van toepassing. Om de betrokken producenten in staat te stellen met kennis van zaken en met inachtneming van de uitvoeringsbepalingen van de nieuwe regeling de inzaai en de eventuele braaklegging voor dat verkoopseizoen te doen en de aanvraag voor de areaalbetaling voor dat verkoopseizoen in te zenden, dienen de bepalingen van de onderhavige verordening in werking te treden zodra zij in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen* worden bekendgemaakt.
- (22) Het comité van beheer voor granen heeft geen advies uitgebracht binnen de door zijn voorzitter vastgestelde termijn,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

HOOFDSTUK I

Recht op areaalbetalingen

AFDELING 1

Algemene bepalingen

Artikel 1

1. De in Verordening (EEG) nr. 1251/1999 bedoelde areaalbetalingen worden onder de in de onderhavige verordening bepaalde voorwaarden toegekend.

⁽¹⁾ PB L 362 van 27.12.1990, blz. 28.

⁽²⁾ PB L 158 van 8.7.1995, blz. 13.

⁽³⁾ PB L 355 van 5.12.1992, blz. 1.

⁽⁴⁾ PB L 127 van 21.5.1999, blz. 4.

2. Voor eenzelfde perceel bouwland mag per verkoopseizoen niet meer dan één aanvraag voor een areaalbetaling worden ingediend.

3. Bouwland waarvoor in hetzelfde verkoopseizoen voor andere dan de in Verordening (EG) nr. 1251/1999 bedoelde akkerbouwgewassen oppervlaktesteun wordt aangevraagd in het kader van een regeling die op grond van artikel 1, lid 2, onder b), van Verordening (EG) nr. 1258/1999 van de Raad ⁽¹⁾ wordt gefinancierd, komt niet voor de areaalbetaling in aanmerking.

Artikel 2

1. Voor de toepassing van artikel 7 van Verordening (EG) nr. 1251/1999 gelden voor de begrippen „blijvend grasland”, „blijvende teelten”, „meerjarige gewassen” en „herstructureringsprogramma” de in bijlage I opgenomen definities.

2. Oppervlakten waarvoor steun is verleend in het kader van een van de steunregelingen als bedoeld in titel I van Verordening (EEG) nr. 2328/91 van de Raad ⁽²⁾ of in Verordening (EEG) nr. 3766/91 van de Raad ⁽³⁾ of die, in het geval van Finland en Zweden, op grond van een nationale braakleggingsregeling zijn braakgelegd, komen voor areaalbetalingen in aanmerking.

3. De door de lidstaten in het kader van een herstructureringsprogramma voor het eerst in aanmerking genomen oppervlakten mogen ten hoogste 5 % groter zijn dan die welke in het kader van datzelfde programma voor het eerst worden uitgesloten. Bij de bepaling van de toeneming van de oppervlakten worden evenwel buiten beschouwing gelaten:

- a) 2 500 ha grond in de nieuwe Duitse deelstaten die in de periode van 1 januari tot en met 30 juni 1992 in de herstructurering van landbouwgrond was begrepen en die met het oog op de oogst van 1993 met akkerbouwgewassen was bebouwd;
- b) het resterende gedeelte van de gronden waarvoor vóór 31 december 1991 op grond van de Verordeningen (EEG) nr. 1442/88 ⁽⁴⁾ en (EEG) nr. 2239/86 ⁽⁵⁾ van de Raad rooiprogramma's voor wijngaarden voor het wijnbouwjaar 1991/1992 waren goedgekeurd en waarvoor de rooimaatregelen binnen de in die verordeningen gestelde termijnen zijn uitgevoerd.

4. De lidstaten mogen op grond van artikel 7, derde alinea, van Verordening (EG) nr. 1251/1999 hun totale, voor areaalbetalingen in aanmerking komende areaal noch tijdelijk, noch definitief met meer dan 0,1 % van hun totale basisareaal verhogen.

De lidstaten verstrekken de Commissie jaarlijks een lijst van de op grond van artikel 7, derde alinea, van Verordening (EG) nr. 1251/1999 toegekende vergunningen, met vermelding van het aantal bedrijfshoofden, de betrokken oppervlakten en de rede-geving.

⁽¹⁾ PB L 160 van 26.6.1999, blz. 103.

⁽²⁾ PB L 218 van 6.8.1991, blz. 1.

⁽³⁾ PB L 356 van 24.12.1991, blz. 17.

⁽⁴⁾ PB L 132 van 28.5.1988, blz. 3.

⁽⁵⁾ PB L 196 van 18.7.1986, blz. 1.

In bijzondere, naar behoren met redenen omklede gevallen, kan het in de eerste alinea bedoelde maximum worden herzien volgens de procedure van artikel 23 van Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad ⁽⁶⁾.

5. De in artikel 7, vierde alinea, van Verordening (EG) nr. 1251/1999 bedoelde gevallen zijn die waarin een producent relevante en objectieve redenen kan aanvoeren om binnen zijn bedrijf voor areaalbetaling in aanmerking komende grond door tot dan niet daarvoor in aanmerking komende grond te vervangen, voorzover de lidstaat zich ervan heeft vergewist dat er geen andere geldige reden is die tegen die vervanging pleit, met name wat de risico's voor het milieu betreft. In geen geval mag de vervanging tot toeneming leiden van de totale, voor areaalbetalingen in aanmerking komende oppervlakte bouwland van het bedrijf. De lidstaten stellen een regeling in, die in voorafgaande melding en goedkeuring van dergelijke vervangingen voorziet.

De lidstaten leggen de Commissie elk jaar, uiterlijk op 31 mei, een plan voor met de lijst van de criteria die voor de goedkeuring van de vervangingen zijn gehanteerd en het bewijs dat door de vervangingen het totale, voor de areaalbetalingen in aanmerking komende areaal niet is toegenomen.

Artikel 3

1. De areaalbetalingen voor akkerbouwgewassen worden uitsluitend toegekend voor oppervlakten:

- a) die gelegen zijn in regio's die door de lidstaat uit klimatologisch en agronomisch oogpunt voor de teelt van akkerbouwgewassen geschikt zijn verklaard. De lidstaten kunnen bepalen dat een regio niet voor de teelt van bepaalde akkerbouwgewassen geschikt is;
- b) die volledig zijn ingezaaid volgens de plaatselijke normen. Wanneer granen gemengd met oliehoudende zaden of eiwithoudende gewassen, of oliehoudende zaden gemengd met eiwithoudende gewassen worden ingezaaid, geldt de laagste areaalbetaling;
- c) waarop het akkerbouwgewas ten minste wordt verzorgd tot het begin van de bloei bij normale groeiomstandigheden. Bij de teelt van oliehoudende zaden, eiwithoudende gewassen, lijnzaad en durumtarwe moet het gewas volgens de plaatselijke normen worden verzorgd en wel ten minste tot en met 30 juni vóór het betrokken verkoopseizoen, tenzij het gewas vóór die datum volledig rijp wordt geoogst. Eiwithoudende gewassen mogen eerst na het melkrijpheidsstadium worden geoogst;
- d) waarvoor een aanvraag voor ten minste 0,3 ha is ingediend en waarvan elk perceel bouwland ten minste de minimumoppervlakte heeft die de lidstaat voor de betrokken regio heeft vastgesteld.

2. Wanneer de voor areaalbetaling in aanmerking komende oppervlakten van een producent in verscheidene productieregio's liggen, is de ligging van elke oppervlakte waarop de aanvraag betrekking heeft, bepalend voor het bedrag dat voor die oppervlakte wordt uitbetaald.

⁽⁶⁾ PB L 181 van 1.7.1992, blz. 21.

3. Lidstaten die een aparte behandeling voor maïs toepassen in regio's waar maïs vooral voor inkuiling wordt geteeld, mogen voor alle oppervlakten met maïs in de betrokken regio de opbrengst van een voedergraansoort in die regio toepassen.

AFDELING 2

Specifieke bepalingen voor bepaalde akkerbouwgewassen

Artikel 4

1. De lidstaten voeren voor kool- en raapzaad een kwaliteitsverbeteringsbeleid door voor slechts die oppervlakten areaalbetalingen toe te kennen die zijn ingezaaid met „dubbel nul” (00)-rassen die vóór de betaling voor de bij Richtlijn 70/457/EEG vastgestelde gemeenschappelijke lijst voor landbouwgewassen zijn gemeld en daarin zijn opgenomen. „Dubbel nul”-rassen zijn rassen die zaden opleveren met een glucosinolaatgehalte van ten hoogste 25 µmol per gram zaad bij een vochtgehalte van 9 %, bepaald volgens EN ISO-methode 9167-1: 1995, en met een erucazuurgehalte van ten hoogste 2 % van het totale gehalte aan vetzuren, bepaald volgens EN ISO-methode 5508: 1995.

2. In afwijking van het bepaalde in lid 1 mogen de lidstaten de areaalbetalingen voor met kool- en raapzaad ingezaaide oppervlakten ook voor een of meer van de volgende categorieën zaaizaad toekennen:

- a) gecertificeerd zaaizaad van „00”-mengsels van rassen waarvan de componenten, in voorkomend geval met de vermelding „00”, voor de gemeenschappelijke lijst voor landbouwgewassen zijn gemeld en daarin zijn opgenomen;
- b) zaaizaad dat afkomstig is van de oogst van een gewas dat op hetzelfde bedrijf is geteeld door het zaaien van gecertificeerd zaaizaad van een „00”-ras en dat blijkens de analyse van een door een gemachtigde van de bevoegde nationale autoriteit genomen representatief monster een glucosinolaatgehalte heeft van ten hoogste 18,0 µmol per gram zaad bij een vochtgehalte van 9 %;
- c) zaaizaad van rassen die vóór de inzaai voor inspectie en controle zijn geregistreerd voor de teelt van een gewas waarvan het zaad bestemd is om te worden gebruikt als kwekerszaad, prebasiszaad, basiszaad of gecertificeerd zaaizaad, dan wel voor onderzoek of voor proefdoeleinden om te bepalen of het ras als „00”-ras in de rassenlijst van een lidstaat en vervolgens in de gemeenschappelijke lijst voor landbouwgewassen kan worden toegevoegd;
- d) gecertificeerd zaaizaad van de rassen „Bienvenu” en „Jet Neuf” waarvoor vóór de inzaai tussen de producent en een koper die daartoe uitdrukkelijk door de bevoegde instantie van de lidstaat is erkend, een teeltcontract is gesloten met het oog op de productie van zaad waaruit een voor specifieke voedingsdoeleinden bestemde olie zal worden geproduceerd;
- e) zaaizaad van rassen met een erucazuurgehalte van meer dan 40 % van het totale gehalte aan vetzuren, waarvoor, vóór de inzaai, met een erkende eerste koper een teeltcontract is

gesloten met het oog op de productie van zaad dat bestemd is voor een gespecificeerd gebruik voor andere dan voedingsdoeleinden of om te worden gebruikt voor de teelt van zaad voor de productie van dergelijk zaad.

3. Wanneer een lidstaat in lid 2, onder b), bedoeld zaad voor de areaalbetaling in aanmerking laat komen, neemt hij alle nodige maatregelen om vóór de inzaai vast te stellen dat het zaad aan de vereisten voldoet. Het glucosinolaatgehalte mag volgens de EN ISO 9167-1: 1995-methode of volgens de EN ISO 9167-2: 1977-methode worden bepaald. In geval van betwisting van het glucosinolaatgehalte mag alleen de EN ISO-9167-1: 1995-methode worden gebruikt.

4. Voor het verkoopseizoen 2000/2001 komen de oppervlakten die met gecertificeerd zaaizaad van de in bijlage II bij Verordening (EG) nr. 658/96 vermelde rassen en mengsels van rassen zijn ingezaaid ook voor de areaalbetaling in aanmerking.

5. Voor de toepassing van het bepaalde in artikel 10, lid 9, van Verordening (EG) nr. 1251/1999 worden de in bijlage II vermelde rassen als rassen voor de productie van zonnebloempitten voor menselijke consumptie beschouwd.

Artikel 5

Onder „niet-bittere lupinen” worden verstaan lupinerassen waarvan het zaad niet meer dan 5 % bittere zaden bevat. Het gehalte aan bittere zaden wordt volgens de in bijlage III vermelde test berekend.

Artikel 6

1. In het kader van artikel 5, eerste alinea, van Verordening (EG) nr. 1251/1999 ontvangen de producenten van durumtarwe in de in bijlage II bij die verordening genoemde gebieden de toeslag op de areaalbetaling ten hoogste voor het aantal hectaren van het in bijlage III bij die verordening vastgestelde maximumareaal.

Voor de toepassing van bijlage II bij Verordening (EG) nr. 1251/1999 bestaat Pannonië in Oostenrijk uit de in bijlage IV bij de onderhavige verordening genoemde gebieden.

2. In geval van verdeling van het gegarandeerde maximumareaal over de in artikel 5, derde alinea, van Verordening (EG) nr. 1251/1999 bedoelde productiegebieden en -regio's:

- a) kunnen de betrokken lidstaten, wanneer de oppervlakte van een productiegebied kleiner is dan 500 ha, dit productiegebied bij een aangrenzend productiegebied voegen;
- b) kan Italië rekening houden met de traditioneel met durumtarwe beteelde oppervlakten die in de periode van 1993 tot en met 1997 voor vijfjarige braaklegging zijn bestemd;
- c) delen de betrokken lidstaten aan de producenten en aan de Commissie uiterlijk op 15 september van het verkoopseizoen dat voorafgaat aan dat waarvoor de areaalbetaling wordt aangevraagd, de verdeling van het gegarandeerde maximumareaal mee.

3. Het in artikel 5, vierde alinea, van Verordening (EG) nr. 1251/1999 vastgestelde specifieke steunbedrag wordt in de in bijlage V bij deze verordening genoemde gebieden, tot het aantal hectaren dat is vermeld in bijlage IV bij Verordening (EG) nr. 1251/1999, toegekend voor elk perceel dat voor de in artikel 1 van Verordening (EG) nr. 1251/1999 bedoelde areaalbetaling voor akkerbouwgewassen in aanmerking komt en met durumtarwe is ingezaaid.

4. Met het oog op de toekenning van de in de leden 1 en 3 bedoelde steunbedragen voor durumtarwe moet de in artikel 4 van Verordening (EEG) nr. 3887/92 van de Commissie ⁽¹⁾ bedoelde steunaanvraag „oppervlakten” alle gegevens bevatten aan de hand waarvan de met durumtarwe ingezaaide percelen kunnen worden geïdentificeerd en vergezeld gaan van het bewijs dat gecertificeerd zaad is gebruikt.

Steun voor durumtarwe mag slechts worden aangevraagd indien:

- a) een areaalbetaling wordt aangevraagd voor eenzelfde aantal hectaren durumtarwe;
- b) zaad is gebruikt dat is gecertificeerd overeenkomstig Richtlijn 66/402/EEG van de Raad ⁽²⁾.

5. De lidstaten stellen aan de hand van de gebruikelijke agronomische praktijken in de betrokken lidstaat de minimaal te gebruiken hoeveelheid gecertificeerd zaad vast.

Deze hoeveelheid mag worden bereikt in de overgangsperiode van maximaal drie jaar die op 1 juli 1998 is begonnen, overeenkomstig de specifieke maatregelen die door de lidstaten uiterlijk op 30 juni 1998 aan de Commissie zijn meegedeeld.

6. De toeslag en het specifieke steunbedrag voor durumtarwe worden gelijktijdig met de areaalbetaling uitbetaald.

Artikel 7

1. In het kader van artikel 1, lid 3, van Verordening (EG) nr. 1251/1999 wordt onder het telen van kuilgras verstaan het inzaaien van een oppervlakte met hoofdzakelijk grassen en het jaarlijks minstens eenmaal oogsten van het ongedroogde gras om dat door anaërobe gisting in een gesloten milieu te bewaren.

2. De bepalingen van deze verordening, met uitzondering van de in artikel 3, lid 1, vermelde voorwaarde inzake de bloei, zijn voor kuilgras van toepassing.

3. De areaalbetalingen voor kuilgras worden toegekend aan producenten in de lidstaten met een in bijlage VI vermeld specifiek areaal voor kuilgras.

HOOFDSTUK II

Basisarealen en referentieopbrengsten

AFDELING 1

Algemene bepalingen

Artikel 8

De in de artikelen 2 en 3 van Verordening (EG) nr. 1251/1999 bedoelde basisarealen worden vastgesteld in bijlage VI.

Artikel 9

1. Wanneer het regioplan overeenkomstig artikel 3, lid 3, van Verordening (EG) nr. 1251/1999 tussen de opbrengsten van bevoelde en van niet-bevoelde oppervlakten onderscheidt, stellen de lidstaten regels vast om te bepalen of een oppervlakte voor een verkoopseizoen als bevoeld wordt beschouwd. In het bijzonder worden vastgesteld:

- a) een lijst van akkerbouwgewassen waarvoor een op grond van de opbrengst van bevoelde oppervlakten berekende areaalbetaling kan worden betaald;
- b) de irrigatie-installaties waarover het bedrijfshoofd moet beschikken; deze installaties moeten in verhouding staan tot de te bevoeden oppervlakten en moeten de hoeveelheid water kunnen aanvoeren die voor de normale ontwikkeling van het gewas gedurende de gehele vegetatiecyclus nodig is;
- c) de in aanmerking te nemen bevoeiingsperiode.

2. De bepalingen van lid 1 zijn niet van toepassing wanneer bevoeiing een historisch kenmerk is van de percelen, op grond waarvan deze kunnen worden onderscheiden en geregistreerd, zoals de „regadio”-productiegebieden in Spanje.

AFDELING 2

Areaaloverschrijding

Artikel 10

1. Om te bepalen of het in artikel 2, lid 4, van Verordening (EG) nr. 1251/1999 bedoelde regionale basisareaal is overschreden, houdt de bevoegde autoriteit van de lidstaat rekening met enerzijds het in bijlage VI vastgestelde regionale basisareaal en anderzijds de som van de oppervlakten waarvoor in de betrokken regio voor elk van de teelten met inbegrip van de desbetreffende verplichte braak gelegde grond aanvragen voor areaalbetalingen zijn ingediend. De vrijwillig braakgelegde grond moet worden gerekend bij de oppervlakten, andere dan bevoelde oppervlakten, andere dan met mais en/of andere dan met kuilgras beteelde oppervlakte.

2. Bij de berekening van de som van de oppervlakten waarvoor steunaanvragen zijn ingediend, wordt geen rekening gehouden met aanvragen of delen van aanvragen die bij de administratieve controle duidelijk ongegrond blijken.

In voorkomend geval wordt het bij controles ter plaatse overeenkomstig artikel 6 van Verordening (EEG) nr. 3887/92 vastgestelde werkelijke areaal in aanmerking genomen.

⁽¹⁾ PB L 391 van 31.12.1992, blz. 36.

⁽²⁾ PB 125 van 11.7.1966, blz. 2309/66.

3. De overeenkomstig lid 2 gecorrigeerde som van de oppervlakten waarvoor steunaanvragen zijn ingediend, wordt verhoogd met de oppervlakten die met akkerbouwgewassen in de zin van Verordening (EG) nr. 1251/1999 zijn ingezaaid en die de basis zijn voor een steunaanvraag op grond van Verordening (EG) nr. 1254/1999 van de Raad ⁽¹⁾.

4. Het percentage van de areaaloverschrijding wordt bepaald volgens het in bijlage VII vermelde schema.

Artikel 11

1. Om te bepalen of het gegarandeerde maximumareaal voor durumtarwe waarvoor de toeslag op de areaalbetaling geldt, is overschreden, houdt de bevoegde autoriteit van de lidstaat rekening met het in bijlage III bij Verordening (EG) nr. 1251/1999 vastgestelde gegarandeerde maximumareaal, eventueel verdeeld over productiegebieden, enerzijds en de som van de oppervlakten waarvoor de toeslag op de areaalbetaling voor durumtarwe wordt aangevraagd, aangepast overeenkomstig artikel 10, lid 2, van de onderhavige verordening en, in voorkomend geval, verlaagd op grond van artikel 2, lid 4, van Verordening (EG) nr. 1251/1999, anderzijds.

2. De bepalingen van lid 1 worden ook toegepast om te bepalen of het gegarandeerde maximumareaal dat is vastgesteld in bijlage IV bij Verordening (EG) nr. 1251/1999 en waarvoor het specifieke steunbedrag voor durumtarwe geldt, is overschreden.

Artikel 12

1. Wanneer een overschrijding van de in de artikelen 10 en 11 bedoelde arealen wordt vastgesteld, bepaalt de lidstaat uiterlijk op 31 oktober van het lopende verkoopseizoen tot op twee decimalen het definitieve overschrijdingspercentage.

2. Het aldus bepaalde definitieve percentage wordt gebruikt voor de berekening van:

- a) de evenredige verlaging van het voor areaalbetaling in aanmerking komende areaal overeenkomstig artikel 2, lid 4, eerste alinea, van Verordening (EG) nr. 1251/1999;
- b) de evenredige verlaging van het voor de toeslag en het specifieke steunbedrag voor durumtarwe in aanmerking komende areaal na toepassing van artikel 2, lid 4, eerste alinea, van Verordening (EG) nr. 1251/1999.

Artikel 13

Voor de toepassing van artikel 2, lid 6, van Verordening (EG) nr. 1251/1999 bepalen de lidstaten uiterlijk op 15 september van het verkoopseizoen waarvoor de areaalbetaling wordt gevraagd, de onderstaande gegevens en delen zij deze eveneens uiterlijk op deze datum aan de Commissie mee:

- a) het onder te verdelen nationale basisareaal,
- b) de door de lidstaat vastgestelde criteria voor de vaststelling van de subbasisarealen,
- c) de subbasisarealen (aantal, benaming en oppervlakte),
- d) de bepalingen over de concentratie van de in geval van overschrijding toepasselijke maatregelen.

AFDELING 3

Overschrijding van de referentieopbrengst

Artikel 14

Voor de toepassing van artikel 3, lid 7, van Verordening (EG) nr. 1251/1999 gelden als overzicht van alle steunaanvragen en van de betrokken opbrengsten de overzichten die de lidstaten overeenkomstig artikel 26 van de onderhavige verordening toezenden.

Hiervoor gelden als referentieopbrengsten de opbrengsten die in bijlage VIII bij de onderhavige verordening zijn vastgesteld.

Artikel 15

Voor de berekening van de gemiddelde opbrengst in verband met de steunaanvragen voor een bepaald verkoopseizoen wordt als volgt te werk gegaan:

- a) de betrokken oppervlakten worden in aanmerking genomen nadat in voorkomend geval de evenredige verlaging volgens artikel 2, lid 4, eerste alinea, van Verordening (EG) nr. 1251/1999 is toegepast;
- b) de oppervlakten oliehoudende zaden die voor de verkoopseizoenen 2000/2001 en 2001/2002 op grond van de historische regionale opbrengst worden betaald, worden in aanmerking genomen aan de hand van de gemiddelde graanopbrengst voor de betrokken regio;
- c) de oppervlakten akkerbouwgewassen die met het oog op de premies voor runderen en schapen als voederareaal zijn aangegeven, worden aan de hand van de gemiddelde graanopbrengst voor de betrokken regio bij niet-bevloede teelt in aanmerking genomen.

Artikel 16

De Commissie vergelijkt elk jaar vóór 31 mei de in de artikelen 14 en 15 van de onderhavige verordening bedoelde gegevens en stelt volgens de procedure van artikel 23 van Verordening (EEG) nr. 1766/92 de nodige correctiecoëfficiënten vast.

Artikel 17

De in artikel 16 bedoelde coëfficiënten gelden voor alle areaalbetalingen voor het basisareaal van de betrokken lidstaat of productieregio, doch niet voor de toeslag op de areaalbetaling voor durumtarwe en het specifieke steunbedrag voor durumtarwe.

⁽¹⁾ PB L 160 van 26.6.1999, blz. 21.

HOOFDSTUK III**Braaklegging***Artikel 18*

Onder „braaklegging” wordt verstaan het uit productie nemen van een oppervlakte die het jaar voordien:

- a) met het oog op een oogst is beteeld geweest, of
- b) op grond van Verordening (EEG) nr. 1765/92 of Verordening (EG) nr. 1251/1999 uit productie is genomen, of
- c) in het kader van, respectievelijk, Verordeningen (EEG) nr. 2078/92 ⁽¹⁾ of (EEG) nr. 2080/92 ⁽²⁾ van de Raad of van het bepaalde in de artikelen 22, 23, 24 en 31 van Verordening (EG) nr. 1257/1999 van de Raad ⁽³⁾, wat akkerbouwgewassen betreft, braak lag of was bebost.

Artikel 19

1. Overeenkomstig dit hoofdstuk braakgelegde grond moet een aaneengesloten oppervlakte van ten minste 0,3 ha beslaan en ten minste 20 m breed zijn.

De lidstaten mogen:

- a) kleinere oppervlakten in aanmerking nemen wanneer het gaat om gehele percelen omgeven door permanente afscheidingen, zoals muren, heggen en waterlopen;
- b) gehele percelen van minder dan 20 m breed in aanmerking nemen in gebieden waar dergelijke percelen een traditioneel perceelstype zijn;
- c) percelen van minstens 10 m breed langs nimmer opdrogende waterlopen en meren in aanmerking nemen, op voorwaarde dat daarvoor specifieke voorschriften worden vastgesteld, met name om te controleren dat het milieu wordt ontzien.

2. De braakgelegde percelen moeten uit productie worden genomen voor een periode die uiterlijk op 15 januari ingaat en ten vroegste op 31 augustus eindigt. De lidstaten bepalen evenwel onder welke voorwaarden de producenten vanaf 15 juli een gewas mogen inzaaien dat in het daaropvolgende jaar wordt geoogst en aan welke voorwaarden moet worden voldaan om in lidstaten waar „transhumance” (het over grote afstanden overbrengen van vee naar andere weidegronden) traditioneel is, de grond vanaf 15 juli voor beweiding te mogen gebruiken.

3. De braakgelegde grond mag niet voor andere vormen van landbouwproductie dan die bedoeld in artikel 6, lid 3, van Verordening (EG) nr. 1251/1999 worden gebruikt en evenmin voor een winstgevende bestemming die met akkerbouw onverenigbaar zou zijn.

4. De lidstaten nemen passende, op de specifieke situatie van de braakgelegde grond afgestemde maatregelen, met het oog op verzorging van die grond en bescherming van het milieu. Deze maatregelen kunnen ook de instandhouding van een plantendek omvatten; in dat geval moet ervoor worden gezorgd dat dit plantendek niet voor de productie van zaaizaad of pootgoed kan worden bestemd en in geen geval vóór 31 augustus voor landbouwdoeleinden kan worden gebruikt en evenmin vóór 15 januari van het daaropvolgende jaar een voor verkoop bestemde plantaardige productie kan opleveren.

5. De bepalingen van leden 3 en 4 gelden niet voor oppervlakten die zijn bebost of braakgelegd op grond van de artikelen 22, 23, 24 en 31 van Verordening (EG) nr. 1257/1999

en die voor de braakleggingsverplichting in aanmerking worden genomen, voor zover die bepalingen strijdig zijn met de milieueisen of de eisen inzake bosbouw waaraan in het kader van genoemde artikelen moet worden voldaan.

Artikel 20

1. In het kader van artikel 6, lid 6, van Verordening (EG) nr. 1251/1999 kunnen de lidstaten de betaling voor braaklegging voor verscheidene jaren, met een maximum van vijf jaar, toekennen.

2. Onverminderd het bepaalde in artikel 2, lid 4, van Verordening (EG) nr. 1251/1999 en elke verhoging achteraf van het basisbedrag dat is vastgesteld in artikel 4, lid 3, van genoemde verordening, ontvangen producenten die zich ertoe verbinden dezelfde percelen voor de in lid 1 van het onderhavige artikel bedoelde periode uit productie te nemen, gedurende die periode de betaling voor braaklegging die is berekend aan de hand van het basisbedrag en van de opbrengsten volgens het regioplan die op het tijdstip gelden waarop de verbintenis wordt aangegaan.

3. Wanneer een producent in zijn steunaanvraag „oppervlakte” vóór de afloop van de in lid 1 bedoelde periode uitdrukkelijk van zijn verbintenis terugkomt, moet hij een bedrag terugbetalen dat overeenkomt met 5 % van de betaling voor braaklegging die uit hoofde van het voorgaande verkoopseizoen is uitgekeerd voor de oppervlakte waarvoor hij van zijn verbintenis terugkomt, vermenigvuldigd met het aantal jaren waarvoor hij zijn oorspronkelijke verbintenis niet nakomt.

4. De producent die voor de in lid 2 bedoelde regeling heeft gekozen, mag van zijn verbintenis terugkomen zonder dat de in lid 3 bedoelde sanctie wordt toegepast:

- a) wanneer hij besluit het betrokken areaal uit productie te nemen of te bebossen in het kader van een van de regelingen van de artikelen 22, 23, 24 en 31 van Verordening (EG) nr. 1257/1999;
- b) in door de lidstaten toegestane bijzondere gevallen die buiten de wil van de producent tot een verandering van de bedrijfsstructuur leiden, zoals een ruilverkaveling.

5. Wanneer tijdens de looptijd van de verbintenis, als gevolg van een verandering in de bedrijfsstructuur, het percentage van de oppervlakte die in het kader van dit artikel uit productie is genomen, de procentuele limiet overschrijdt die op het tijdstip waarop de producent zijn verbintenis aanging door de lidstaten overeenkomstig artikel 6, lid 5, van Verordening (EG) nr. 1251/1999 was vastgesteld, worden de oppervlakten waarvoor de verbintenis is aangegaan, zodanig aangepast dat aan deze limiet wordt voldaan.

Artikel 21

1. Wanneer volgens de braakleggingsaangifte minder grond wordt braakgelegd dan overeenkomt met het voor het betrokken verkoopseizoen vastgestelde percentage voor de verplichte braaklegging, wordt de oppervlakte waarvoor de areaalbetaling aan de producenten van akkerbouwgewassen voor wie de braakleggingsverplichting geldt, kan worden toegekend, berekend aan de hand van de braakleggingsaangifte en naar verhouding van de oppervlakte van de verschillende gewassen, met inbegrip van kuilgras, zonder dat echter de oppervlakte waarvoor de areaalbetaling kan worden toegekend, wordt verlaagd tot een oppervlakte welke lager is dan die welke nodig is voor de in artikel 6, lid 7, van Verordening (EG) nr. 1251/1999 bedoelde productie van 92 t granen.

⁽¹⁾ PB L 215 van 30.7.1992, blz. 85.

⁽²⁾ PB L 215 van 30.7.1992, blz. 96.

⁽³⁾ PB L 160 van 26.6.1999, blz. 80.

2. De in lid 1 bedoelde productie van granen wordt berekend aan de hand van de opbrengst waarvan voor de areaalbetaling wordt uitgegaan. Wanneer de lidstaat ervoor heeft gekozen de regionale historische opbrengst voor oliehoudende zaden toe te passen, wordt die met 1,95 vermenigvuldigd.

Artikel 22

Voor Portugal wordt, overeenkomstig artikel 6, lid 4, van Verordening (EG) nr. 1251/1999, de areaalbetaling in verband met de verplichte braaklegging met de in bijlage IX vermelde bedragen verhoogd. Deze bedragen worden gefinancierd overeenkomstig het bepaalde in artikel 5 van Verordening (EEG) nr. 3653/90.

Artikel 23

1. De in Verordening (EEG) nr. 3887/92 bedoelde steunaanvraag „oppervlakte” wordt uitgesplitst naar regio als bedoeld in artikel 3 van Verordening (EG) nr. 1251/1999.

2. Tegenover iedere aanvraag voor areaalbetalingen voor oppervlakten in een bepaalde productieregio moet steeds een braakleggingsaangifte voor dezelfde productieregio staan die minstens met het aantal hectaren van die aanvraag correspondeert.

3. In het kader van door de lidstaat vastgestelde objectieve criteria mag van het bepaalde in lid 2 worden afgeweken.

4. In afwijking van lid 2 mag de met een aanvraag voor areaalbetalingen corresponderende verplicht braak te leggen oppervlakte geheel of gedeeltelijk gelegen zijn:

- a) wat Spanje betreft, voor bedrijven in de „secano”- en „regadío”-productieregio's, in de „secano”-regio,
- b) in een andere productieregio, voorzover de braakgelegde oppervlakte is gelegen in een productieregio die grenst aan de regio waar het betrokken bebouwde areaal is gelegen.

5. Bij toepassing van het bepaalde in leden 3 en 4 moet de braak te leggen oppervlakte worden aangepast om rekening te houden met de verschillen tussen de opbrengsten waarvan voor de betrokken regio's voor de betaling voor braaklegging wordt uitgegaan. Toepassing van het onderhavige lid mag echter niet leiden tot een vermindering van het, om de braakleggingsverplichting in acht te nemen, aantal uit de productie te nemen hectaren.

HOOFDSTUK IV

Bijzondere bepalingen

Artikel 24

In afwijking van artikel 8, lid 2, van Verordening (EG) nr. 1251/1999 mogen de lidstaten voor de in bijlage X van de onderhavige verordening bedoelde gewassen en voor de door de betrokken lidstaten vast te stellen gebieden die in de in die bijlage versnelde regio's gelegen zijn, de inzaaitermijn tot uiterlijk 15 juni verlengen.

Wanneer de verlenging van de inzaaitermijn voor alle akkerbouwgewassen geldt, mogen de lidstaten voor de producenten in de betrokken gebieden ook de termijn voor indiening van de aanvragen voor areaalbetalingen tot uiterlijk 15 juni of tot de

uiterste inzaaidatum ingeval die datum eerder dan de eerstgenoemde uitvalt, verlengen.

Artikel 25

1. Bij de vaststelling van het in artikel 10, lid 7, van Verordening (EG) nr. 1251/1999 bedoelde maximum wordt rekening gehouden met het nationale referentieareaal, met de totale oppervlakte bouwland die in aanmerking komt, en met het feit dat moet worden voorkomen dat een areaal wordt ingezaaid dat tot buitensporige verlagingen van de specifieke areaalbetalingen voor de teelt van oliehoudende zaden zou leiden.

2. Het maximum en de criteria aan de hand waarvan dat maximum is bepaald, worden zo spoedig mogelijk en uiterlijk op 31 juli van het verkoopseizoen voorafgaand aan dat waarvoor de areaalbetaling wordt aangevraagd, aan de Commissie meegedeeld.

3. Om te bepalen of een producent voor de areaalbetaling in aanmerking komt, gaat de bevoegde autoriteit na of in de steunaanvraag van de producent het vastgestelde maximum wordt nageleefd. De oppervlakte waarvoor de producent boven het toegestane maximum de specifieke areaalbetaling voor de teelt van oliehoudende zaden heeft aangevraagd, wordt van de areaalbetaling uitgesloten.

4. Wanneer de uitsluiting van een oppervlakte op grond van lid 3 ertoe leidt dat de braakgelegde oppervlakte van een producent het in artikel 6, lid 5, van Verordening (EG) nr. 1251/1999 bedoelde, in de betrokken lidstaat geldende maximum overschrijdt, wordt de braakgelegde oppervlakte waarvoor de producent de areaalbetaling heeft aangevraagd, tot dat maximum verlaagd.

5. Oppervlakten die op grond van de leden 3 en 4 van een steunaanvraag „oppervlakten” van een producent worden uitgesloten, worden voor de toepassing van artikel 2, leden 4 en 6, van Verordening (EG) nr. 1251/1999 niet in aanmerking genomen.

HOOFDSTUK V

Slotbepalingen

Artikel 26

Mededelingen

1. De lidstaten verstrekken de Commissie volgens het hierna vermelde tijdschema per productieregio, basisareaal en nationaal areaal de in de tabellen in bijlage XI bedoelde gegevens in de in die bijlage aangegeven gestandaardiseerde vorm:

- a) 15 september van het lopende verkoopseizoen: de gegevens die zijn berekend rekening houdende met de reeds uitgevoerde controles en verificaties;
- b) uiterlijk 31 oktober daaropvolgend: de definitieve gegevens, zijnde die welke voor de berekening van het in artikel 12 bedoelde definitieve percentage van de overschrijding zijn gebruikt; en
- c) uiterlijk 15 februari daaropvolgend: de uiteindelijke gegevens, zijnde de oppervlakten waarvoor de areaalbetaling daadwerkelijk is betaald na aftrek van de in artikel 9 van Verordening (EEG) nr. 3887/92 bedoelde verminderingen van de oppervlakten.

2. Wanneer een overschrijding van de in de artikelen 10 en 11 bedoelde oppervlakten wordt vastgesteld, deelt de lidstaat het definitieve overschrijdingspercentage onverwijld en uiterlijk op 31 oktober van het lopende verkoopseizoen aan de Commissie mee. De gegevens aan de hand waarvan het overschrijdingspercentage van een basisareaal is berekend, worden volgens het schema in bijlage VII meegedeeld.

3. Bij onderverdeling van het overschrijdingspercentage overeenkomstig artikel 2, lid 6, en artikel 5, derde alinea, van Verordening (EG) nr. 1251/1999, deelt de lidstaat deze onderverdeling uiterlijk op 31 oktober aan de Commissie mee.

Artikel 27

De lidstaten stellen voor de toepassing van deze verordening de nodige maatregelen vast en delen deze binnen een maand na de vaststelling of de wijziging ervan aan de Commissie mee.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 22 oktober 1999.

Artikel 28

De Verordeningen (EEG) nr. 2467/92, (EEG) nr. 2836/93, (EG) nr. 762/94, (EG) nr. 1098/94, (EG) nr. 1237/95, (EG) nr. 658/96 en (EG) nr. 1577/98 worden met ingang van 1 juli 2000 ingetrokken.

Verwijzingen naar de ingetrokken verordeningen worden begrepen als verwijzingen naar de onderhavige verordening.

Artikel 29

Deze verordening treedt in werking op de dag van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Zij is van toepassing op de steun voor de producenten van bepaalde akkerbouwgewassen voor het verkoopseizoen 2000/2001 en voor de daaropvolgende verkoopseizoenen.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

BIJLAGE I

(artikel 2, lid 1)

DEFINITIES

1. *Blijvend grasland*

Grond die geen deel uitmaakt van een vruchtwisseling en die blijvend (ten minste vijf jaar) als grasland wordt gebruikt, ongeacht of het ingezaaid dan wel natuurlijk grasland betreft.

2. *Blijvende teelten*

Niet in de vruchtwisseling opgenomen teelten van gewassen, met uitzondering van meerjarige gewassen en van blijvend grasland, die de grond gedurende ten minste vijf jaar in beslag nemen en die geregeld een oogst opleveren.

3. *Meerjarige gewassen*

GN-code	
0709 10 00	Artisjokken
0709 20 00	Asperges
ex 0709 90 90	Rabarber
0810 20	Frambozen, bramen, moerbeien en loganbessen
0810 30	Zwarte, witte of rode aalbessen en kruisbessen
0810 40	Veenbessen, bosbessen en andere vruchten van het geslacht Vaccinium

4. *Herstructureringsprogramma*

Onder „herstructureringsprogramma” wordt verstaan, een door de overheid opgelegde wijziging van de structuur en/of de in aanmerking komende oppervlakte van een bedrijf.

BIJLAGE II

(artikel 4, lid 5)

**ZONNEBLOEMRASSEN VOOR DE PRODUCTIE VAN ZONNEBLOEMPITTEN VOOR MENSELIJKE
CONSUMPTIE**

Agripro 3450	Interstate (IS)8004	SIGCO 829
Agrosur	Kelisur	SIGCO 830
Dahlgren D-131 (Toma)	Royal Hybrid 381	SIGCO 954
Dahlgren D-151	Royal Hybrid 2141	SIGCO 964
Dahlgren D-171	Royal Hybrid 3801	SIGCO 974
Dahlgren D-181	Royal Hybrid 3831	SIGCO 995
Dahlgren 954	Royal Hybrid 4381	Toma
Dahlgren D-1950	RRC 995	Triumph 660C
Dahlgren D-1998	RRC 2211	Triumph 505C+
Diset	RRC 2232	Triumph 520C
Hagen Seed SG 9011	RRC 4211	Triumph 515C
Hagen Seed SG 9054	SIGCO 826	USDA Hybrid 924
Hagen Seed SG 9211	SIGCO 828	

BIJLAGE III

(artikel 5)

TEST VOOR DE VASTSTELLING VAN HET BITTERSTOFGEHALTE VAN LUPINEN

De test wordt uitgevoerd op een monster van 200 korrels uit een hoeveelheid van 1 kg per partij van maximaal 20 t.

De test beperkt zich tot het aantonen van bittere korrels in het monster. De homogeniteitstolerantie bedraagt 1 op 100 korrels. Als testmethode wordt de korrelsnijmethode volgens Sengbusch (1942), Ivanov en Smirnova (1932) en Eggebrecht (1949) toegepast. De droge of gekweekte korrels worden overdwars doorgesneden. De gehalveerde korrels worden gedurende 10 seconden op een zeef in een jodiumoplossing gedompeld en vervolgens gedurende 5 seconden met water afgespoeld. De snijvlakken van de bittere korrels verkleuren en worden bruin, maar die van de korrels die weinig alkaloïde bevatten blijven geel.

Voor de bereiding van de jodiumoplossing wordt 14 gram kaliumjodide in zo weinig mogelijk water opgelost, daarna wordt 10 gram jodium toegevoegd en vervolgens wordt de oplossing met water aangevuld tot 1 000 cm³. De oplossing moet één week worden bewaard alvorens te worden gebruikt. Zij wordt in bruine flessen bewaard. Vóór gebruik wordt deze basisoplossing drie- tot vijfmaal verdund.

BIJLAGE IV

(artikel 6, lid 1, tweede alinea)

GEBIEDEN IN OOSTENRIJK WAAR DE TOESLAG VOOR DURUMTARWE MAG WORDEN TOEGEKEND

Pannonië

1. *Gebieden van de Bezirksbauernkammern*

2046 Atzenbrugg
2054 Baden
2062 Bruck/Leitha
2089 Ebreichsdorf
2101 Gänserndorf
2241 Hollabrunn
2275 Kirchberg/Wagram
2305 Korneuburg
2321 Laa/Thaya
2330 Langenlois
2364 Marchfeld
2399 Mistelbach
2402 Mödling
2470 Poysdorf
2500 Ravelsbach
2518 Retz
2551 Schwechat
2585 Tulln
2623 Wr. Neustadt
2631 Wolkersdorf
2658 Zistersdorf

2. *Gebieden van de Bezirksreferate*

3018 Neusiedl/See
3026 Eisenstadt
3034 Mattersburg
3042 Oberpullendorf

3. *Gebieden van de Landwirtschaftskammer*

1007 Wien

BIJLAGE V

(artikel 6, lid 3)

GEBIEDEN WAAR DE SPECIFIEKE STEUN VOOR DURUMTARWE MAG WORDEN TOEGEKEND

DUITSLAND

Kreise en Kreisfreie Städte:

Baden-Württemberg:

Stadt Stuttgart, Ludwigsburg, Rems-Murr-Kreis, Stadt Heilbronn, Heilbronn, Hohenlohekreis, Main-Tauber-Kreis, Stadt Karlsruhe, Karlsruhe, Stadt Baden-Baden, Rastatt, Stadt Heidelberg, Stadt Mannheim, Rhein-Neckar-Kreis, Stadt Pforzheim, Enzkreis, Ortenaukreis.

Beieren:

Stadt Ingolstadt, Dachau, Eichstätt, Freising, Fürstenfeldbrück, Neuburg-Schrobenhausen, Pfaffenhofen a.d. Ilm, Kelheim, Stadt Ansbach, Ansbach, Neustadt-Bad Windsheim, Stadt Aschaffenburg, Aschaffenburg, Bad Kissingen, Rhön-Grabfeld, Haßberge, Kitzingen, Main-Spessart, Stadt Schweinfurt, Schweinfurt, Stadt Würzburg, Würzburg.

Rheinland-Pfalz:

Ahrweiler, Stadt Koblenz, Mayen-Koblenz, Bad Kreuznach, Rhein-Lahn-Kreis, Westerwald-Kreis, Bernkastel-Wittlich, Bitburg-Prüm, Daum, Trier-Saarburg, Stadt Trier, Stadt Frankenthal, Landau i.d.P., Ludwigshafen, Mainz, Neustadt/Weinstr., Speyer, Worms, Alzey-Worms, Bad Dürkheim, Donnersbergkreis, Germersheim, Südl. Weinstraße, Ludwigshafen, Mainz-Bingen.

Hessen:

Stadt Frankfurt/Main, Wiesbaden, Bergstraße, Stadt Darmstadt, Darmstadt-Dieburg, Groß-Gerau, Hochtaunuskreis, Main-Kinzig-Kreis, Main-Taunus-Kreis, Stadt Offenbach, Offenbach, Rheingau-Taunus-Kreis, Wetteraukreis, Lahn-Dill-Kreis, Limburg-Weilburg.

Saarland:

Stadt Saarbrücken, Merzig-Wadern, Neunkirchen, Saarlouis, Sankt Wendel.

Sachsen:

Mittweida, Muldentalkreis.

Sachsen-Anhalt:

Bernburg, Köthen, Burgenlandkreis, Mansfelder Land, Merseburg-Querfurt, Saalkreis, Sangerhausen, Aschersleben-Straßfurt, Halberstadt, Jerichower Land, Quedlinburg, Schönebeck.

Thüringen:

Unstrut-Hainich-Kreis, Kyffhäuserkreis, Gotha, Sömmerda, Hildburghausen, Stadt Weimar, Weimarer Land, Altenburger Land, Stadt Erfurt.

SPANJE

Comarcas Agrícolas

Almazán (SO), Bajo Aragón (TE), Campiña (GU), Campo de Gómara (SO), Centro (AB), El Cerrato (P), Hoya de Huesca (HU), La Montaña (A), Las Vegas (M), Logrosán (CC), Monegros (HU), Noroeste (MU), Requena-Utiel (V), Rioja Baja (LO), Segría (L), Sierra Rioja Baja (LO), Sur (VA), Suroeste y Valle de Guadalupe (MU), Trujillo (CC), Urgel (L), Valle de Ayora (V).

FRANKRIJK

Departementen

Aisne, Aube, Charente, Charente-Maritime, Cher, Deux-Sèvres, Essonne, Eure, Eure-et-Loir, Indre, Indre-et-Loire, Loir-et-Cher, Loiret, Lot-et-Garonne, Maine-et-Loire, Marne, Nièvre, Orne, Sarthe, Seine-et-Marne, Vendée, Vienne, Yonne, Yvelines.

ITALIË

Provincies

Alessandria, Bologna, Brescia, Cremona, Ferrara, Forlì, Gorizia, Lodi, Mantua, Milaan, Modena, Padua, Parma, Pavia, Piacenza, Pordenone, Ravenna, Reggio Emilia, Rimini, Rovigo, Turijn, Treviso, Udine, Venetië, Vercelli, Verona, Vicenza.

VERENIGD KONINKRIJK

Engeland.

BIJLAGE VI

(artikel 8)

BASISAREALEN

($\times 1\,000\text{ ha}$)

Productieregio	Alle teelten samen	waarvan maïs	waarvan kuilgras
BELGIË			
Totaal	478,6		
Gebied I		97,0	
DENEMARKEN	2 018,0		
DUITSLAND	10 155,6 ⁽³⁾	540,3 ⁽³⁾	
Schleswig-Holstein	505,6		
Hamburg	5,1		
Niedersachsen	1 424,4		
Bremen	1,8		
Nordrhein-Westfalen	948,3		
Rheinland-Pfalz	368,4		
Hessen	461,2	122,1	
Baden-Württemberg	735,4	418,2	
Bayern	1 775,9		
Saarland	36,5		
Berlin	2,9		
Brandenburg	888,5		
Mecklenburg-Vorpommern	967,9		
Sachsen	598,8		
Sachsen-Anhalt	880,7		
Thüringen	554,2		
GRIEKENLAND			
Gebied I	1 396,3	218,0	
Gebied II	95,4	4,1	
SPANJE			
Regadío	1 371,1	403,4	
Secano	7 848,6		
FRANKRIJK			
Totaal	13 526,0		
Basisareaal maïs		613,8 ⁽²⁾	
Basisareaal, bevoeid	1 209,7 ⁽²⁾		
IERLAND	345,5	0,2	
ITALIË	5 801,2	1 200,0	

(× 1 000 ha)

Productieregio	Alle teelten samen	waarvan maïs	waarvan kuilgras
LUXEMBURG	42,8		
NEDERLAND	436,5	208,3	
OOSTENRIJK	1 203,0		
PORTUGAL			
Azoren	9,7		
Madeira			
— Regadio	0,31	0,29	
— Andere	0,30		
Europees vasteland			
— Regadio	293,4	221,4	
— Andere	718,0		
FINLAND	1 591,0		200,0
ZWEDEN	1 737,0		130,0
VERENIGD KONINKRIJK			
Engeland	3 794,6	33,2 ⁽¹⁾	
Schotland	551,6		
Noord-Ierland	52,9	1,2 ⁽¹⁾	
Wales	61,4		

⁽¹⁾ Met uitzondering van suikermaïs.⁽²⁾ Inclusief 284 000 ha maïs (bevloeid).⁽³⁾ Bij toepassing van artikel 2, lid 6, van Verordening (EG) nr. 1251/1999.

BIJLAGE VII

(artikel 10, lid 4)

BEREKENING OVERSCHRIJDING VAN EEN BASISAREAAL PER .../.../....

		Product:	Alle gewassen	
			Bevloed	
			Niet bevloed	
			Maïs	
		Andere gewassen dan maïs		
		Kuilgras		
Lidstaat				
Basisareaal				
Braakleggingspercentage				

Geconstateerd areaal

van de kleine producenten in de zin van artikel 6, lid 7, van Verordening (EG) nr. 1251/1999

Granen	1		ha
Oliehoudende zaden	2		ha
Eiwithoudende gewassen	3		ha
Lijnzaad	4		ha
Kuilgras	5		ha
Vrijwillige braaklegging	6		ha
Totaal = 1 + 2 + 3 + 4 + 5 + 6	7		ha

van de andere producenten

Granen	8		ha
Oliehoudende zaden	9		ha
Eiwithoudende gewassen	10		ha
Lijnzaad	11		ha
Kuilgras	12		ha
Totaal gewassen = 8 + 9 + 10 + 11 + 12	13		ha
Vrijwillige braaklegging	14		ha
Verplichte braaklegging	15		ha
Totaal braaklegging = 14 + 15	16		ha
Totaal (gewassen + braaklegging) = 13 + 16	17		ha

voedergewassen (rundvee-schapen)

Totaal van het/de betrokken product(en)	18		ha
---	----	--	----

Totaal-Generaal van de aanvragen = 7 + 17 + 18	19		ha
--	----	--	----

BASISAREAAL	20		ha
-------------	----	--	----

Eventueel saldo van een ander basisareaal	21		ha
---	----	--	----

Toe te passen basisareaal = 20 + 21	22		ha
-------------------------------------	----	--	----

Over- of overschrijding	23		ha
-------------------------	----	--	----

Overschrijding in % = (19/22 - 1)	24		%
-----------------------------------	----	--	---

BIJLAGE VIII

(artikel 14, tweede alinea)

IN ARTIKEL 3, LID 7, VAN VERORDENING (EG) Nr. 1251/1999 BEDOELDE REFERENTIEOPBRENGSTEN

België	6,24
Denemarken	5,22
Duitsland	5,66 ⁽¹⁾
— Schleswig-Holstein	6,81
— Hamburg	6,01
— Niedersachsen	5,33
— Bremen	5,34
— Nordrhein-Westfalen	5,81
— Hessen	5,50
— Rheinland-Pfalz	4,78
— Baden-Württemberg	5,48
— Bayern	5,94
— Saarland	4,38
— Berlin	4,52
— Brandenburg	4,54
— Mecklenburg-Vorpommern	5,45
— Sachsen	6,23
— Sachsen-Anhalt	6,14
— Thüringen	6,13
Griekenland	3,39
Spanje	2,9
Frankrijk	6,02
Ierland	6,08
Italië	3,9
Luxemburg	4,26
Nederland	6,66
Portugal	2,90
Verenigd Koninkrijk	5,83
Oostenrijk	5,27
Zweden	4,02
Finland	2,82

⁽¹⁾ Bij toepassing van artikel 2, lid 6, van Verordening (EG) nr. 1251/1999.

BIJLAGE IX

(artikel 22)

EXTRA BETALINGEN VOOR BRAAKLEGGING IN PORTUGAL

(in EUR)

Verkoopseizoen	2000/2001	2001/2002	2002/2003
Extra betaling	9,64	6,57	3,41

BIJLAGE X

(artikel 24, eerste alinea)

Uiterste inzaaidatum: 15 juni

Gewas	Lidstaat	Regio's
Alle gewassen	Finland	Gehele grondgebied
	Zweden	Gehele grondgebied
Suikermaïs	Alle lidstaten	Gehele grondgebied

BIJLAGE XI

(artikel 26, lid 1)

AAN DE COMMISSIE MEE TE DELEN GEGEVENS

De informatie moet worden verstrekt aan de hand van een aantal tabellen naar het hiernavolgende model:

- in een eerste groep tabellen moeten de gegevens worden ingevuld per productieregio in de zin van artikel 3 van Verordening (EG) nr. 1251/1999;
- in een tweede groep tabellen moeten de gegevens worden ingevuld voor elke regio waarvoor een basisareaal is vastgesteld in de zin van bijlage VI;
- in één enkele tabel moeten de gegevens per lidstaat worden samengebracht.

De tabellen moeten de Commissie zowel in druk als op een informatiedrager voor computerverwerking worden meegedeeld.

Formules voor de oppervlakten:

$$\begin{aligned}5 &= 1 + 2 + 3 + 4 \\10 &= 7 + 8 + 9 \\14 &= 15 + 16 \\19 &= 5 + 10 + 11 + 12 + 13 + 14 + 18\end{aligned}$$
Opmerkingen:

Elke tabel moet de naam van de betrokken regio vermelden.

De opbrengst is die waarvan voor de berekening van de areaalbetaling op grond van Verordening (EG) nr. 1251/1999 wordt gebruikt.

Het onderscheid tussen „niet bevoeid” en „bevoeid” moet alleen worden gemaakt voor regio's die in dit opzicht niet homogeen zijn. In dat geval geldt:

$$\begin{aligned}d &= e + f \\j &= k + l\end{aligned}$$

Regel 1 betreft uitsluitend durumtarwe waarvoor de in artikel 5, eerste alinea, van Verordening (EG) nr. 1251/1999 bedoelde toeslag wordt toegekend.

Regel 2 betreft uitsluitend durumtarwe waarvoor het in artikel 5, vierde alinea, van Verordening (EG) nr. 1251/1999 bedoelde steunbedrag wordt toegekend.

Regel 17 betreft uitsluitend op grond van de artikelen 22, 23, 24 en 31 van Verordening (EG) nr. 1257/1999 van de Raad uit productie genomen of beboste oppervlakten die op grond van artikel 6, lid 8, van Verordening (EG) nr. 1251/1999 als braakgelegd akkerland worden meegerekend.

Regel 18 betreft de in artikel 2, lid 4, tweede alinea, van Verordening (EG) nr. 1251/1999 bedoelde oppervlakten.

Ook moeten gegevens worden verstrekt voor producenten die geen aanvraag indienen voor de areaalbetaling in het kader van de steunregeling voor producenten van bepaalde akkerbouwgewassen (Verordening (EG) nr. 1251/1999). Deze gegevens moeten worden vermeld in de kolommen „m” en „n” onder de rubriek „Andere” en hebben vooral betrekking op als voederareaal voor rundvee en schapen voor het vlees waarvan een premie wordt betaald, aangemeld akkerbouwland.

Regel 21 betreft braakgelegde grond die wordt gebruikt voor de teelt van niet voor voeding of vervoeding bestemde gewassen waarvoor volgens de bepalingen voor de uitvoering van artikel 6, lid 3, van Verordening (EG) nr. 1251/1999 geen areaalbetaling wordt toegekend (bijvoorbeeld suikerbieten, aardperen en cichoreiwortels).

VERORDENING (EG) Nr. 2317/1999 VAN DE COMMISSIE

van 29 oktober 1999

tot wijziging van een element van het productdossier van de benaming „Idiazábal” in de bijlage bij Verordening (EG) nr. 1107/96 betreffende de registratie van de geografische aanduidingen en oorsprongsbenamingen in het kader van de procedure van artikel 17 van Verordening (EEG) nr. 2081/92

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 2081/92 van de Raad van 14 juli 1992 inzake de bescherming van geografische aanduidingen en oorsprongsbenamingen van landbouwproducten en levensmiddelen ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1068/97 van de Commissie ⁽²⁾, inzonderheid op artikel 9,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) De Spaanse autoriteiten hebben op grond van artikel 9 van Verordening (EEG) nr. 2081/92 verzocht om een element van het productdossier van de bij verordening (EG) nr. 1107/96 van de Commissie ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1070/1999 ⁽⁴⁾, geregistreerde beschermde oorsprongsbenaming „Idiazábal” te wijzigen; deze wijziging heeft tot doel de huidige bandbreedte voor de pH-waarde van de kaas waarop voornoemde benaming betrekking heeft, die 5,1-5,8 bedraagt, te vervangen door de bandbreedte 4,9-5,5;
- (2) Na onderzoek van het verzoek om wijziging is geoordeeld dat het hier een geringe wijziging betreft; dit oordeel is gebaseerd op de talrijke resultaten van analyses van de pH-waarde van de kaas; uit deze analyses is gebleken dat de bij de registratie van de benaming vastgestelde bandbreedte niet geheel met de werkelijkheid overeenstemt; de bandbreedte moet derhalve aan de werkelijkheid worden aangepast; er is aangetoond dat deze aanpassing geen gevolgen heeft

voor het verband tussen het product en het geografische oorsprongsgebied, in het bijzonder wat betreft de rijping; bovendien laat de wijziging de rechten van de overige producten onverlet;

- (3) De Commissie heeft overeenkomstig de procedure van artikel 9 van Verordening (EEG) nr. 2081/92 bij beschikking van 9 september 1999 besloten de procedure van artikel 6 niet toe te passen omdat het een geringe wijziging betreft;
- (4) Ook is in aanmerking genomen dat het een wijziging overeenkomstig Verordening (EEG) nr. 2081/92 betreft; derhalve moet de wijziging van de bandbreedte van de pH-waarde van kaas met de benaming „Idiazábal” geregistreerd en gepubliceerd worden,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De gewijzigde bandbreedte 4,9-5,5 van de pH-waarde van kaas met de beschermde oorsprongsbenaming „Idiazábal” wordt geregistreerd en bekendgemaakt overeenkomstig artikel 6, lid 4, van Verordening (EEG) nr. 2081/92.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de dag van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 29 oktober 1999.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 208 van 24.7.1992, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 156 van 13.6.1997, blz. 10.

⁽³⁾ PB L 148 van 21.6.1996, blz. 1.

⁽⁴⁾ PB L 130 van 26.5.1999, blz. 18.

VERORDENING (EG) Nr. 2318/1999 VAN DE COMMISSIE**van 29 oktober 1999****houdende afwijking van Verordening (EG) nr. 1370/95 ten aanzien van de datum van afgifte van de uitvoercertificaten in de sector varkensvlees**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 2759/75 van de Raad van 29 oktober 1975 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector varkensvlees ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij de Akte van Toetreding van Oostenrijk, Finland en Zweden en bij Verordening (EG) nr. 3290/94 ⁽²⁾,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1370/95 van de Commissie van 16 juni 1995 tot vaststelling van uitvoeringsbepalingen inzake de regeling van uitvoercertificaten in de sector varkensvlees ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1719/98 ⁽⁴⁾, en met name op artikel 3, lid 7,

Overwegende dat in Verordening (EG) nr. 1370/95 is bepaald dat de uitvoercertificaten voor producten van de sector varkensvlees worden afgegeven op woensdag na de week waarin de certificaataanvragen zijn ingediend, voorzover de Commissie intussen geen bijzondere maatregelen getroffen heeft. In de week van 1 tot en met 7 november 1999 zullen

zich administratieve moeilijkheden voordoen, zodat het dienstig is de in de week van 25 tot en met 31 oktober 1999 aangevraagde certificaten eerst op vrijdag 5 november 1999 af te geven,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

In afwijking van artikel 3, lid 3, van Verordening (EG) nr. 1370/95 worden de desbetreffende certificaten die in de week van 25 tot en met 31 oktober 1999 zijn aangevraagd, op vrijdag 5 november 1999 afgegeven, voorzover de Commissie intussen geen van de in artikel 3, lid 4, van die verordening bedoelde bijzondere maatregelen heeft genomen.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de dag van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 29 oktober 1999.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 282 van 1.11.1975, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 349 van 31.12.1994, blz. 105.

⁽³⁾ PB L 133 van 17.6.1995, blz. 9.

⁽⁴⁾ PB L 215 van 1.8.1998, blz. 58.

VERORDENING (EG) Nr. 2319/1999 VAN DE COMMISSIE
van 29 oktober 1999

betreffende de toewijzing van uitvoercertificaten voor kaas die in 2000 in het kader van bepaalde contingenten naar de Verenigde Staten van Amerika mag worden uitgevoerd op grond van de GATT-overeenkomsten

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 174/1999 van de Commissie van 26 januari 1999 tot vaststelling van de specifieke bepalingen inzake de toepassing van de uitvoerrestituties voor de sector melk en zuivelproducten ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1596/1999 ⁽²⁾, en met name op artikel 20, lid 3,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Bij Verordening (EG) nr. 2084/1999 van de Commissie ⁽³⁾ is de procedure geopend voor de toewijzing van uitvoercertificaten voor kaas die in 2000 in het kader van bepaalde contingenten op grond van de GATT-overeenkomsten naar de Verenigde Staten van Amerika mag worden uitgevoerd;
- (2) Indien de overeenkomstig Verordening (EG) nr. 2084/1999 ingediende aanvragen voor voorlopige certificaten betrekking hebben op grotere hoeveelheden van elke productgroep dan er beschikbaar zijn, kan bij de toekenning van de certificaten rekening worden gehouden met de hoeveelheden van die producten die de aanvrager in het verleden naar de Verenigde Staten van Amerika heeft uitgevoerd en kan voorrang worden gegeven aan aanvragers wier aangewezen importeurs dochterondernemingen zijn. De certificaten moeten worden toegekend aan aanvragers die in ten minste twee van de drie voorgaande jaren hoeveelheden van de betrokken kaas naar de Verenigde Staten van Amerika hebben uitgevoerd. Aan die aanvragers wier aangewezen importeurs dochterondernemingen zijn moet voorrang worden gegeven door voor hen hogere toewijzingscoëfficiënten vast te stellen. Alle overige aanvragen dienen te worden afgewezen.
- (3) De regeling voorziet niet in de mogelijkheid voor een marktdeelnemer om van de afgifte van een certificaat af te zien ingeval de uit de toepassing van de toewijzingscoëfficiënten resulterende hoeveelheid zeer klein is. De ervaring heeft geleerd dat het gevaar bestaat dat een marktdeelnemer in dergelijke gevallen zijn verplichting tot uitvoer niet kan nakomen, met als gevolg dat hij zijn zekerheid verbeurt. Bijgevolg is het dienstig om de toekenning van een minimumhoeveelheid te waarborgen.
- (4) Het is dienstig om voor productgroepen waarvoor aanvragen zijn ingediend voor kleinere hoeveelheden dan er beschikbaar zijn, te bepalen dat de resterende hoeveelheden worden toegewezen naar evenredigheid van de aangevraagde hoeveelheden. De toewijzing van dergelijke extra hoeveelheden dient afhankelijk te

worden gesteld van de indiening van een aanvraag en het stellen van een zekerheid door de belanghebbende marktdeelnemer,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

1. Op grond van Verordening (EG) nr. 2084/1999 ingediende aanvragen voor voorlopige uitvoercertificaten voor de productgroepen en contingenten die in kolom 3 van de bijlage zijn aangeduid met de nummers 16-Tokio, 16-Uruguay, 17-, 20-, 21- en 25-Tokio en 25-Uruguay:
 - worden voor aanvragers wier aangewezen importeurs dochterondernemingen zijn, aanvaard
 - a) voor de aangevraagde hoeveelheid per productcode van de nomenclatuur voor de uitvoerrestituties, en maximaal de in kolom 5 van de bijlage aangegeven hoeveelheid, en
 - b) voorzover dat met inachtneming van de in kolom 6 van de bijlage aangegeven toewijzingscoëfficiënten mogelijk is, voor de aangevraagde hoeveelheid per productcode van de nomenclatuur voor de uitvoerrestituties zonder beperking tot de in kolom 5 van de bijlage aangegeven hoeveelheid;
 - worden voor niet in het eerste streepje bedoelde aanvragers die kunnen aantonen dat zij in ten minste twee van de drie voorgaande jaren hoeveelheden van de betrokken producten naar de Verenigde Staten van Amerika hebben uitgevoerd, aanvaard
 - a) voor de aangevraagde hoeveelheid per productcode van de nomenclatuur voor de uitvoerrestituties, en maximaal de in kolom 7 van de bijlage aangegeven hoeveelheid, en
 - b) voorzover dat met inachtneming van de in kolom 8 van de bijlage aangegeven toewijzingscoëfficiënten mogelijk is, voor de aangevraagde hoeveelheid per productcode van de nomenclatuur voor de uitvoerrestituties, zonder beperking tot de in kolom 7 van de bijlage aangegeven hoeveelheid;
 - worden voor andere dan de in het eerste en het tweede streepje bedoelde aanvragers afgewezen.
2. Op grond van Verordening (EG) nr. 2084/1999 ingediende aanvragen voor voorlopige uitvoercertificaten voor de productgroepen en contingenten die in kolom 3 van de bijlage zijn aangeduid met de nummers 18- en 22-Tokio en 22-Uruguay worden aanvaard voor de aangevraagde hoeveelheden. Indien de handelaar binnen 15 werkdagen na de inwerkingtreding van deze verordening en na het stellen van de vereiste zekerheid een aanvullende aanvraag indient, kunnen voorlopige uitvoercertificaten voor extra hoeveelheden worden toegewezen met inachtneming echter van de in kolom 9 van de bijlage aangegeven coëfficiënten.

⁽¹⁾ PB L 20 van 27.1.1999, blz. 8.

⁽²⁾ PB L 188 van 21.7.1999, blz. 39.

⁽³⁾ PB L 256 van 1.10.1999, blz. 50.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 29 oktober 1999.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

BIJLAGE

Omschrijving van de productgroep volgens de aanvullende aantekeningen bij hoofdstuk 4 van het Harmonized Tariff Schedule of the United States of America		Beschikbare hoeveelheid voor 2000	Artikel 1, lid 1, eerste streepje		Artikel 1, lid 1, tweede streepje		Artikel 1, lid 2
Nr. productgroep	Groep	Nummer productgroep en naam contingent	(t)	onder a) bedoelde hoeveelheid (t)	Toewijzing onder b) bedoelde coëfficiënt	onder a) bedoelde hoeveelheid (t)	Toewijzing onder b) bedoelde coëfficiënt
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
16	Not specifically provided for (NSPF)	16-Tokyo	908,877	10	0,3820509	10	0,1910254
		16-Uruguay	2 346,000	10	0,4141677	10	0,2070838
17	Blue mould	17-Tokyo	300,000	10	0,3053987	10	0,1526994
18	Cheddar	18-Tokyo	1 000,000	0	1,0000000	0	1,0000000
20	Edam/Gouda	20-Tokyo	1 000,000	10	0,9787234	10	0,4893617
21	Italian type	21-Tokyo	700,000	10	0,3635460	10	0,1211820
22	Swiss or Emmenthaler cheese other than with eye formation	22-Tokyo	393,006	0	1,0000000		1,0737869
		22-Uruguay	380,000	0	1,0000000		1,2101911
25	Swiss or Emmenthaler cheese with eye formation	25-Tokyo	4 003,172	10	0,4893127	10	0,2446563
		25-Uruguay	1 220,000	10	0,5115207	10	0,2557604

VERORDENING (EG) Nr. 2320/1999 VAN DE COMMISSIE
van 29 oktober 1999
inzake de levering van spliterwten als voedselhulp

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1292/96 van de Raad van 27 juni 1996 betreffende het voedselhulpbeleid en het beheer van de voedselhulp en van de specifieke acties ter ondersteuning van de voedselzekerheid ⁽¹⁾, en met name op artikel 24, lid 1, onder b),

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) De lijst van de landen en organisaties die in aanmerking komen voor Gemeenschapssteun, en de algemene criteria voor het vervoer van de voedselhulp na het fob-stadium zijn vastgesteld bij bovengenoemde verordening.
- (2) Ingevolge een aantal besluiten met betrekking tot de verlening van voedselhulp, heeft de Commissie aan bepaalde begunstigten spliterwten toegewezen.
- (3) Dit product moet worden geleverd overeenkomstig het bepaalde in Verordening (EG) nr. 2519/97 van de Commissie van 16 december 1997 tot vaststelling van algemene voorschriften op grond van Verordening (EG) nr. 1292/96 van de Raad voor de beschikbaarstelling van als communautaire voedselhulp te leveren producten ⁽²⁾. Met name de leveringstermijnen en -voorwaarden om de aan de levering verbonden kosten te bepalen, dienen te worden vastgesteld.

- (4) Met het oog op de uitvoering van deze leveringen, moet voor de inschrijvers in de mogelijkheid worden voorzien om hetzij groene spliterwten hetzij gele spliterwten beschikbaar te stellen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

In het kader van de communautaire voedselhulp worden in de Gemeenschap spliterwten beschikbaar gesteld voor levering aan de in de bijlage vermelde begunstigten met inachtneming van Verordening (EG) nr. 2519/97 en de in de bijlage vermelde voorwaarden.

De offertes hebben betrekking op hetzij groene spliterwten hetzij gele spliterwten. Een offerte is slechts geldig wanneer er nauwkeurig in is aangegeven voor welk type erwten zij geldt.

De inschrijver wordt geacht kennis te hebben genomen van alle geldende algemene en bijzondere voorwaarden. Elk ander in zijn offerte gemaakte beding of voorbehoud is nietig.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 29 oktober 1999.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 166 van 5.7.1996, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 346 van 17.12.1997, blz. 23.

BIJLAGE

PARTIJ A

1. **Actie nr.:** 1529/95
2. **Begunstigde** ⁽²⁾: Peru
3. **Vertegenwoordiger van de begunstigde:** Programa Nacional de Asistencia Alimentaria (PRONAA), Avenida Argentina 3017, El Callao, fax: (511-4) 426 54 10
4. **Land van bestemming:** Peru
5. **Beschikbaar te stellen product** ⁽⁷⁾: spliterwten
6. **Totale hoeveelheid (aantal ton netto):** 1 000
7. **Aantal partijen:** 1
8. **Kenmerken en kwaliteit van het product** ⁽³⁾ ⁽⁴⁾: —
9. **Verpakking** ⁽⁵⁾: zie PB C 267 van 13.9.1996, blz. 1 (4.0 A 1.c), 2.c) en B.4) (2.1 A 1.a), 2.a) en B.4)
10. **Etikettering of merken** ⁽⁶⁾: zie PB C 114 van 29.4.1991, blz. 1 [IV.A.3]
 - Voor het merken te gebruiken taal: Spaans
 - Bijkomende opschriften: —
11. **Wijze van beschikbaarstelling van het product:** op de markt van de Gemeenschap
Het product moet afkomstig zijn uit de Gemeenschap.
12. **Voorgeschreven leveringsstadium:** franco bestemming ⁽⁹⁾
13. **Alternatief leveringsstadium:** franco laadhaven — fob gestuwd
14. a) **Laadhaven:** —
b) **Laadadres:** —
15. **Loshaven:** —
16. **Plaats van bestemming:** entrepôt PRONAA (zie punt 3)
 - doorgangshaven of transitpakhuis: —
 - vervoerroute over land: —
17. **Leveringstermijn of uiterste leveringstermijn in het voorgeschreven stadium:**
 - eerste termijn: 23.1.2000
 - tweede termijn: 6.2.2000
18. **Leveringstermijn of uiterste leveringstermijn in het alternatieve stadium:**
 - eerste termijn: 13-26.12.1999
 - tweede termijn: 27.12.1999-9.1.2000
19. **Uiterste termijn voor de indiening van de offertes (om 12.00 uur, Brusselse tijd):**
 - eerste termijn: 16.11.1999
 - tweede termijn: 30.11.1999
20. **Bedrag van de inschrijvingszekerheid:** 5 EUR/ton
21. **Adres voor de inzending van de offertes en de inschrijvingszekerheden** ⁽¹⁾: Afdeling Voedselhulp, ter attentie van de heer T. Vestergaard, gebouw Loi 130, kamer 7/46, Wetstraat 200, B-1049 Brussel (alleen op nummer: telex: 25670 AGREC B; fax: (32-2) 296 70 03/296 70 04)
22. **Uitvoerrestitutie:** —

Voetnoten:

- (¹) Aanvullende informatie: André Debongnie (tel.: (32-2) 295 14 65) of Torben Vestergaard (tel.: (32-2) 299 30 50).
- (²) De leverancier neemt zo spoedig mogelijk contact op met de begunstigde om na te gaan welke documenten voor de verzending zijn vereist.
- (³) De leverancier aan wie is gegund, bezorgt aan de begunstigde een certificaat van een officiële instantie, waarin wordt verklaard dat voor het te leveren product de in de betrokken lidstaat geldende stralingsnormen niet zijn overschreden. Op het radioactiviteitsattest moet het gehalte aan caesium 134 en 137 en aan jodium 131 worden vermeld.
- (⁴) De leverancier legt aan de begunstigde of aan zijn vertegenwoordiger bij de levering een fytosanitair certificaat voor. (Op het fytosanitair certificaat moet zijn aangegeven dat het product vrij is van *trogoderma granarium*, *bruchus* sp., *callosobruchus* sp.)
- (⁵) Met het oog op eventueel opnieuw opzakken, dient de leverancier 2 % lege zakken extra te leveren van dezelfde kwaliteit als die waarin het product zich bevindt, op deze lege zakken dient eveneens de vermelding voor te komen, gevolgd door een hoofdletter R.
- (⁶) In afwijking van PB C 114 van 29.4.1991, blz. 1, wordt de tekst van punt IV.A3.c) gelezen: „de vermelding „Europese Gemeenschap” en de tekst van punt IV.A3.b): „pois cassés”.
- (⁷) Een offerte is slechts geldig wanneer er nauwkeurig in is aangegeven voor welk type erwten zij geldt.
- (⁸) Gele of groene erwten (*Pisum sativum*) voor menselijke consumptie, afkomstig van de meest recente oogst. De erwten mogen niet kunstmatig gekleurd zijn. De spliterwten moeten ten minste gedurende twee minuten met stoom behandeld of berookt (*) zijn en zij moeten aan de volgende voorwaarden voldoen:
- vochtgehalte: maximaal 15 %,
 - vreemde stoffen: maximaal 0,1 %
 - gebroken erwten: maximaal 10 % (onder gebroken erwten wordt verstaan: de delen van erwten die door een zeef met ronde gaten met een diameter van 5 mm gaan),
 - erwten met afwijkende kleur of ontkleurd: maximaal 1,5 % (gele erwten), maximaal 15 % (groene erwten),
 - kooktijd: maximaal 45 minuten (na inweken gedurende twaalf uur).
- (⁹) Onverminderd het bepaalde in artikel 14, lid 3, van Verordening (EG) nr. 2519/97 mogen gecharterde schepen niet voorkomen op een van de vier recentste kwartaallijsten van aangehouden voertuigen die overeenkomstig het Memorandum van overeenstemming van Parijs inzake toezicht door de havenstaat (Richtlijn 95/21/EG van de Raad — PB L 157 van 7.7.1995, blz. 1) worden gepubliceerd.

(*) De inschrijver aan wie is gegund, legt aan de begunstigde of aan zijn vertegenwoordiger bij de levering een bewijs van beroking voor.

VERORDENING (EG) Nr. 2321/1999 VAN DE COMMISSIE
van 29 oktober 1999
inzake de levering van zuivelproducten als voedselhulp

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1292/96 van de Raad van 27 juni 1996 betreffende het voedselhulpbeleid en het beheer van de voedselhulp en van de specifieke acties ter ondersteuning van de voedselzekerheid ⁽¹⁾, en met name op artikel 24, lid 1, onder b),

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) De lijst van de landen en organisaties die in aanmerking komen voor Gemeenschapssteun, en de algemene criteria voor het vervoer van de voedselhulp na het fob-stadium zijn vastgesteld bij bovengenoemde verordening.
- (2) Ingevolge een aantal besluiten met betrekking tot de verlening van voedselhulp, heeft de Commissie aan bepaalde begunstigten melkpoeder toegewezen.
- (3) Dit product moet worden geleverd overeenkomstig het bepaalde in Verordening (EG) nr. 2519/97 van de Commissie van 16 december 1997 tot vaststelling van algemene voorschriften op grond van Verordening (EG) nr. 1292/96 van de Raad voor de beschikbaarstelling

van als communautaire voedselhulp te leveren producten ⁽²⁾. Met name de leveringstermijnen en -voorwaarden om de aan de levering verbonden kosten te bepalen, dienen te worden vastgesteld,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

In het kader van de communautaire voedselhulp worden in de Gemeenschap zuivelproducten beschikbaar gesteld voor levering aan de in de bijlage vermelde begunstigten met inachtneming van Verordening (EG) nr. 2519/97 en de in de bijlage vermelde voorwaarden.

De inschrijver wordt geacht kennis te hebben genomen van alle geldende algemene en bijzondere voorwaarden. Elk ander in zijn offerte gemaakte beding of voorbehoud is nietig.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 29 oktober 1999.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 166 van 5.7.1996, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 346 van 17.12.1997, blz. 23.

BIJLAGE

PARTIJEN A, B, C, D

1. **Actie nr.:** 154/98 (A); 155/98 (B); 156/98 (C); 158/98 (D)
2. **Begunstigde** ⁽²⁾: UNRWA, Supply division, Amman Office, PO Box 140157, Amman — Jordan; telex: 21170 UNRWA JC; telefax: (962-6) 86 41 27
3. **Vertegenwoordiger van de begunstigde:** UNRWA Field Supply and Transport Officer
A + D: PO Box 19149, Jerusalem, Israël (tel.: (972-2) 589 05 55; telex: 26194 UNRWA IL; telefax: 581 65 64)
B: PO Box 947, Beirut, Libanon (tel.: (961-1) 840 46 09; telefax: 60 36 83)
C: PO Box 4313, Damascus, Syrië (tel.: (963-11) 613 30 35; telex: 412006 UNRWA SY; telefax: 613 30 47)
4. **Land van bestemming:** A, D: Israël (A: Gaza; D: West Bank); B: Libanon; C: Syrië
5. **Beschikbaar te stellen product:** volle-melkpoeder
6. **Totale hoeveelheid (aantal ton netto):** 466
7. **Aantal partijen:** 4 (A: 216 ton; B: 96 ton; C: 70 ton; D: 84 ton)
8. **Kenmerken en kwaliteit van het product** ⁽³⁾ ⁽⁵⁾ ⁽⁸⁾: zie PB C 114 van 29.4.1991, blz. 1 (I.C.1)
9. **Verpakking** ⁽⁷⁾: zie PB C 267 van 13.9.1996, blz. 1 (6.1 A, B en C.2)
10. **Etikettering of merken** ⁽⁶⁾: zie PB C 114 van 29.4.1991, blz. 1 (I.C.3)
— Voor het merken te gebruiken taal: Engels
— Bijkomende opschriften: „FOR FREE DISTRIBUTION”
11. **Wijze van beschikbaarstelling van het product:** op de markt van de Gemeenschap
De vervaardiging van de volle-melkpoeder moet geschieden na de toekenning van de levering
12. **Voorgeschreven leveringsstadium** ⁽⁹⁾: A, C, D: franco loshaven — „FAS landed” containerterminal
B: franco bestemming
13. **Alternatief leveringsstadium:** franco laadhaven
14. a) **Laadhaven:** —
b) **Laadadres:** —
15. **Loshaven:** A, D: Ashdod; C: Lattakia
16. **Plaats van bestemming:** B: UNRWA warehouse in Beirut
— doorgangshaven of transitpakhuis: —
— vervoerroute over land: —
17. **Leveringstermijn of uiterste leveringstermijn in het voorgeschreven stadium:**
— eerste termijn: 9.1.2000
— tweede termijn: 23.1.2000
18. **Leveringstermijn of uiterste leveringstermijn in het alternatieve stadium:**
— eerste termijn: 6-19.12.1999
— tweede termijn: 20.12.1999-2.1.2000
19. **Uiterste termijn voor de indiening van de offertes (om 12.00 uur, plaatselijke tijd Brussel)**
— eerste termijn: 16.11.1999
— tweede termijn: 30.11.1999
20. **Bedrag van de inschrijvingszekerheid:** 20 EUR/ton
21. **Adres voor de inzending van de offertes en de inschrijvingszekerheden** ⁽¹⁾: Afdeling Voedselhulp, ter attentie van de heer T. Vestergaard, gebouw Loi 130, kamer 7/46, Wetstraat 200, B-1049 Brussel (alleen op nummer: telex: 25670 AGREC B; fax: (32-2) 296 70 03/296 70 04)
22. **Uitvoerrestitutie** ⁽⁴⁾: restitutie toepasselijk op 25.10.1999, vastgesteld bij Verordening (EG) nr. 2223/1999 van de Commissie (PB L 271 van 21.10.1999, blz. 6)

Voetnoten:

- (¹) Aanvullende informatie: André Debongnie (tel.: (32-2) 295 14 65) of Torben Vestergaard (tel.: (32-2) 299 30 50).
- (²) De leverancier neemt zo spoedig mogelijk contact op met de begunstigde of met zijn vertegenwoordiger om na te gaan welke documenten voor verzending zijn vereist.
- (³) De leverancier bezorgt aan de begunstigde een certificaat van een officiële instantie, waarin wordt verklaard dat voor het te leveren product de in de betrokken lidstaat geldende stralingsnormen niet zijn overschreden. Op het radioactiviteitsattest moet het gehalte aan caesium 134 en 137 en aan jodium 131 worden vermeld.
- (⁴) Verordening (EG) nr. 259/98 van de Commissie (PB L 25 van 31.1.1998, blz. 39) is van toepassing voor de restitutie bij uitvoer. De in artikel 2 van voornoemde verordening bedoelde datum is de datum die is vermeld in punt 22 van deze bijlage.
- De aandacht van de leverancier wordt gevestigd op artikel 4, lid 1, laatste alinea, van genoemde verordening. De kopie van het certificaat wordt onmiddellijk ingediend zodra de uitvoeraangifte is aanvaard (fax: (32-2) 296 20 05).
- (⁵) De leverancier legt aan de begunstigde of aan zijn vertegenwoordiger bij de levering de volgende bescheiden voor:
- een door een officiële instantie afgegeven gezondheidscertificaat waarin wordt verklaard dat het product is verwerkt onder uitstekende hygiënische omstandigheden die door gekwalificeerd technisch personeel worden gecontroleerd. Dit certificaat bevat de gegevens over de temperatuur en de duur van de pasteurisatie, de gegevens over de temperatuur en de duur van het sproeidrogen in de poedertoren, en de datum van minimale houdbaarheid;
 - een door een officiële instantie afgegeven veterinaire certificaat, waarin wordt verklaard dat in het gebied waar de rauwe melk is voortgebracht, geen mond- en klauwzeer, noch enige andere besmettelijke/overdraagbare ziekte waarvoor een meldingsplicht bestaat, is geconstateerd in de periode van twaalf maanden vóór de verwerking, dat de geldende normen voor PCB's niet overschreden zijn en dat het product vrij is van mydiacene.
- (⁶) In afwijking van PB C 114 van 29.4.1991 wordt de tekst van punt I.A.3.c) als volgt gelezen: „de vermelding „Europese Gemeenschap””.
- (⁷) Te leveren in containers van 20 voet, partijen A, C en D. Het verschepingscontract betreft het laden, het vervoer en het lossen (Full Liner Terms — Liner in/Liner out), levering vrij loshaven, opslagterrein voor de containers: het contract wordt verder geacht in te houden dat de containers 15 dagen — zaterdagen, zondagen en officiële openbare en religieuze feestdagen niet meegerekend — vanaf de dag/het tijdstip van aankomst van het schip zonder bewaarloon ter beschikking worden gehouden in de loshaven. Dat de containers 15 dagen zonder bewaarloon ter beschikking worden gehouden moet duidelijk worden vermeld op het connossement. Terecht aangerekende kosten voor langere bewaring dan de bovengenoemde 15 dagen komen voor rekening van de UNRWA. De UNRWA betaalt geen waarborg voor de containers en een dergelijke waarborg zal ook niet aan deze instantie in rekening worden gebracht.
- Na de overname van de goederen in het leveringsstadium zijn alle verdere kosten voor het vervoer van de containers maar de plaats buiten het havengebied waar zij worden leeggemaakt en voor de terugzending van de containers naar het opslagterrein voor rekening van de begunstigde.
- Ashdod: Verzending van de goederen gestuwd in containers van 20 voet, maximaal 17 ton netto per container.
- (⁸) Partij C: Het gezondheidscertificaat en het certificaat van oorsprong moeten worden gevisieerd door een Syrisch consulaat; in het visum moet worden vermeld dat de consulaatkosten en -rechten zijn betaald.
- (⁹) Onverminderd het bepaalde in artikel 14, lid 3, van Verordening (EG) nr. 2519/97 mogen gecharterde schepen niet voorkomen op een van de vier recentste kwartaallijsten van aangehouden voertuigen die overeenkomstig het Memorandum van overeenstemming van Parijs inzake toezicht door de havenstaat (Richtlijn 95/21/EG van de Raad) worden gepubliceerd.

VERORDENING (EG) Nr. 2322/1999 VAN DE COMMISSIE**van 29 oktober 1999****tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1701/1999 inzake een openbare inschrijving voor de restitutie of de belasting bij uitvoer van gerst naar alle derde landen**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad van 30 juni 1992 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector granen ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1253/1999 ⁽²⁾,Gelet op Verordening (EG) nr. 1501/95 van de Commissie van 29 juni 1995 tot vaststelling van enkele toepassingsbepalingen van Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad wat de toekenning, in de graansector, van uitvoerrestituties en van bij verstoring van de graanmarkt te treffen maatregelen betreft ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2513/98 ⁽⁴⁾, en met name op artikel 4,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Bij Verordening (EG) nr. 1701/1999 van de Commissie ⁽⁵⁾ is een openbare inschrijving voor de uitvoer van gerst naar derde landen geopend.
- (2) In bepaalde consumptiegebieden van Noord-Amerika ligt de marktprijs momenteel hoger dan op de wereldmarkt. De bij inschrijving bepaalde uitvoerrestituties voor gerst gelden voor alle derde landen. Om ongewenste uitvoer naar die markten te voorkomen, moet worden bepaald dat de restituties die worden toegekend in het kader van de bij Verordening (EG) nr. 1701/1999 geopende openbare inschrijving voor de uitvoer van gerst, niet gelden voor deze bestemmingen.

- (3) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het Comité van beheer voor granen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Verordening (EG) nr. 1701/1999 wordt als volgt gewijzigd:

1. De titel wordt vervangen door:

„Verordening (EG) nr. 1701/1999 van de Commissie van 30 juli 1999 inzake een openbare inschrijving tot vaststelling van de restitutie of belasting bij uitvoer van gerst naar derde landen, met uitzondering van de Verenigde Staten en Canada.”.

2. Artikel 1, lid 2, wordt vervangen door:

„2. De inschrijving heeft betrekking op gerst voor uitvoer naar derde landen, met uitzondering van de Verenigde Staten en Canada.”.

3. De titel van bijlage I wordt vervangen door:

„Wekelijkse openbare inschrijving voor de vaststelling van de restitutie of de belasting bij uitvoer van gerst naar derde landen, met uitzondering van de Verenigde Staten en Canada.”.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de dag na die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 29 oktober 1999.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 181 van 1.7.1992, blz. 21.

⁽²⁾ PB L 160 van 26.6.1999, blz. 18.

⁽³⁾ PB L 147 van 30.6.1995, blz. 7.

⁽⁴⁾ PB L 313 van 21.11.1998, blz. 16.

⁽⁵⁾ PB L 201 van 31.7.1999, blz. 27.

VERORDENING (EG) Nr. 2323/1999 VAN DE COMMISSIE**van 29 oktober 1999****tot vaststelling van de maximumrestitutie bij uitvoer van langkorrelige volwitte rijst in het kader van de inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 2176/1999**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 3072/95 van de Raad van 22 december 1995 houdende een gemeenschappelijke ordening van de rijstmarkt ⁽¹⁾, gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2072/98 ⁽²⁾, en met name op artikel 13, lid 3,

- (1) Overwegende dat bij Verordening (EG) nr. 2176/1999 van de Commissie ⁽³⁾ een inschrijving voor de vaststelling van de restitutie bij uitvoer van rijst is opengesteld;
- (2) Overwegende dat, overeenkomstig artikel 5 van Verordening (EEG) nr. 584/75 van de Commissie ⁽⁴⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 299/95 ⁽⁵⁾, de Commissie volgens de procedure van artikel 22 van Verordening (EG) nr. 3072/95 op grond van de ingediende offertes kan besluiten een maximumrestitutie bij uitvoer vast te stellen; dat bij deze vaststelling met name rekening moet worden gehouden met de in artikel 13 van Verordening (EG) nr. 3072/95 genoemde criteria; dat wordt toegewezen aan de inschrijver(s) wiens (wier) offerte ten hoogste gelijk is aan de maximumrestitutie bij uitvoer;

(3) Overwegende dat de toepassing van bovenbedoelde criteria op de huidige marktsituatie voor de betrokken rijst leidt tot vaststelling van de maximumrestitutie bij uitvoer op het in artikel 1 vermelde bedrag;

(4) Overwegende dat de in deze verordening vervatte maatregelen in overeenstemming zijn met het advies van het Comité van beheer voor granen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De maximumrestitutie bij uitvoer van langkorrelige volwitte rijst van GN-code 1006 30 67 naar bepaalde derde landen in het kader van de in Verordening (EG) nr. 2176/1999 bedoelde inschrijving wordt op grond van de van 25 tot en met 28 oktober 1999 ingediende offertes vastgesteld op 217,00 EUR/t.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 30 oktober 1999.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 29 oktober 1999.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 329 van 30.12.1995, blz. 18.

⁽²⁾ PB L 265 van 30.9.1998, blz. 4.

⁽³⁾ PB L 267 van 15.10.1999, blz. 4.

⁽⁴⁾ PB L 61 van 7.3.1975, blz. 25.

⁽⁵⁾ PB L 35 van 15.2.1995, blz. 8.

VERORDENING (EG) Nr. 2324/1999 VAN DE COMMISSIE**van 29 oktober 1999****betreffende de offertes voor de verzending van langkorrelige gedopte rijst bestemd voor het eiland Réunion, die zijn ingediend in het kader van de inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 2177/1999**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 3072/95 van de Raad van 22 december 1995 houdende een gemeenschappelijke ordening van de rijstmarkt ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2072/98 ⁽²⁾, en met name op artikel 10, lid 1,Gelet op Verordening (EEG) nr. 2692/89 van de Commissie van 6 september 1989 houdende uitvoeringsbepalingen inzake de verzending van rijst naar Réunion ⁽³⁾, gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1453/1999 ⁽⁴⁾, inzonderheid op artikel 9, lid 1,

- (1) Overwegende dat bij Verordening (EG) nr. 2177/1999 van de Commissie ⁽⁵⁾ een inschrijving voor de vaststelling van de subsidie voor de verzending van rijst naar het eiland Réunion is opengesteld;
- (2) Overwegende dat, overeenkomstig artikel 9 van Verordening (EEG) nr. 2692/89, de Commissie volgens de procedure van artikel 22 van Verordening (EG) nr. 3072/95 op grond van de ingediende offertes kan besluiten niet tot toewijzing over te gaan;

- (3) Overwegende dat het, met name rekening houdend met de in de artikelen 2 en 3 van Verordening (EEG) nr. 2692/89 genoemde criteria, niet wenselijk is een maximumsubsidie vast te stellen;

- (4) Overwegende dat de in deze verordening vervatte maatregelen in overeenstemming zijn met het advies van het Comité van beheer voor granen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Er wordt geen gevolg gegeven aan de offertes die van 25 tot en met 28 oktober 1999 zijn ingediend in het kader van de in Verordening (EG) nr. 2177/1999 bedoelde inschrijving voor de subsidie voor de verzending van langkorrelige gedopte rijst van GN-code 1006 20 98 naar het eiland Réunion.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 30 oktober 1999.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 29 oktober 1999.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 329 van 30.12.1995, blz. 18.

⁽²⁾ PB L 265 van 30.9.1998, blz. 4.

⁽³⁾ PB L 261 van 7.9.1989, blz. 8.

⁽⁴⁾ PB L 167 van 2.7.1999, blz. 19.

⁽⁵⁾ PB L 267 van 15.10.1999, blz. 7.

VERORDENING (EG) Nr. 2325/1999 VAN DE COMMISSIE**van 29 oktober 1999****tot vaststelling van de maximumrestitutie bij uitvoer van halflangkorrelige en langkorrelige A volwitte rijst in het kader van de inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 2178/1999**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 3072/95 van de Raad van 22 december 1995 houdende een gemeenschappelijke ordening van de rijstmarkt ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2072/1999 ⁽²⁾, en met name op artikel 13, lid 3,

- (1) Overwegende dat bij Verordening (EG) nr. 2178/1999 van de Commissie ⁽³⁾ een inschrijving voor de vaststelling van de restitutie bij uitvoer van rijst is opengesteld;
- (2) Overwegende dat, overeenkomstig artikel 5 van Verordening (EEG) nr. 584/75 van de Commissie ⁽⁴⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 299/95 ⁽⁵⁾, de Commissie volgens de procedure van artikel 22 van Verordening (EG) nr. 3072/95 op grond van de ingediende offertes kan besluiten een maximumrestitutie bij uitvoer vast te stellen; dat bij deze vaststelling met name rekening moet worden gehouden met de in artikel 13 van Verordening (EG) nr. 3072/95 genoemde criteria; dat wordt toegewezen aan de inschrijver(s) wiens (wier) offerte ten hoogste gelijk is aan de maximumrestitutie bij uitvoer;

(3) Overwegende dat de toepassing van bovenbedoelde criteria op de huidige marktsituatie voor de betrokken rijst leidt tot vaststelling van de maximumrestitutie bij uitvoer op het in artikel 1 vermelde bedrag;

(4) Overwegende dat de in deze verordening vervatte maatregelen in overeenstemming zijn met het advies van het Comité van beheer voor granen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De maximumrestitutie bij uitvoer van halflangkorrelige en langkorrelige A volwitte rijst naar bepaalde derde landen in het kader van de in Verordening (EG) nr. 2178/1999 bedoelde inschrijving wordt op grond van de van 25 tot en met 28 oktober 1999 ingediende offertes vastgesteld op 147,00 EUR/t.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 30 oktober 1999.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 29 oktober 1999.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 329 van 30.12.1995, blz. 18.

⁽²⁾ PB L 265 van 30.9.1999, blz. 4.

⁽³⁾ PB L 267 van 15.10.1999, blz. 10.

⁽⁴⁾ PB L 61 van 7.3.1975, blz. 25.

⁽⁵⁾ PB L 35 van 15.2.1995, blz. 8.

VERORDENING (EG) Nr. 2326/1999 VAN DE COMMISSIE**van 29 oktober 1999****tot vaststelling van de maximumrestitutie bij uitvoer van halflangkorrelige en langkorrelige A volwitte rijst in het kader van de inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 2179/1999**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 3072/95 van de Raad van 22 december 1995 houdende een gemeenschappelijke ordening van de rijstmarkt ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2072/98 ⁽²⁾, en met name op artikel 13, lid 3,

- (1) Overwegende dat bij Verordening (EG) nr. 2179/1999 van de Commissie ⁽³⁾ een inschrijving voor de vaststelling van de restitutie bij uitvoer van rijst is opengesteld;
- (2) Overwegende dat, overeenkomstig artikel 5 van Verordening (EEG) nr. 584/75 van de Commissie ⁽⁴⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 299/95 ⁽⁵⁾, de Commissie volgens de procedure van artikel 22 van Verordening (EG) nr. 3072/95 op grond van de ingediende offertes kan besluiten een maximumrestitutie bij uitvoer vast te stellen; dat bij deze vaststelling met name rekening moet worden gehouden met de in artikel 13 van Verordening (EG) nr. 3072/95 genoemde criteria; dat wordt toegewezen aan de inschrijver(s) wiens (wier) offerte ten hoogste gelijk is aan de maximumrestitutie bij uitvoer;

(3) Overwegende dat de toepassing van bovenbedoelde criteria op de huidige marktsituatie voor de betrokken rijst leidt tot vaststelling van de maximumrestitutie bij uitvoer op het in artikel 1 vermelde bedrag;

(4) Overwegende dat de in deze verordening vervatte maatregelen in overeenstemming zijn met het advies van het Comité van beheer voor granen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De maximumrestitutie bij uitvoer van halflangkorrelige en langkorrelige A volwitte rijst naar bepaalde derde landen in het kader van de in Verordening (EG) nr. 2179/1999 bedoelde inschrijving wordt op grond van de van 25 tot en met 28 oktober 1999 ingediende offertes vastgesteld op 116,00 EUR/t.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 30 oktober 1999.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 29 oktober 1999.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 329 van 30.12.1995, blz. 18.

⁽²⁾ PB L 265 van 30.9.1998, blz. 4.

⁽³⁾ PB L 267 van 15.10.1999, blz. 13.

⁽⁴⁾ PB L 61 van 7.3.1975, blz. 25.

⁽⁵⁾ PB L 35 van 15.2.1995, blz. 8.

VERORDENING (EG) Nr. 2327/1999 VAN DE COMMISSIE**van 29 oktober 1999****tot vaststelling van de maximumrestitutie bij uitvoer van rondkorrelige volwitte rijst in het kader van de inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 2180/1999**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 3072/95 van de Raad van 22 december 1995 houdende een gemeenschappelijke ordening van de rijstmarkt ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2072/98 ⁽²⁾, en met name op artikel 13, lid 3,

- (1) Overwegende dat bij Verordening (EG) nr. 2180/1999 van de Commissie ⁽³⁾ een inschrijving voor de vaststelling van de restitutie bij uitvoer van rijst is opgesteld;
- (2) Overwegende dat, overeenkomstig artikel 5 van Verordening (EEG) nr. 584/75 van de Commissie ⁽⁴⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 299/95 ⁽⁵⁾, de Commissie volgens de procedure van artikel 22 van Verordening (EG) nr. 3072/95 op grond van de ingediende offertes kan besluiten een maximumrestitutie bij uitvoer vast te stellen; dat bij deze vaststelling met name rekening moet worden gehouden met de in artikel 13 van Verordening (EG) nr. 3072/95 genoemde criteria; dat wordt toegewezen aan de inschrijver(s) wiens (wier)

offerte ten hoogste gelijk is aan de maximumrestitutie bij uitvoer;

- (3) Overwegende dat de toepassing van bovenbedoelde criteria op de huidige marktsituatie voor de betrokken rijst leidt tot vaststelling van de maximumrestitutie bij uitvoer op het in artikel 1 vermelde bedrag;
- (4) Overwegende dat de in deze verordening vervatte maatregelen in overeenstemming zijn met het advies van het Comité van beheer voor granen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De maximumrestitutie bij uitvoer van rondkorrelige volwitte rijst naar bepaalde derde landen in het kader van de in Verordening (EG) nr. 2180/1999 bedoelde inschrijving wordt op grond van de van 25 tot en met 28 oktober 1999 ingediende offertes vastgesteld op 94,00 EUR/t.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 30 oktober 1999.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 29 oktober 1999.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 329 van 30.12.1995, blz. 18.

⁽²⁾ PB L 265 van 30.9.1998, blz. 4.

⁽³⁾ PB L 267 van 15.10.1999, blz. 16.

⁽⁴⁾ PB L 61 van 7.3.1975, blz. 25.

⁽⁵⁾ PB L 35 van 15.2.1995, blz. 8.

VERORDENING (EG) Nr. 2328/1999 VAN DE COMMISSIE**van 29 oktober 1999****tot vaststelling van de steunbedragen voor de levering van rijstproducten van oorsprong uit de Gemeenschap aan de Canarische eilanden**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1601/92 van de Raad van 15 juni 1992 houdende specifieke maatregelen voor bepaalde landbouwproducten ten behoeve van de Canarische eilanden ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2348/96 ⁽²⁾, en met name op artikel 3,

- (1) Overwegende dat luidens artikel 3 van Verordening (EEG) nr. 1601/92 de eindgebruiker van rijst op de Canarische eilanden, zowel wat de hoeveelheden, de prijs als de kwaliteit betreft, voorziening met rijst van oorsprong uit de Gemeenschap wordt gewaarborgd tegen condities die overeenkomen met die bij vrijstelling van de heffing, wat impliceert dat er voor leveringen van oorsprong uit de Gemeenschap steun wordt verleend; dat bij de vaststelling van die steun met name rekening moet worden gehouden met de kosten van de verschillende mogelijke leveranciers en de bij uitvoer naar derde landen toegepaste prijzen;
- (2) Overwegende dat bij Verordening (EG) nr. 2790/94 van de Commissie ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1620/1999 ⁽⁴⁾, de gemeenschappelijke bepalingen zijn vastgesteld ter uitvoering van de specifieke

regeling voor de voorziening van de Canarische eilanden met bepaalde landbouwproducten, waaronder rijst;

- (3) Overwegende dat de toepassing van die bepalingen op de noteringen of de prijzen van rijst in het Europese deel van de Gemeenschap en op de wereldmarkt er, bij de huidige marktsituatie, toe leidt de steun voor de voorziening van de Canarische eilanden vast te stellen op de in de bijlage vermelde bedragen;
- (4) Overwegende dat de in deze verordening vervatte maatregelen in overeenstemming zijn met het advies van het Comité van beheer voor granen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De op grond van artikel 3 van Verordening (EEG) nr. 1601/92 toe te kennen steunbedragen bij de levering van rijst uit de Gemeenschap in het kader van de specifieke regeling voor de voorziening van de Canarische eilanden worden vastgesteld in de bijlage bij deze verordening.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 1 november 1999.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 29 oktober 1999.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 173 van 27.6.1992, blz. 13.

⁽²⁾ PB L 320 van 11.12.1996, blz. 1.

⁽³⁾ PB L 296 van 17.11.1994, blz. 23.

⁽⁴⁾ PB L 192 van 24.7.1999, blz. 19.

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 29 oktober 1999 tot vaststelling van de steunbedragen voor de levering van rijstproducten van oorsprong uit de Gemeenschap aan de Canarische eilanden

(in EUR/t)

Product (GN-code)	Bedrag van de steun
Volwitte rijst (1006 30)	114,00
Breukrijst (1006 40)	25,00

VERORDENING (EG) Nr. 2329/1999 VAN DE COMMISSIE**van 29 oktober 1999****tot vaststelling van de steunbedragen voor de levering van rijstproducten van oorsprong uit de
Gemeenschap aan de Azoren en Madeira**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1600/92 van de Raad van 15 juni 1992 houdende specifieke maatregelen voor bepaalde landbouwproducten ten behoeve van de Azoren en Madeira ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 562/98 ⁽²⁾, en met name op artikel 10,

- (1) Overwegende dat luidens artikel 10 van Verordening (EEG) nr. 1600/92 de eindgebruiker op de Azoren en Madeira, zowel wat de hoeveelheden, de prijs als de kwaliteit betreft, voorziening met rijst van oorsprong uit de Gemeenschap wordt gewaarborgd tegen condities die overeenkomen met die bij vrijstelling van de heffing, wat impliceert dat er voor leveringen van oorsprong uit de Gemeenschap steun wordt verleend; dat bij de vaststelling van die steun met name rekening moet worden gehouden met de kosten van de verschillende mogelijke leveranciers en de bij uitvoer naar derde landen toegepaste prijzen;
- (2) Overwegende dat bij Verordening (EEG) nr. 1696/92 van de Commissie ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 2596/93 ⁽⁴⁾, de gemeenschappelijke bepalingen zijn vastgesteld ter uitvoering van de specifieke regeling voor de voorziening van de Azoren en Madeira met bepaalde landbouwproducten, waaronder rijst; dat bepalingen waarbij voornoemde verordening wordt aangevuld of ervan wordt afgeweken, zijn vastgesteld bij Verordening (EEG) nr. 1983/92 van de Commissie van

16 juli 1992 houdende toepassingsbepalingen voor de specifieke regeling voor de voorziening van de Azoren en Madeira met producten van de rijstsector, en tot vaststelling van de voorzieningsbalans ⁽⁵⁾, gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1683/94 ⁽⁶⁾;

- (3) Overwegende dat de toepassing van die bepalingen op de noteringen of de prijzen van rijst in het Europese deel van de Gemeenschap en op de wereldmarkt er, bij de huidige marktsituatie, toe leidt de steun voor de voorziening van de Azoren en Madeira vast te stellen op de in de bijlage vermelde bedragen;
- (4) Overwegende dat de in deze verordening vervatte maatregelen in overeenstemming zijn met het advies van het Comité van beheer voor granen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De op grond van artikel 10 van Verordening (EEG) nr. 1600/92 toe te kennen steunbedragen bij de levering van rijst uit de Gemeenschap in het kader van de specifieke regeling voor de voorziening van de Azoren en Madeira worden vastgesteld in de bijlage bij deze verordening.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 1 november 1999.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 29 oktober 1999.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 173 van 27.6.1992, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 76 van 13.3.1998, blz. 6.

⁽³⁾ PB L 179 van 1.7.1992, blz. 6.

⁽⁴⁾ PB L 238 van 23.9.1993, blz. 24.

⁽⁵⁾ PB L 198 van 17.7.1992, blz. 37.

⁽⁶⁾ PB L 178 van 12.7.1994, blz. 53.

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 29 oktober 1999 tot vaststelling van de steunbedragen voor de levering van rijstproducten van oorsprong uit de Gemeenschap aan de Azoren en Madeira

(in EUR/t)

Product (GN-code)	Bedrag van de steun	
	Bestemming	
	Azoren	Madeira
Volwitte rijst (1006 30)	114,00	114,00

II

(Besluiten waarvan de publicatie niet voorwaarde is voor de toepassing)

COMMISSIE

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 20 juli 1999

betreffende staatssteun van Nederland ten behoeve van 633 Nederlandse tankstations in de grensstreek met Duitsland

(kennisgeving geschied onder nummer C(1999) 2539)

(Slechts de tekst in de Nederlandse taal is authentiek)

(Voor de EER relevante tekst)

(1999/705/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 88, lid 2, eerste alinea,

Gelet op de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte, inzonderheid op artikel 62, lid 1, onder a),

Na de belanghebbenden overeenkomstig de bovengenoemde bepalingen ⁽¹⁾ te hebben aangemaand hun opmerkingen te maken en rekening houdend met deze opmerkingen,

Overwegende hetgeen volgt:

1. PROCEDURE

(1) Bij brief van 14 augustus 1997, welke op 18 augustus 1997 werd ingeschreven, meldden de Nederlandse autoriteiten hun voornemen bij de Commissie aan steun toe te kennen aan 633 Nederlandse tankstations die dicht bij de Duitse grens zijn gelegen. Bij brief van 22 september 1997 verzocht de Commissie om bijkomende gegevens, waarop de Nederlandse autoriteiten bij brief van 30 oktober 1997, ingeschreven op 31 oktober 1997, hebben geantwoord. Bij brief van 17 december 1997 verzocht de Commissie opnieuw om inlichtingen over de kwesties waarop nog geen bevredigend antwoord was gegeven. Op 15 januari 1998 deden de Nederlandse autoriteiten een verzoek om verder uitstel, dat op 22 januari 1998 voor een periode tot 10 februari 1998

werd ingewilligd. Op 16 februari 1998 zond de Commissie de Nederlandse autoriteiten een herinnering. Op 17 februari 1998 verstrekten de Nederlandse autoriteiten een deel van de gevraagde inlichtingen.

(2) Daar de antwoorden van de Nederlandse autoriteiten na een aanzienlijke vertraging tegenstrijdig en onvolledig bleven, overwoog de Commissie op 2 april 1998 de procedure van artikel 88, lid 2, in te leiden. Op verzoek van de Nederlandse autoriteiten werd de inleiding van de procedure evenwel uitgesteld. Tijdens een bijeenkomst op 13 mei 1998 herhaalden de Nederlandse autoriteiten hun verzoek om uitstel, met de toezegging dat zij bij inwilliging de noodzakelijke inlichtingen zouden verschaffen. Dit verzoek werd echter afgewezen in verband met de lange periode die was verstreken sinds het moment van de aanmelding.

(3) Op 3 juni 1998 besloot de Commissie de procedure van artikel 88, lid 2, in te leiden. Dit besluit werd de Nederlandse regering megedeeld bij schrijven SG(98) D/6545 van 29 juli 1998, waarin de Nederlandse autoriteiten werd verzocht hun opmerkingen binnen een maand, d.w.z. vóór 29 augustus 1998, in te dienen.

(4) Bij brief van 2 september 1998, ingeschreven op 4 september 1998, verzochten de Nederlandse autoriteiten om verder uitstel van één maand, d.w.z. tot 29 september 1998, om te kunnen antwoorden. Dit verzoek werd op 9 september 1998 door de Commissie

⁽¹⁾ PB C 307 van 7.10.1998, blz. 10.

ingewilligd. Bij schrijven van 25 september 1998, ingeschreven op 29 september 1998, verzochten de Nederlandse autoriteiten om nog eens twee maanden tijd, te rekenen vanaf de datum van verzending van het schrijven van de Commissie, dus tot 29 november 1998. Bij schrijven van 9 oktober 1998 accepteerde de Commissie een bijkomende uiterste termijn van een maand, d.w.z. tot 29 oktober 1998, waarbij zij de Nederlandse autoriteiten te kennen gaf dat, indien deze informatie op die datum nog niet zijn ontvangen, de Commissie zich gedwongen zou kunnen zien uitsluitend op grond van de beschikbare gegevens een negatieve beschikking te geven. Bij schrijven van 29 oktober, ingeschreven op 4 november 1998, dienden de Nederlandse autoriteiten hun opmerkingen in.

- (5) De bekendmaking van de Commissie, waarin belanghebbenden werden uitgenodigd hun opmerkingen te maken, werd op 7 oktober 1998 in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen* ⁽²⁾ bekendgemaakt. Op 9 november 1998, de in de bekendmaking genoemde uiterste termijn, hadden belanghebbenden tien opmerkingen ingediend. Deze opmerkingen werden bij schrijven van 21 december 1998 aan de Nederlandse autoriteiten meegedeeld, welke de gelegenheid kregen zich hierover uit te spreken.
- (6) Op 17 februari 1999 maande de Commissie de Nederlandse autoriteiten aan de noodzakelijke informatie te verstrekken, omdat zij niet hadden aangetoond dat er geen cumulering van steun was. Deze beslissing werd de Nederlandse autoriteiten meegedeeld bij schrijven SG(99) D/1411 van 25 februari 1999, waarin de Nederlandse autoriteiten werd verzocht hun opmerkingen binnen 15 werkdagen vanaf de bekendmaking van deze beslissing, d.w.z. vóór 18 maart 1999, in te dienen.
- (7) Bij brieven van 17 maart 1999 en 6 april 1999, ingeschreven op 17 maart 1999 en 7 april 1999, verstrekten de Nederlandse autoriteiten i) een lijst van alle begunstigten van de steun, d.w.z. 633 tankstations, ii) de tekst van de rechtsgrondslag, de Tijdelijke regeling subsidie tankstations grensstreek Duitsland, gedateerd op 21 juli 1997 respectievelijk 15 december 1997, iii) een afschrift van de tussen het ministerie van Financiën en Senter gemaakte uitvoeringsafspraken inzake de tijdelijke regeling subsidie tankstations grensstreek Duitsland ⁽³⁾ en iv) 574 exclusieve afnameovereenkomsten en door Senter opgestelde vragenlijsten in verband met de in aanmerking komende tankstations.

- (8) Nadat de Commissie deze overeenkomsten had onderzocht, verzocht zij bij schrijven van 5 mei 1999 om aanvullende inlichtingen. Bij schrijven van 20 mei 1999, ingeschreven op 21 mei 1999, zijn de Nederlandse autoriteiten gedeeltelijk op dit verzoek ingegaan.

2. NAUWKEURIGE BESCHRIJVING VAN DE MAAT-REGEL

- (9) De steun is bedoeld voor 633 Nederlandse tankstations die zich dicht bij de Duitse grens bevinden. Natuurlijke of rechtspersonen, vennootschappen onder firma of besloten vennootschappen, voor rekening waarvan één of meer tankstations worden gedreven, en hun rechtsopvolgers komen voor de subsidie in aanmerking. In de bijlage bij de onderhavige beschikking is een lijst opgenomen waarop alle begunstigten van de steun zijn vermeld.
- (10) Het doel van de steun is de compensatie van de vermeende omzetzijging die het gevolg is van de verhoging van de accijnzen op lichte olie, welke op 1 juli 1997 in Nederland van kracht werd. De Nederlandse autoriteiten vrezen dat de Nederlandse consumenten als gevolg van deze stijging geneigd zullen zijn te gaan tanken in de Duitse tankstations die dicht bij de Nederlandse grens zijn gelegen.
- (11) De subsidie wordt berekend op basis van de hoeveelheid afgeleverde lichte olie. De omvang van de subsidie neemt af naar mate de afstand tot de Duitse grens groter is, dat wil zeggen dat tankstations die gevestigd zijn op niet meer dan 10 km van de grens, 100 NLG (45 EUR) ontvangen per 1 000 liter lichte olie die is afgeleverd en de stations die gevestigd zijn tussen 10 en 20 km van de grens, 50 NLG (23 EUR) ontvangen per 1 000 liter lichte olie die is afgeleverd ⁽⁴⁾. Deze bedragen worden vervolgens verdubbeld.
- (12) Indien de accijns op lichte olie in Duitsland wordt verhoogd, worden de steunbedragen verminderd met 10/11 respectievelijk 5/11 deel van het bedrag waarmee het tarief van de accijns op lichte olie per 1 000 liter in Duitsland wordt verhoogd ⁽⁵⁾. De totale steun zou ongeveer 126 miljoen NLG bedragen (52,7 miljoen EUR ⁽⁶⁾), afhankelijk van de door de tankstations geboekte omzet en eventuele stijgingen van de accijnzen in Duitsland. De looptijd van de subsidieregeling bedraagt maximaal drie jaar, tot 1 juli 2000.

⁽⁴⁾ Volgens de bij ministerieel besluit van 15 december 1997 gewijzigde rechtsgrondslag, Staatscourant nr. 241. Volgens de oorspronkelijke aanmelding zouden tankstations die binnen 10 km van de grens zijn gevestigd, 80 NLG (36 EUR) ontvangen per 1 000 liter afgeleverde lichte olie en die welke tussen 10 en 20 km van de grens zijn gevestigd, 40 NLG (18 EUR) per 1 000 liter afgeleverde lichte olie. In het oorspronkelijke besluit was er geen sprake van een verdubbeling van het steunbedrag.

⁽⁵⁾ Artikel 5 van de Tijdelijke regeling subsidie tankstations grensstreek Duitsland van 21 juli 1997, gewijzigd bij ministerieel besluit van 15 december 1997.

⁽⁶⁾ Overeenkomstig de met ingang van 1 januari 1999 onherroepelijk vastgestelde omrekeningskoers tussen de euro en de munteenheden van de lidstaten.

⁽²⁾ PB C 307 van 7.10.1998, blz. 10.

⁽³⁾ Zie punt 18.

- (13) In de aanmelding ⁽⁷⁾ gaven de Nederlandse autoriteiten aan dat de maatregel onder de „de minimis”-regeling zou moeten vallen aangezien een maximum van 100 000 EUR per tankstation geldt voor de looptijd van de steunmaatregel. In dit kader menen zij dat elk tankstation afzonderlijk als onderneming kan worden aangemerkt en dat de Commissie deze maatregelen zonder bezwaren zou moeten goedkeuren.
- (14) Volgens de Nederlandse autoriteiten zijn er in Nederland drie soorten tankstations:
- (15) In de eerste categorie, die van de wederverkoper/eigenaar (dealer-owned/dealer-operated — Do/Do), is de wederverkoper eigenaar van het tankstation, exploiteert hij dit op eigen risico en is hij aan zijn leverancier gebonden door exclusieve afnameovereenkomsten gedurende een periode van vijf jaar, met een mogelijkheid tot verlenging met vijf jaar, overeenkomstig Verordening (EEG) nr. 1984/83 van de Commissie ⁽⁸⁾.
- (16) In de tweede categorie, die van de wederverkoper/huurder (company-owned/dealer-operated — Co/Do), is de wederverkoper huurder van het tankstation, exploiteert hij dit op eigen risico en is hij, zolang hij het tankstation huurt, aan de oliemaatschappij gebonden door exclusieve afnameovereenkomsten overeenkomstig Verordening (EEG) nr. 1984/83.
- (17) In de derde en laatste categorie, die van de wederverkoper in loondienst (company-owned/company-operated — Co/Co) wordt het tankstation geëxploiteerd door werknemers of dochterondernemingen van de oliemaatschappij. De werknemers/dochterondernemingen werken niet voor eigen risico en hebben geen vrije keuze over hun leverancier; bijgevolg is Verordening (EEG) nr. 1984/83 niet van toepassing.
- (18) Het Nederlandse ministerie van Financiën heeft Senter, een uitvoeringsinstantie van het ministerie van Economische Zaken voor technologie, energie en milieu, opgedragen de steun ten uitvoer te leggen ⁽⁹⁾.
- (19) Om te kunnen antwoorden op het verzoek van de Commissie om inlichtingen, zond Senter een vragenlijst naar de betrokken tankstations. Daarin werden de volgende vragen gesteld: a) de naam van het tankstation, b) de naam van de eigenaar van het tankstation, c) de rechtsvorm van de onderneming, d) de indeling van het

tankstation (Do/Do, Co/Do of Co/Co), e) het verkochte merk lichte olie, f) is een afschrift van de exclusieve afnamecontracten naar Senter gestuurd, g) de hoeveelheid lichte olie die per jaar wordt verkocht, h) bestaat er een systeem van prijsbeheer (SPB), i) heeft de oliemaatschappij zeggenschap over de betrokken wederverkoper, en j) wordt het betrokken tankstation voor eigen risico geëxploiteerd.

3. REDENEN VOOR DE INLEIDING VAN DE PROCEDURE

- (20) Het besluit van de Commissie tot inleiding van de procedure van artikel 88, lid 3, was gebaseerd op twee gronden:
- (21) Ten eerste oordeelde de Commissie dat de „de minimis”-regel van toepassing zou kunnen zijn ingeval elk tankstation als afzonderlijke onderneming zou kunnen worden beschouwd. Volgens de Commissie kan een tankstation niet als afzonderlijke onderneming worden beschouwd wanneer één eigenaar verscheidene tankstations bezit (hetgeen het geval kan zijn met de „company-owned/company-operated” tankstations) of wanneer de vrijheid van „onafhankelijke” exploitanten zodanig door de gecombineerde huur- en exclusieve afnameovereenkomsten wordt ingeperkt dat de grote oliemaatschappijen in feite de zeggenschap over hen hebben (zoals het geval kan zijn bij „company-owned/dealer-operated” tankstations).
- (22) Ten tweede oordeelde de Commissie dat, gelet op de bijzondere omstandigheden van het geval, de „de minimis”-regel kan worden geïnterpreteerd als een onweerlegbaar rechtsvermoeden, d.w.z. dat zelfs wanneer het betrokken steunbedrag klein is en derhalve onder het plafond van de „de minimis”-regel ligt, deze regel toch niet van toepassing is wanneer de steun het handelsverkeer en de mededinging tussen de lidstaten beïnvloedt.
- (23) Tot slot stelde de Commissie in haar besluit drie vragen om een duidelijk beeld van de eigendomsstructuur van de betrokken tankstations te krijgen en te kunnen beoordelen of de handelingsvrijheid van de „onafhankelijke” exploitanten zo beperkt is dat zij in werkelijkheid onder zeggenschap staan van de betrokken oliemaatschappij:

„1. een lijst van de eigenaars van de 624 ⁽¹⁰⁾ tankstations, de verdeling van de 624 tankstations over de drie categorieën stations en bijgewerkte informatie over de marktaandelen van de 624 naar eigenaar uitgesplitste tankstations;

⁽⁷⁾ De aanmelding door de Nederlandse autoriteiten komt niet overeen met de rechtsgrondslag van de Tijdelijke regeling subsidie tankstations grensstreek Duitsland. Volgens punt 6 van de aanmelding bedraagt de subsidie voor de „volledige maximale looptijd van de steunmaatregel (tot en met 30 juni 2000) 100 000 ecu per tankstation”, terwijl in artikel 4 van de Tijdelijke regeling subsidie tankstations grensstreek Duitsland zoals gepubliceerd in Staatscourant Nr. 138 van 23 juli 1997 is vermeld dat de subsidie per aanvrager maximaal de tegenwaarde in guldens van 100 000 ECU voor de periode 1 juli 1997 tot en met 30 juni 2000 bedraagt.

⁽⁸⁾ Verordening (EEG) nr. 1984/83 van de Commissie van 22 juni 1983 betreffende de toepassing van artikel 85, lid 3, van het Verdrag op groepen exclusieve afnameovereenkomsten (PB L 173 van 30.6.1983, blz. 5).

⁽⁹⁾ Uitvoeringsafspraken tussen het Ministerie van Financiën en Senter betreffende de Tijdelijke regeling subsidie tankstations grensstreek Duitsland van 17 juni 1998 (kenmerk ZTD850161.MIM).

⁽¹⁰⁾ Oorspronkelijk hadden de Nederlandse autoriteiten steun ten gunste van 624 tankstations aangemeld. Volgens de door de Nederlandse autoriteiten verstrekte lijst van begunstigde ondernemingen gaat het echter om 633 tankstations. Deze beschikking betreft derhalve steeds 633 en niet 624 tankstations.

2. vergelijkbare gegevens over de eigendomsstructuur van de tankstations in geheel Nederland en in het gebied waar de steun is voorgenomen. Indien de algemene eigendomsstructuur van Nederland niet voor dit gebied geldt, dient de Nederlandse regering uiteen te zetten waarom, en
3. afschriften van alle gecombineerde exclusieve afname- en huurovereenkomsten per oliemaatschappij om te kunnen beoordelen of de handelingsvrijheid van de „onafhankelijke” exploitanten dermate beperkt is dat zij in feite onder controle van de betrokken oliemaatschappijen staan.”.

4. REDENEN VOOR HET BEVEL VAN DE COMMISSIE TOT DE VERSTREKKING VAN INLICHTINGEN

- (24) Aangezien de Nederlandse autoriteiten geen bevredigend antwoord hadden gegeven op de vragen in het besluit tot inleiding van de procedure, gelastte de Commissie de Nederlandse autoriteiten haar de gevraagde inlichtingen te verstrekken. De vragen waren vrijwel identiek aan die welke reeds door de Commissie bij schrijven van 22 september 1997 aan de Nederlandse autoriteiten waren gesteld en in het schrijven van 17 december 1997 waren herhaald. De Commissie beschouwde het antwoord van de Nederlandse autoriteiten om de volgende redenen als ontoereikend:
- (25) Wat de eerste vraag betreft, hadden de Nederlandse autoriteiten in het bijzonder geen met redenen omklede lijst verstrekt van de 633 tankstations, en hun eigenaren, en hadden zij niet aangegeven hoe deze tankstations over de drie categorieën zijn verdeeld. Voorts zijn de Nederlandse autoriteiten niet ingegaan op de schijnbaar tegenstrijdige gegevens betreffende deze indeling, zoals was opgemerkt in het besluit van de Commissie tot inleiding van de procedure.
- (26) Met betrekking tot de tweede vraag hebben de Nederlandse autoriteiten geen specifieke opmerkingen gemaakt maar hebben zij in algemene zin gesteld dat zij geen adequate antwoorden op de vragen 2 en 3 konden geven. Dit lijkt in tegenspraak te zijn met het standpunt van de brancheorganisaties, volgens welke er geen redenen zijn aan te nemen dat de eigendomsstructuur van de tankstations in het grensgebied in aanmerkelijke mate van de structuur van de rest van Nederland zou afwijken.
- (27) Wat de derde vraag betreft, te weten het verzoek afschriften van alle gecombineerde exclusieve afname- en huurovereenkomsten voor elke oliemaatschappij te verstrekken, kon de Commissie de argumentatie van de Nederlandse autoriteiten, volgens welke de brancheorga-

nisaties geen toegang tot deze informatie hebben, niet aanvaarden.

- (28) Ten slotte gelastte de Commissie de Nederlandse autoriteiten, naar aanleiding van de opmerkingen van derden na de inleiding van de procedure door de Commissie, inlichtingen te verstrekken over de mate waarin een systeem van prijsbeheer („SPB”) deel uitmaakt van de overeenkomsten die Q8 met pomphouders in het betrokken gebied sluit. De Commissie verzocht de Nederlandse autoriteiten voorts te bevestigen of de andere oliemaatschappijen in het voor subsidie in aanmerking komende gebied een gelijkaardig systeem toepassen.

5. OPMERKINGEN VAN DERDEN

- (29) Na de bekendmaking van de beschikking van de Commissie tot inleiding van de procedure van artikel 88, lid 2, van het EG-Verdrag ten aanzien van de steun, ontving de Commissie opmerkingen van tien belanghebbenden. Daarvan waren a) drie afkomstig van individuele pomphouders (BP, BP en De Fakkels), b) vier afkomstig van oliemaatschappijen (Q8, Texaco, Shell en Total) en c) drie afkomstig van brancheorganisaties (NOVE, Bovag en BETA). Op 12 maart 1999 ontving de Commissie ook een brief van een pomphouder die tevens voorzitter van de VEB (Vereniging Exploitanten Tankstations) is. De Commissie kan deze laatste brief echter niet in aanmerking nemen, omdat zij hem ontvangen heeft na afloop van de termijn die was voorzien in de bekendmaking van de beschikking tot inleiding van de procedure, d.w.z. na 9 november 1998.
- (30) a) In de drie brieven van de individuele pomphouders wordt de informatie herhaald die door Senter in haar vragenlijsten was gevraagd ⁽¹¹⁾. In het algemeen wordt in deze brieven ongerustheid geuit over het risico dat de steun wordt afgeschaft en eventueel teruggevorderd. De klemtoon wordt gelegd op de noodzaak van de steun omdat de voormalige klanten van de pomphouders naar Duitsland gaan om te tanken sinds in Nederland de accijnzen op lichte olie zijn verhoogd. In haar brief stelde De Fakkels BV de Commissie ervan in kennis dat zij, teneinde steun te ontvangen voor elk van haar tankstations bij de Duitse grens (vijf van 18 tankstations in totaal), het bedrijf in verscheidene juridische entiteiten heeft opgesplitst.
- (31) b) De vier betrokken oliemaatschappijen (Q8, Texaco, Shell en Total) zijn van oordeel dat de Nederlandse autoriteiten de gevraagde exclusieve afnamecontracten niet konden verstrekken, omdat zij daarvan geen afschrift bezitten, noch over de wettelijke mogelijkheden beschikken een dergelijk afschrift te verkrijgen. De oliemaatschappijen zelf kunnen de bedoelde contracten niet verstrekken zonder daarvoor in elk individueel geval

⁽¹¹⁾ Zie punt 19.

toestemming te krijgen van elke overeenkomstsluitende partij. Total acht het niet relevant afschriften van de contracten te verstrekken. Zowel Texaco als Total beklemtonen dat het marktaandeel van een oliemaatschappij in Nederland, uitgedrukt in hoeveelheid verkochte lichte olie, geen weergave van de eigendomsstructuur van de individuele tankstations kan zijn, omdat de omzet per station enorm kan verschillen. Volgens Texaco, Shell en Q8 werken wederverkopers uit de Co/Do-categorie onafhankelijk en voor eigen risico. Om dit aan te tonen verstrekke Q8 een afschrift van een standaard exclusieve afnameovereenkomst voor Co/Do-tankstations. Texaco meent dat krachtens de „de minimis“-regel ieder tankstation als een afzonderlijke onderneming moet worden aangemerkt. Ten slotte betoogt de oliemaatschappij Total dat de steun niet kan worden beschouwd als verstoring voor de mededinging omdat zij de betrokken tankstations slechts gedeeltelijk voor de geleden verliezen compenseert.

(32) c) Drie brancheorganisaties hebben naar aanleiding van de inleiding van de procedure hun opmerkingen ingediend, namelijk NOVE, BETA en Bovag.

(33) NOVE (Nederlandse Organisatie voor de Energiebranche) vertegenwoordigt 1 000 tankstations en 500 olieleveranciers in Nederland. NOVE gaat niet akkoord met het onderlinge verband dat de Commissie aanneemt tussen het voeren van een merk en de eigendomsstructuur. Bovendien begrijpt de organisatie niet hoe het bestaan van een huurovereenkomst een aanwijzing kan zijn voor externe controle. Wat de volledige lijst van eigenaren en het bewijs van eigendom betreft, hebben noch de Nederlandse autoriteiten, noch NOVE toegang tot dergelijke gegevens. Alleen de betrokken partijen kunnen die verstrekken.

(34) BETA (Belangenvereniging Tankstations) vertegenwoordigt 850 leden die ongeveer 1 400 tankstations exploiteren. Alleen onafhankelijke pomphouders kunnen lid worden van BETA, omdat een belangrijke taak voor BETA het ter zijde staan van haar leden bij onderhandelingen met de oliemaatschappijen is. Ongeveer de helft van de leden van BETA behoort tot de categorie Do/Do en de andere helft tot de categorie Co/Do. Beide categorieën tankstations worden voor eigen rekening geëxploiteerd en de steun komt derhalve alleen ten goede aan deze tankstations en aan niemand anders. Volgens BETA exploiteert 90 % van de steunontvangers slechts één station en zouden deze personen de subsidie moeten kunnen behouden. Wat de gevraagde distributieovereenkomsten betreft, meent BETA dat een kopie van een standaardexemplaar voldoende moet zijn. Ten slotte is BETA van mening dat de maatregel de mededinging niet verstoort, daar de brandstofomzet in het voor steun in aanmerking komende gebied sinds de betrokken accijnsverhoging tussen 15 en 25 % is gedaald.

(35) Volgens Bovag (vereniging van personenauto- en truckdealers, algemene auto-, tweewieler-, caravan-, aanhangwagen-, revisie- en autowasbedrijven, verkeersopleidingen, autoverhuur- en leasingbedrijven en tankstations) compenseert de volgens de „de minimis“-regeling toegekende steun de tankstations slechts gedeeltelijk voor de verliezen die zij sinds de verhoging van de accijnzen hebben geleden. Bovag beklemtoont het feit dat, ook in het geval van Co/Do, de dealer voor eigen rekening en risico werkt. Bovendien meent zij dat de steun per tankstation moet worden uitgekeerd, zelfs indien een wederverkoper meer dan één station bezit. Volgens Bovag bevestigt het resultaat van haar intern onderzoek, dat in maart 1998 werd gevoerd en waaraan 3 300 tankstations deelnamen, de door de Nederlandse autoriteiten verstrekte cijfers. Een lijst van de in aanmerking komende tankstations is verkrijgbaar bij Senter. De gecombineerde huur- en distributieovereenkomsten moeten rechtstreeks bij de betrokken tankstations worden opgevraagd.

6. OPMERKINGEN VAN NEDERLAND

(36) De Nederlandse autoriteiten hebben in vier brieven een antwoord geformuleerd op het besluit van de Commissie tot inleiding van de procedure van artikel 88, lid 2, van het EG-Verdrag en haar bevel tot inlichtingenverstrekking. Deze brieven, te weten a) de brief van 29 oktober 1998, b) de brief van 17 maart 1999, c) de brief van 6 april 1999 en d) de brief van 20 mei 1999, zijn hieronder samengevat:

(37) a) In hun antwoord van 29 oktober 1998 met betrekking tot de inleiding van de procedure merken de Nederlandse autoriteiten op, dat de in de brief van 29 juli 1998 van de Commissie gestelde eerste vraag reeds voor een deel is beantwoord. Omdat de voor de beantwoording van de vragen 2 en 3 benodigde gegevens door de brancheorganisaties moeten worden verstrekt, werden deze laatste geraadpleegd. Volgens de Nederlandse autoriteiten hebben deze organisaties te kennen gegeven dat zij de gevraagde gegevens niet kunnen verstrekken, omdat i) zij niet over deze informatie beschikken en ii) zij niet inzien waarom de gevraagde informatie noodzakelijk is.

(38) Ten slotte wijzen de Nederlandse autoriteiten erop dat de door een tankstation gevoerde vlag (het merk brandstof dat wordt verkocht) geen aanwijzing geeft voor de eigendomsstructuur van dat tankstation. Zij beëindigen de brief met de verklaring dat zij te allen tijde bereid zijn overleg te plegen met de Commissie om te bezien of de informatie op andere wijze kan worden verkregen.

(39) De Nederlandse regering voegde bij haar antwoord ook het standpunt dat door het advocatenkantoor De Brauw, Blackstone en Westbroek was ingediend namens de betrokken brancheorganisaties. Ten eerste analyseert het advocatenkantoor in detail het begrip „onderneming“ in de mededingingswetgeving van de Gemeenschap, zoals met name vervat in de concentratieverordening en in de artikelen 81 en 82 van het EG-Verdrag.

- (40) Ten tweede worden opmerkingen gemaakt over de door de Commissie gestelde vragen. In het standpunt wordt gesteld dat een deel van de informatie met betrekking tot de eerste vraag bij Senter kan worden opgevraagd, dan wel via de Kamers van Koophandel of het kadaster kan worden verkregen.
- (41) Op de tweede vraag antwoordt het advocatenkantoor dat het geen aanleiding ziet aan te nemen dat de eigendomsstructuur van de tankstations in het grensgebied aanzienlijk zou afwijken van de structuur in de rest van Nederland.
- (42) Ten slotte stelt het advocatenkantoor dat het niet noodzakelijk is alle contracten van geheel Nederland te verstrekken, omdat de steun slechts het grensgebied betreft. Hoe dan ook, de inhoud van deze contracten kan niet relevant zijn, aangezien het ministerie van Financiën de tankstations als afzonderlijke ondernemingen beschouwt. Als conclusie wijst De Brauw op het belang van het gelijkheidsbeginsel in het communautaire recht.
- (43) b) In hun eerste antwoord op het bevel van de Commissie tot inlichtingenverstrekking, gedateerd op 17 maart 1999, stellen de Nederlandse autoriteiten de Commissie ervan in kennis dat zij de begunstigen van de steun gevraagd hebben over i) de eigendom van de betrokken tankstations en ii) de toepassing van systemen van prijsbeheer informatie te verstrekken, en iii) een afschrift over te leggen van de exclusieve afnameovereenkomsten die de onafhankelijkheid van de dealers eventueel kunnen beperken. Het merendeel van de begunstigen heeft op dit verzoek gereageerd. Deze reacties werden de Commissie toegezonden. Het antwoord van de Nederlandse autoriteiten ging vergezeld van een lijst waarin de namen van alle begunstigen (met hun rechtsvorm) waren opgenomen. Ingevolge het bevel tot inlichtingenverstrekking van de Commissie hebben de Nederlandse autoriteiten naar zij beweren de eigenaren van de tankstations nogmaals om informatie verzocht. Deze nieuwe informatie zal naar de Commissie worden doorgezonden zodra zij deze ontvangen hebben.
- (44) c) In hun tweede antwoord op het bevel van de Commissie tot inlichtingenverstrekking, gedateerd op 6 april 1999, hebben de Nederlandse autoriteiten de overige reacties van de begunstigen aan de Commissie toegezonden. Deze brief ging vergezeld van i) een kopie van de uitvoeringsafspraken tussen het ministerie van Financiën en Senter inzake de Tijdelijke subsidieregeling tankstations grensstreek Duitsland⁽¹²⁾ en ii) een kopie van de rechtsgrondslag die op 15 december 1997 werd gewijzigd⁽¹³⁾. De Commissie ontving in totaal 574 exclusieve afnameovereenkomsten en door Senter opgestelde vragenlijsten.
- (45) d) Bij schrijven van 5 mei 1999 verzocht de Commissie de Nederlandse autoriteiten dringend te antwoorden op i) de nog niet beantwoorde vragen die waren opgenomen in het bevel tot inlichtingenverstrekking en ii) een aantal vragen die voortvloeiden uit de gewijzigde rechtsgrondslag van 15 december 1997, met terugwerkende kracht tot 1 juli 1997, welke niet bij de Commissie was aangemeld. Ten slotte verzocht de Commissie de Nederlandse autoriteiten om iii) aan te geven welke maatregelen Nederland voornemens is te nemen als gevolg van de stijging van de accijns op lichte olie met 0,06 DEM (0,03 EUR) per liter in Duitsland, met ingang van 1 april 1999.
- (46) In antwoord op dit laatste verzoek, in het bijzonder op vraag i), hebben de Nederlandse autoriteiten een overzicht in tabelvorm gegeven. In deze tabel was opgenomen: het registratienummer waaronder de subsidie was toegekend, de naam van het betreffende tankstation, de rechtsvorm waarin het tankstation wordt geëxploiteerd, de categorie van het tankstation (Do/Do, Co/Do of Co/Co), of de aanvrager van het betreffende tankstation heeft gereageerd op het verzoek om informatie, het merk brandstof en de aanverwante artikelen die in het betreffende tankstation worden verkocht en de soort en het type overeenkomsten die de Nederlandse autoriteiten van de aanvrager hebben ontvangen en aan de Commissie hebben doorgestuurd. De categorie (Do/Do, Co/Do of Co/Co) geeft weer hetgeen de aanvrager daarover heeft opgegeven. Op basis van de gegevens waarover de Nederlandse autoriteiten beschikken, blijkt dat, indien de verschillende indelingen op alle subsidieaanvragers worden toegepast, ongeveer 43 % is ingedeeld als Do/Do en 17 % als Co/Do. Als eigenaar, eigenaar/exploitant of handelend voor eigen rekening en risico merkt zich 13 % aan. Eén aanvrager (0,2 %) heeft zichzelf als Co/Co aangemerkt.
- (47) Volgens de Nederlandse autoriteiten is ook de aanduiding van de merken van de brandstoffen en de aanverwante artikelen gebaseerd op de door de aanvragers van de subsidie opgegeven informatie. Een aantal aanvragers heeft op deze vraag niet gereageerd (ongeveer 23 %). Dat houdt in dat de door de Commissie gevraagde marktaandelen dienen te worden gebaseerd op 77 % van de tankstations. Opgemerkt moet worden dat deze tankstations volgens de Nederlandse autoriteiten ongeveer 81 % van de in de grensstreek verkochte lichte olie voor hun rekening nemen. De op grond van de beschikbare gegevens berekende marktaandelen zijn gebaseerd op de referentieperiode juli 1996 tot en met juni 1997. Deze marktaandelen — die dus uitsluitend betrekking hebben op de Nederlands-Duitse grensstreek en niet meer dan een indicatie kunnen geven — zijn:
Shell	[...] %
BP/Mobil	[...] %
Esso	[...] %
Texaco	[...] %
Total	[...] %
Overige (inclusief eigen merk)	[...] %
AVIA	[...] %
Fina	[...] %
Q8 (KPN)	[...] %
- (48) In hun antwoord wijzen de Nederlandse autoriteiten erop dat deze marktaandelen geen enkele aanwijzing kunnen geven over de eigendomsstructuur van de tankstations. Dat een tankstation de vlag van een oliemaatschappij voert, betekent niet dat dit tankstation niet

⁽¹²⁾ Zie voetnoot 9.

⁽¹³⁾ Zie voetnoot 4.

- volledig voor eigen rekening en risico wordt gedreven en dat derhalve een indeling als Do/Do of ten minste als Co/Do zonder meer van toepassing kan zijn.
- (49) De Nederlandse autoriteiten hebben de vraag betreffende de toepassing van een systeem voor prijsbeheer (SPB) door andere oliemaatschappijen dan Q8, voorgelegd aan de oliemaatschappijen en aan de exploitanten van de betrokken tankstations. Zij verbinden zich ertoe de Commissie deze gegevens toe te sturen zodra zij deze hebben ontvangen.
- (50) Volgens de Nederlandse autoriteiten maakt het SPB, op één uitzondering na, deel uit van de contracten die tussen Q8 en de wederverkopers in de in aanmerking komende gebieden zijn gesloten. In het kader van de contracten die Q8 met haar wederverkopers sluit, staat vast dat de wederverkoper zelf zijn verkoopprijs voor de motorbrandstof bepaalt. Tegen deze achtergrond kan de wederverkoper met Q8 onderhandelen om het SPB onderdeel te laten zijn van de basisovereenkomst. Bij het SPB bestaat de mogelijkheid dat Q8 onder de in het contract genoemde voorwaarden een deel van de door de wederverkoper verstrekte korting op de adviesprijs voor haar rekening neemt. In vastgelegde tabellen, welke onderdeel vormen van de basisovereenkomst, is per brandstof aangegeven welk aandeel voor elke cent per liter extra pompkorting voor rekening van Q8, respectievelijk voor rekening van de wederverkoper komt. Sommige wederverkopers geven er de voorkeur aan het risico van extra pompkortingen geheel voor eigen rekening te nemen in ruil voor een hogere korting in de basisovereenkomst.
- (51) Wat vraag ii) over de gewijzigde rechtsgrondslag betreft, geven de Nederlandse autoriteiten de volgende uitleg. Reeds vanaf 1 juli 1997 wordt de subsidie slechts verleend tot een maximum van 100 000 EUR per onderneming, d.w.z. de natuurlijke of rechtspersoon voor rekening en voor risico waarvan één of meer tankstations worden gedreven. De wijziging in december 1997, waarnaar de Commissie verwijst, hield op dit punt geen wijziging van de opzet in. De (voorwaardelijke) aanmelding op grond van artikel 88, lid 3, van het EG-Verdrag betreft niet de huidige regeling, maar het voornemen van de Nederlandse regering tot uitbreiding van het toepassingsgebied van die regeling, welk voornemen niet ten uitvoer is gelegd. Deze voorgenumen uitbreiding van de regeling betrof een toepassing per tankstation. Dat laatste was voor de Nederlandse regering aanleiding zich tot de Commissie te wenden met de vraag of subsidiëring per tankstation onder de „de minimis”-regeling toelaatbaar zou zijn en om, wanneer de „de minimis”-regeling een dergelijke uitbreiding niet zou toestaan, deze uitbreiding als voorgenomen steunmaatregel aan te melden. De Nederlandse autoriteiten beklamentonen dat aan dit voornemen geen uitvoering zal worden gegeven alvorens de Commissie zich hierover heeft uitgelaten.
- (52) Op vraag iii) betreffende de gevolgen voor de subsidiëring die de Nederlandse regering trekt uit de recente accijnsverhoging in Duitsland, antwoorden de Nederlandse autoriteiten ten slotte als volgt. Met ingang van 1 april 1999 is in Duitsland de accijns op lichte olie met 0,06 DEM (0,03 EUR) per liter verhoogd. Omgerekend in Nederlandse guldens is dit gelijk aan een verhoging van 0,068 NLG per liter, of 68 NLG (31 EUR) per 1 000 liter. Ingevolge artikel 5, lid 1, van de Tijdelijke regeling subsidie tankstations grensstreek Duitsland, werd het bedrag van 100 NLG (45 EUR) voor tankstations binnen een straal van 10 km van de Duitse grens (eerste categorie) met ingang van 1 mei 1999 met 10/11 van 68 NLG, of 62 NLG (28 EUR) verlaagd. Het bedrag van 50 NLG voor tankstations die zijn gevestigd tussen 10 en 20 km van de Duitse grens (tweede categorie) werd met 5/11 van 68 NLG, of met 31 NLG (14 EUR) verlaagd. De nieuwe bedragen zijn met ingang van 1 mei 1999 van toepassing geworden en bedragen derhalve 38 NLG (17 EUR) per 1 000 liter voor tankstations uit de eerste categorie en 19 NLG (9 EUR) per 1 000 liter voor tankstations uit de tweede categorie.

7. BEOORDELING VAN DE STEUN

7.1. Rechtsgrondslag van de beoordeling

- (53) De Nederlandse autoriteiten hebben hun voornemen aangemeld steun te verlenen aan 633 tankstations die zich dichtbij de Duitse grens bevinden. Volgens punt 6 van de aanmelding is het plafond voor de subsidie voor de volledige (maximum) duur van de steunmaatregel (tot 1 juli 2000) 100 000 EUR per tankstation. In de aanmelding wordt niet naar een rechtsgrondslag verwezen.
- (54) De Nederlandse autoriteiten hebben echter wel, als bijlage bij de aanmelding, het ministerieel besluit Tijdelijke regeling subsidie tankstations grensstreek Duitsland⁽¹⁴⁾ verschaft. In artikel 4 van deze regeling wordt bepaald dat de subsidie per aanvrager maximaal het equivalent van 100 000 EUR in Nederlandse guldens bedraagt voor de periode van 1 juli tot 30 juni 2000.
- (55) Volgens de Nederlandse autoriteiten is, zoals in de begeleidende brief bij de aanmelding wordt uiteengezet, laatstgenoemde maatregel een minder verstrekkende steunmaatregel, die op 1 juli 1997 in afwachting van de resultaten van de procedure bij de Commissie werd ingevoerd. Volgens de Nederlandse autoriteiten is laatstgenoemde maatregel vrijwel gelijk aan de voorgestelde maatregel, met uitzondering evenwel dat hij niet van toepassing is op tankstations als zodanig, maar op ondernemers, namelijk op de natuurlijke of rechtspersonen, voor rekening en voor risico waarvan één of meer tankstations wordt of worden gedreven, en op hun rechtsopvolgers. De Nederlandse autoriteiten betogen dat de steunmaatregel, die niet volledig aan de compensatiedoelstelling beantwoordt, duidelijk met de „de minimis”-regeling in overeenstemming is.

⁽¹⁴⁾ Zie voetnoot 7.

- (56) In de brief van 20 mei 1999 verklaren de Nederlandse autoriteiten dat hun bedoeling met de aanmelding was, het toepassingsgebied van de reeds bestaande regeling uit te breiden. De uitbreiding van de regeling heeft betrekking op de aanvraag per tankstation, en niet per aanvrager. Om deze reden hebben de Nederlandse autoriteiten de Commissie gevraagd of subsidiëring per tankstation in het kader van de „de minimis”-regeling toelaatbaar was. Volgens de Nederlandse autoriteiten is aan dit voornemen geen uitvoering gegeven.
- (57) Gelet op de situatie waarin de Nederlandse autoriteiten een steunvoornemen zonder rechtsgrondslag hebben aangemeld, maar terzelfder tijd een soortgelijke steunmaatregel ten uitvoer hebben gelegd die wel een rechtsgrondslag heeft maar niet is aangemeld, rijst de vraag of de keuze van een maximumsteunbedrag per tankstation of per aanvrager de beoordeling van de Commissie verandert.
- (58) In dit verband zij erop gewezen dat het ministerie van Financiën Senter de opdracht heeft gegeven de tijdelijke subsidie voor tankstations die dichtbij de Duitse grens zijn gelegen, zoals vervat in de Tijdelijke regeling subsidie tankstations grensstreek Duitsland, uit te voeren. Naar aanleiding van de beschikking van de Commissie inzake het verstrekken van inlichtingen heeft Senter de Commissie via de Nederlandse autoriteiten een lijst van de 633 aanvragers van steun op grond van deze steunmaatregel verschaft.
- (59) Door het plafond voor de subsidie in de reeds uitgevoerde maatregel op 100 000 EUR per aanvrager in plaats van per tankstation vast te stellen, lijkt het risico van cumulering van steun op het eerste gezicht te zijn uitgeschakeld in situaties waarin dezelfde pomphouder verscheidene tankstations exploiteert. Toch is het de Commissie, nadat zij de door Senter verschaft 574 exclusieve afnameovereenkomsten en vragenlijsten die overeenkomen met de door Senter verschaft lijst aanvragers heeft onderzocht, gebleken dat de cumulatieregeling niet in acht is genomen, zelfs wanneer het maximum per aanvrager is vastgesteld, en wel om drie redenen. Ten eerste komt eenzelfde aanvrager verscheidene keren op de lijst voor. Ten tweede wordt niet voorkomen dat een aanvrager verscheidene malen van de steun profiteert, doordat, zoals De Fakkkel BV deed, een bedrijf in verscheidene juridische entiteiten kan worden opgesplitst⁽¹⁵⁾. Ten derde wordt bij de vaststelling van het steunplafond op het niveau van de aanvrager geen rekening gehouden met de feitelijke ortvanger van de steun overeenkomstig de toepassing van het systeem van prijsbeheer⁽¹⁶⁾.
- (60) De beoordeling door de Commissie van de steunmaatregel in het kader van de „de minimis”-steun zoals hieronder wordt uiteengezet is derhalve zowel van toepassing op de aangemelde steunmaatregel als op de uitgevoerde steunmaatregel die is gebaseerd op het besluit Tijdelijke regeling subsidie tankstations grensstreek Duitsland.
- (61) Daar er twijfel bestaat over de vraag of zowel de oorspronkelijke steunmaatregel, gebaseerd op het besluit Tijdelijke regeling subsidie tankstations grensstreek Duitsland, als de aangemelde uitgebreide steunmaatregel onder de „de minimis”-regel zouden vallen, hadden zowel de oorspronkelijke steunmaatregel als de uitgebreide steunmaatregel bij de Commissie moeten worden aangemeld. Het argument van de Nederlandse autoriteiten, dat de verplichting tot aanmelding alleen betrekking heeft op de uitbreiding van het toepassingsgebied van de maatregel, is daarom niet steekhoudend. Ook hadden de Nederlandse autoriteiten de wijzigingen van de rechtsgrondslag, het besluit Tijdelijke regeling subsidie tankstations grensstreek Duitsland van 21 juli 1997 bij ministerieel besluit van 15 december 1997, met terugwerkende kracht tot 1 juli 1997⁽¹⁷⁾, bij de Commissie moeten aanmelden.
- (62) De Nederlandse autoriteiten zijn derhalve de uit hoofde van artikel 88, lid 3, van het EG-Verdrag op hen rustende verplichting, dat steun niet mag worden verleend voordat de Commissie haar standpunt heeft bekendgemaakt, niet nagekomen.

7.2. Beoordeling van de maatregel in het licht van de voorlopige beschikking inzake het verschaffen van informatie

- (63) Ondanks het feit dat de Commissie de Nederlandse autoriteiten heeft opgedragen haar de gevraagde informatie te verschaffen, heeft zij nog steeds geen gegevens ontvangen over 250 tankstations, d.w.z. ongeveer 40 % van de 633 voor subsidie in aanmerking komende tankstations. Binnen deze categorie „geen informatie” hebben de Nederlandse autoriteiten hetzij in het geheel geen informatie (59 tankstations) hetzij onvoldoende informatie (191 tankstations) verstrekt.
- (64) De Commissie is van mening dat de informatie onvoldoende is wanneer een tankstation alleen de vragenlijst van Senter heeft ingevuld zonder een afschrift van zijn exclusieve afnameovereenkomsten te hebben overgelegd. Hierdoor worden de antwoorden zoals deze in de vragenlijst worden gegeven niet met bewijsstukken gestaafd. De tankstations delen zichzelf bijvoorbeeld in één van de drie categorieën Do/Do, Co/Do of Co/Co in, zonder bewijzen voor deze indeling te verschaffen. Ook beweren de tankstations dat zij onafhankelijk zijn, maar deze bewering wordt evenmin met bewijsstukken gestaafd.
- a) De Nederlandse autoriteiten hebben de Commissie geen enkele informatie verschaft over de volgende 59 tankstations⁽¹⁸⁾:
- 7, 11, 13, 46, 175, 201, 202, 222, 234, 249, 252, 258, 280, 291, 297, 298, 314, 323, 350, 364, 372, 373, 382, 393, 405, 407, 411, 416, 420, 476, 491, 510, 512, 531, 533, 535, 539, 551, 552, 553, 557, 568, 580, 588, 590, 599, 604, 610, 613, 620, 621, 625, 642, 644, 658, 663, 764, 765 en 766.

⁽¹⁵⁾ Zie punt 30.

⁽¹⁶⁾ Zie de punten 83-86.

⁽¹⁷⁾ Zie voetnoot 4.

⁽¹⁸⁾ De nummering is dezelfde als de door de Nederlandse regering gegeven nummering.

- b) De Nederlandse autoriteiten hebben over de onderstaande 191 tankstations onvoldoende informatie verschaft:

2, 8, 9, 20, 27, 31, 41, 42, 59, 60, 61, 66, 68, 73, 76, 78, 82, 84, 94, 101, 102, 103, 105, 106, 107, 108, 115, 116, 120, 121, 122, 124, 126, 130, 131, 134, 145, 149, 152, 154, 156, 158, 162, 164, 167, 182, 183, 184, 187, 196, 200, 205, 210, 212, 214, 216, 220, 225, 226, 227, 233, 237, 238, 240, 245, 250, 257, 267, 269, 270, 282, 286, 288, 295, 300, 307, 309, 310, 321, 327, 328, 331, 334, 340, 345, 349, 351, 353, 365, 369, 374, 375, 376, 378, 379, 380, 385, 389, 394, 399, 401, 402, 404, 418, 423, 434, 444, 447, 449, 450, 451, 455, 456, 460, 467, 471, 477, 478, 480, 481, 489, 498, 499, 500, 501, 502, 503, 504, 505, 507, 508, 509, 511, 513, 515, 516, 517, 520, 522, 526, 529, 530, 532, 534, 538, 542, 543, 546, 549, 554, 555, 556, 565, 566, 567, 571, 577, 579, 581, 585, 589, 591, 596, 602, 605, 609, 611, 612, 615, 616, 617, 618, 623, 624, 626, 629, 632, 637, 638, 639, 641, 643, 645, 646, 649, 653, 659, 662, 665, 666 en 769.

- (65) De Commissie kan, aangezien alle gevraagde informatie ontbreekt, niet uitsluiten dat de steun geen merkbare invloed op het handelsverkeer en de mededinging tussen de lidstaten heeft, in de zin van de mededeling van de Commissie inzake de „de minimis”-steun en in overeenstemming met haar voorlopige beschikking; daarom zal zij ten aanzien van de bovengenoemde tankstations een eindbeschikking moeten geven.

7.3. Beoordeling van de maatregel in het licht van de „de minimis”-regel

7.3.1. Beoordeling in het licht van de tweede reden voor het inleiden van de procedure

- (66) In de mededeling van de Commissie inzake de „de minimis”-steun⁽¹⁹⁾ wordt bepaald dat bij de door de Commissie ingevoerde „de minimis”-regel „een steunniveau in een absoluut bedrag wordt vastgesteld; lagere steunbedragen vallen niet onder artikel 92, lid 1, en behoeven niet vooraf bij de Commissie te worden aangemeld uit hoofde van artikel 93, lid 3”.
- (67) Op basis van deze formulering heeft de Commissie in haar besluit tot inleiding van de procedure het standpunt ingenomen dat, gelet op de bijzondere omstandigheden van het geval, de „de minimis”-regel zou kunnen worden uitgelegd als een weerlegbaar vermoeden, dat wil zeggen dat hoewel het bedrag van de betrokken steun gering is en derhalve onder de in de „de minimis”-regel vastgestelde drempel valt, deze niet geldt indien de steun de mededinging en het handelsverkeer tussen de lidstaten beïnvloedt.

- (68) Na de kwestie verder te hebben bestudeerd is de Commissie echter tot de conclusie gekomen dat een dergelijk weerlegbaar vermoeden het absolute karakter van de „de minimis”-regel zou ondermijnen. De redenering achter genoemde regel is dat wanneer het steunplafond eenmaal wordt nageleefd, ervan wordt uitgegaan dat de steun geen merkbare gevolgen heeft voor het handelsverkeer en de mededinging tussen de lidstaten en derhalve niet onder artikel 87, lid 1, valt. Een afwijking van dit beginsel, wegens de bijzondere omstandigheden van dit geval, zou rechtsonzekerheid ten aanzien van de werkingssfeer en de toepassing van de „de minimis”-regel in het algemeen tot gevolg hebben.

- (69) De Commissie kan daarom haar beoordeling niet gronden op een mogelijk misbruik van de „de minimis”-regel; deze beoordeling moet geschieden in het licht van de eerste reden voor de inleiding van de procedure, te weten het risico van cumulering van steun volgens de „de minimis”-regel, hetzij omdat één eigenaar verscheidene tankstations bezit, dan wel omdat de leverancier, door middel van de voorwaarden van een exclusieve afnameovereenkomst, feitelijk zeggenschap over de pomphouder heeft.

7.3.2. Beoordeling in het licht van de eerste reden voor de inleiding van de procedure

- (70) Overeenkomstig de gewijzigde „de minimis”-regel⁽²⁰⁾ bedraagt „het totale steunbedrag voor de „de minimis”-steun 100 000 ECU voor een periode van drie jaar vanaf het moment dat de eerste „de minimis”-steun is verleend”. In de mededeling wordt verder bepaald:

„De Commissie moet zich ervan vergewissen dat de lidstaten hun ondernemingen geen steun verlenen die onverenigbaar is met de gemeenschappelijke markt. De lidstaten zijn gehouden de uitvoering van deze taak te vergemakkelijken door een controlemechanisme in te stellen waardoor wordt voorkomen dat door cumulatie van verschillende steunregelingen ten behoeve van eenzelfde begunstigde uit hoofde van de „de minimis”-regel het totaalbedrag van dit soort steun hoger is dan 100 000 ECU over een periode van drie jaar. Met name dienen de verlening van de „de minimis”-steun of de bepalingen van een regeling waarbij dit soort steun wordt verleend vergezeld te gaan van een uitdrukkelijke voorwaarde dat als gevolg van eventuele aanvullende steun die eenzelfde bedrijf uit hoofde van de „de minimis”-regel ontvangt die totale som die het bedrijf aan „de minimis”-steun ontvangt niet boven de limiet van 100 000 ECU over een periode van drie jaar mag stijgen.”.

- (71) In haar besluit tot inleiding van de procedure oordeelde de Commissie dat de „de minimis”-regel slechts van toepassing zou kunnen zijn indien elk tankstation als afzonderlijke onderneming zou kunnen worden beschouwd. Een tankstation kan niet als afzonderlijke

⁽¹⁹⁾ PB C 68 van 6.3.1996, blz. 9.

⁽²⁰⁾ Zie voetnoot 19.

onderneming worden beschouwd wanneer één eigenaar verscheidene tankstations bezit, hetgeen het geval kan zijn bij tankstations in eigendom van en geëxploiteerd door de oliemaatschappij (Co/Co-tankstations), of wanneer de vrijheid van „onafhankelijke” exploitanten zodanig door exclusieve afname- en huurovereenkomsten wordt ingeperkt dat de grote oliemaatschappijen in feite zeggenschap over hen hebben zoals het geval kan zijn bij tankstations in eigendom van de oliemaatschappij en geëxploiteerd door de wederverkoper (Co/Do-tankstations).

- (72) Op grond van de formulering van de mededeling inzake „de minimis”-steun zoals hierboven genoemd („dat die totale som die het bedrijf aan „de minimis”-steun ontvangt niet boven de limiet van 100 000 ECU over een periode van drie jaar mag stijgen”) en van de tekst van de hierboven reeds genoemde eerste reden van de Commissie om de procedure in te leiden ⁽²¹⁾, werd in de opmerkingen van belanghebbenden (Texaco, Shell, Q8, BETA, Bovag) en de Nederlandse autoriteiten voornamelijk ingegaan op de vraag of de exploitanten in een Do/Do of Co/Do structuur als onafhankelijk konden worden beschouwd en ervan kon worden uitgegaan dat zij het desbetreffende tankstation op eigen risico exploiteren.
- (73) Uit de opmerkingen van belanghebbenden en met name uit het betoog van het advocatenkantoor De Brauw, Blackstone en Westbroek, die namens de betrokken brancheorganisaties waren ingediend en als bijlage bij de reactie van de Nederlandse autoriteiten op de inleiding van de procedure waren gezonden, volgt dat zij hun redenering baseren op het communautaire mededingingsrecht, en met name op het begrip „onderneming” zoals vervat in de Concentratieverordening en in de artikelen 81 en 82 van het EG-Verdrag ⁽²²⁾.
- (74) Het begrip „onderneming” in de zin van het mededingingsrecht leent zich echter niet voor uitlegging van de „de minimis”-regel inzake staatssteun. De reden hiervoor is dat de aan de onderscheiden regels ten grondslag liggende beginselen verschillen. Op het gebied van het mededingingsrecht wordt het begrip „onderneming” met name gebruikt om een mededingingsbeperkende feitelijke samenwerking tussen bedrijven aan te duiden. In het kader van deze regels is de „onderneming” daarom een ruim begrip, waarin de mate van zeggenschap een factor van doorslaggevend belang is. Bij de „de minimis”-regel komt het er uiteindelijk op aan vast te stellen wie feitelijk van de steun profiteert en of de „de minimis”-drempel voor iedere begunstigde in acht is genomen ongeacht of de exploitanten onder zeggenschap van de oliemaatschappijen staan of niet.
- (75) Na de door de Nederlandse autoriteiten overgelegde 574 exclusieve afnameovereenkomsten en vragenlijsten nader te hebben bestudeerd, heeft de Commissie elementen gevonden waaruit de cumulering van steun onder de „de minimis”-regel blijkt, ook wanneer er geen zeggenschap

over de exploitant is, in de zin van de het mededingingsrecht ⁽²³⁾.

7.3.2.1. Indeling van de 633 betrokken tankstations na het onderzoek van de exclusieve afnameovereenkomsten en de vragenlijsten van Senter

- (76) Aangezien de Commissie elk van de 383 exclusieve afname- en huurovereenkomsten afzonderlijk heeft onderzocht en derhalve rechtstreeks uit deze overeenkomsten conclusies kan trekken, zijn sommige van de eerder door de Commissie gevraagde gegevens niet langer nodig.
- (77) Zo is het bijvoorbeeld niet langer noodzakelijk de eigendomsstructuur van tankstations in het voor subsidie in aanmerking komende gebied met geheel Nederland te vergelijken. De Commissie merkt echter op dat de Nederlandse autoriteiten niet zoals gevraagd een samenvangende verklaring voor de verschillen hebben gegeven. Evenmin behoeft te worden nagegaan of het marktaandeel van de betrokken oliemaatschappijen de eigendomsstructuur weerspiegelt. In plaats van de eigendomsstructuur te bepalen aan de hand van het marktaandeel van een bepaalde oliemaatschappij heeft de Commissie er, in overeenstemming met het standpunt van de Nederlandse autoriteiten en de meeste door belanghebbenden geuite meningen, voor gekozen het „vlagtaandeel” van bepaalde oliemaatschappijen vast te stellen. Het vlagtaandeel van een oliemaatschappij geeft aan hoeveel tankstations dit merk verkopen.
- (78) Bij brief van 20 mei 1999 hebben de Nederlandse autoriteiten een lijst overgelegd van de vlag aandelen van de tankstations in de grensstreek. Volgens de Nederlandse autoriteiten is deze lijst van merken gebaseerd op door de aanvragers verschaft gegevens (77 % van de tankstations die 81 % van de verkoop in de grensstreek voor hun rekening nemen, heeft geantwoord).

Shell	[...] %
BP/Mobil	[...] %
Esso	[...] %
Texaco	[...] %
Total	[...] %
Overige (inclusief eigen merken witte pompen)	[...] %
AVIA	[...] %
Fina	[...] %
Q8 (KPN)	[...] %

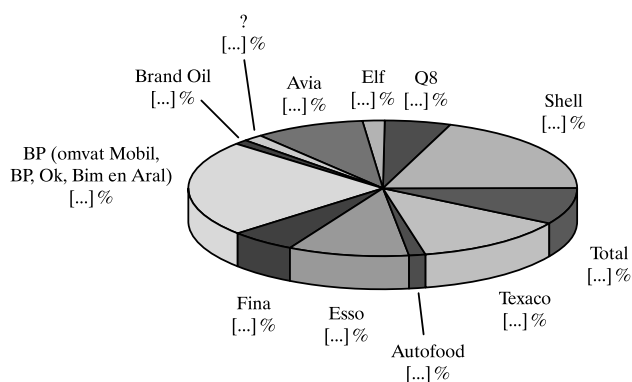
- (79) Aan de hand van de individuele analyse van de 383 gecombineerde exclusieve afname- en huurovereenkomsten die door de Nederlandse autoriteiten is verstrekt, kwam de Commissie uit op een verdeling van de „vlag aandelen”, die als volgt kan worden weergegeven:

⁽²¹⁾ Zie punt 21.

⁽²²⁾ Zie punt 39.

⁽²³⁾ De Commissie is niet van mening (Persbericht IP/86/631 van 19 december 1986) dat een kortingsregeling ter ondersteuning van de marges van pomphouders die hun prijzen aan de benzinepomp moeten verlagen om aan de concurrentie op de plaatselijke markt het hoofd te kunnen bieden, indirecte verticale prijsbinding impliceert.

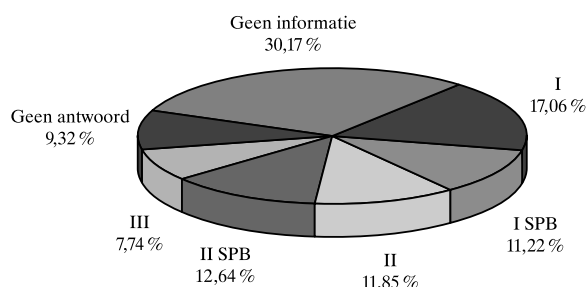
Oliemaatschappijen

(80) Er zijn enkele opmerkelijke verschillen tussen de vaststellingen van de Nederlandse autoriteiten en die van de Commissie voor een aantal merken, zoals BP, Esso en Avia. Deze verschillen kunnen worden verklaard door de informatiebron. Daar de Commissie de betrokken overeenkomsten afzonderlijk heeft onderzocht, terwijl de Nederlandse autoriteiten hun lijst hebben gebaseerd op de door de aanvragers verstrekte gegevens, zonder verdere ondersteunende gegevens, zal de Commissie haar verdere beoordeling van de betrokken maatregelen op haar eigen statistische gegevens baseren.

(81) Voorts heeft de Commissie, op basis van de 574 exclusieve afnameovereenkomsten en de vragenlijsten van Senter, waarvan 191 niet voldoende gegevens bevatten om deze in te delen, en uitgaande van het feit dat 59 tankstations in het geheel geen informatie hebben verschaft, de onderstaande indeling van de 633 voor subsidie in aanmerking komende tankstations opgesteld:

Soorten stations op grond van 633 tankstations

In bovenstaand schema komt categorie I overeen met Do/Do, categorie II met Co/Do en categorie III met Co/Co.

7.3.2.2. Tankstations in eigendom van en geëxploiteerd door de oliemaatschappij (Co/Co-tankstations)

(82) Op grond van deze 574 exclusieve afnameovereenkomsten en vragenlijsten komt de Commissie tot de slotsom dat er ten aanzien van de Co/Co-categorie („company-owned/company-operated”) sprake is van cumulering van steun, omdat dezelfde maatschappij verscheidene tankstations in eigendom heeft en exploiteert („zuivere

Co/Co”). Zonder dat het hierbij strikt genomen om een Co/Co-tankstation gaat, maar wegens de soortgelijke cumulerings-effecten, behoort tot deze categorie ook de situatie waarin dezelfde pomphouder meer dan éénmaal een aanvraag voor steun heeft ingediend en daarom verscheidene malen op de lijst van voor subsidie in aanmerking komende begunstigden („feitelijke Co/Co”) voorkomt. 49 (8 %) van de 633 voor subsidie in aanmerking komende tankstations behoren tot de categorie van zuivere Co/Co en feitelijke Co/Co-tankstations. De cumulering van steun vindt plaats hetzij bij de oliemaatschappij („zuivere Co/Co”) dan wel bij de pomphouder („feitelijke Co/Co”).

a) De Commissie heeft de volgende tankstations als „zuivere Co/Co” aangemerkt:

39, 147, 217, 218, 221, 276, 281, 287, 301, 319, 409, 414, 433, 457, 469, 486, 488, 541, 564, 575, 593, 614, 648, 655, 752, 760, 763 en 768.

b) De Commissie heeft de volgende Do/Do en Co/Do tankstations als feitelijke Co/Co tankstations aangemerkt omdat het cumulerings-effect vrijwel hetzelfde is als hierboven beschreven:

111, 112, 170, 174, 272, 273, 274, 333, 339, 347, 348, 359, 360, 362, 363, 395, 396, 432, 586, 587 en 754.

7.3.2.3. Do/Do en Co/Do tankstations met een SPB-clausule in hun exclusieve afnameovereenkomsten

7.3.2.3.1. Tankstations in eigendom van en geëxploiteerd door de wederverkoper (Do/Do-tankstations)

(83) Na de categorie Co/Co te hebben bestudeerd, richtte de Commissie haar aandacht op de tankstations die tot de categorie Do/Do behoren. Op grond van hun exclusieve afnameovereenkomsten heeft de Commissie vastgesteld dat ten aanzien van bepaalde tankstations het risico van cumulering van steun op het niveau van de oliemaatschappij bestaat wegens de aanwezigheid van een clausule inzake een systeem van prijsbeheer (SPB). Van de 179 Do/Do-overeenkomsten, geldt voor 71 (ofwel 11 %) van de 633 voor subsidie in aanmerking komende tankstations een SPB-clausule.

(84) Het doel van een SPB-clausule is de omzet van de pomphouder te beschermen tegen een concurrerende verkoop in de directe nabijheid van zijn tankstation. In de SPB-clausule wordt meestal bepaald dat de oliemaatschappij een deel van de kosten van de door de pomphouder aan het tappunt verleende prijskorting voor haar rekening kan nemen, mits de voorwaarden op de binnenlandse en/of internationale markt een tijdelijke of blijvende aanpassing van deze kortingen wenselijk of noodzakelijk maken. Overleg tussen de partijen is dikwijls noodzakelijk voordat tot een dergelijke prijsverlaging wordt overgegaan. De mate waarin de leverancier de pomphouder zal ondersteunen wordt vastgesteld in overeenstemming met een verdelingstabel of een deelnemings-schema. Het bedrag hiervan wordt doorgaans rechtstreeks op de factuur voldaan.

(85) De SPB-clausule verplicht de leverancier, althans gedeeltelijk compensatie aan de pomphouder te verschaffen voor verliezen die deze heeft geleden ten gevolge van buitengewone marktvorwaarden, waaronder door wettelijke verplichtingen veroorzaakte marktvorwaarden, zoals accijnsverhogingen. Door het verlenen van steun aan de pomphouders, waarmee wordt beoogd de inkomensverliezen ten gevolge van de gestegen accijnzen op lichte olie in Nederland te compenseren, kan in feite worden gesteld dat de Nederlandse regering de leverancier geheel of gedeeltelijk compenseert voor de verplichting die deze uit hoofde van de SPB-clausule heeft. Werd deze steun niet gegeven, dan zou de leverancier de pomphouder compensatie moeten bieden. In de gevallen waarin de leverancier met verscheidene pomphouders afnameovereenkomsten heeft gesloten, zal de leverancier hiervan evenzovele keren profiteren.

a) De Commissie heeft de volgende tankstations als Do/Do-tankstations zonder SPB-clausule aangemerkt:

3, 4, 10, 14, 17, 19, 21, 23, 24, 29, 32, 33, 47, 51, 52, 53, 62, 65, 69, 70, 75, 80, 83, 85, 92, 93, 95, 118, 119, 128, 129, 137, 138, 148, 151, 157, 173, 177, 181, 188, 191, 194, 204, 209, 213, 223, 229, 231, 232, 235, 239, 243, 247, 253, 260, 261, 262, 264, 275, 277, 285, 289, 303, 306, 311, 316, 322, 324, 335, 342, 354, 370, 381, 391, 397, 398, 406, 415, 421, 424, 425, 426, 458, 466, 470, 472, 487, 518, 521, 524, 525, 528, 558, 570, 582, 594, 597, 607, 619, 627, 628, 636, 650, 652, 656, 657, 660 en 750.

b) De Commissie heeft de volgende tankstations als Do/Do-tankstations met een SPB-clausule aangemerkt:

1, 26, 34, 40, 54, 56, 63, 79, 81, 86, 97, 113, 114, 135, 142, 155, 159, 160, 165, 166, 168, 172, 176, 179, 185, 206, 207, 208, 224, 241, 242, 244, 259, 263, 283, 284, 299, 308, 318, 320, 329, 337, 344, 352, 357, 368, 377, 383, 417, 419, 422, 429, 438, 440, 442, 454, 459, 461, 463, 473, 474, 483, 485, 497, 514, 606, 640, 661, 751, 753 en 755.

7.3.2.3.2. Tankstations in eigendom van de oliemaatschappij en geëxploiteerd door de wederverkoper (Co/Do-tankstations)

(86) Ten slotte heeft de Commissie de overige tankstations, die in de categorie Co/Do-tankstation vallen, onderzocht. Zoals het geval was bij de categorie Do/Do, heeft de Commissie vastgesteld dat ten aanzien van een aantal tankstations door de aanwezigheid van een SPB-clausule het risico van cumulering van steun op het niveau van de oliemaatschappij bestond. Van de 155 Co/Do-overeenkomsten, geldt ten aanzien van 80 (ofwel 13 %) van de 633 voor subsidie in aanmerking komende tankstations een SPB-clausule. De conclusie is hier dezelfde als ten aanzien van de Do/Do-tankstations. In dit cijfer zijn de overeenkomsten begrepen die zowel een SPB-clausule bevatten als clausules waarin de pomphouder een mini-

muminkomen wordt gewaarborgd, omdat laatstgenoemde clausules hetzelfde effect hebben als de SPB-clausule.

a) De Commissie heeft de volgende tankstations als Co/Do-tankstations zonder SPB-clausule aangemerkt:

15, 36, 43, 44, 48, 50, 67, 77, 87, 88, 89, 90, 91, 110, 132, 133, 139, 140, 141, 144, 146, 163, 186, 189, 192, 193, 197, 199, 215, 219, 251, 278, 290, 292, 294, 302, 304, 305, 312, 313, 317, 326, 330, 336, 338, 341, 343, 358, 361, 384, 388, 400, 413, 430, 437, 439, 445, 448, 453, 462, 482, 492, 493, 496, 537, 559, 562, 563, 574, 603, 622, 647, 756, 757 en 767.

b) De Commissie heeft de volgende tankstations als Co/Do-tankstations met een SPB-clausule aangemerkt:

5, 6, 12, 16, 18, 22, 25, 28, 30, 35, 37, 38, 45, 49, 55, 58, 64, 71, 72, 74, 96, 99, 100, 104, 117, 123, 125, 127, 136, 143, 150, 153, 161, 169, 171, 178, 180, 190, 195, 198, 203, 211, 228, 230, 236, 246, 248, 254, 255, 265, 266, 268, 271, 279, 296, 315, 325, 332, 355, 367, 371, 387, 427, 428, 436, 441, 443, 446, 452, 464, 484, 494, 506, 519, 523, 536, 578, 584, 608 en 762.

7.3.2.4. Do/Do en Co/Do-tankstations waar zich geen soortgelijk effect als bij Co/Co-tankstations voordoet en die evenmin exclusieve distributieovereenkomsten met een SPB-clausule hebben gesloten

(87) Uit het voorgaande vloeit a contrario voort dat er geen cumulering van steun is wanneer bij Do/Do- of Co/Do-tankstations zich geen soortgelijk effect als bij Co/Co-tankstations voordoet en, dat bij ontbreken van een SPB-clausule, evenmin cumulering van steun bij de oliemaatschappij kan worden vastgesteld. Deze steunbedragen vallen dan ook onder de „de minimis”-regel en derhalve is artikel 8, lid 1, niet van toepassing.

a) De Commissie heeft de volgende tankstations aangemerkt als Do/Do-tankstations, waarbij zich niet een soortgelijk effect als bij Co/Co voordoet en die evenmin een SPB-clausule bevattende exclusieve distributieovereenkomsten hebben gesloten:

3, 4, 10, 14, 17, 19, 21, 23, 24, 29, 32, 33, 47, 51, 52, 53, 62, 65, 69, 70, 75, 80, 83, 85, 92, 93, 95, 118, 119, 128, 129, 137, 138, 148, 151, 157, 173, 177, 181, 188, 191, 194, 204, 209, 213, 223, 229, 231, 232, 235, 239, 243, 247, 253, 260, 261, 262, 264, 275, 277, 285, 289, 303, 306, 311, 316, 322, 324, 335, 342, 354, 370, 381, 391, 397, 398, 406, 415, 421, 424, 425, 426, 458, 466, 470, 472, 487, 518, 521, 524, 525, 528, 558, 570, 582, 594, 597, 607, 619, 627, 628, 636, 650, 652, 656, 657, 660 en 750.

- b) De Commissie heeft de volgende tankstations aange-merkt als Co/Do-tankstations waarbij zich niet een soortgelijk effect als bij Co/Co voordoet en die evenmin een SPB-clausule bevattende exclusieve distributieovereenkomsten hebben gesloten:

15, 36, 43, 44, 48, 50, 67, 77, 87, 88, 89, 90, 91, 110, 132, 133, 139, 140, 141, 144, 146, 163, 186, 189, 192, 193, 197, 199, 215, 219, 251, 278, 290, 292, 294, 302, 304, 305, 312, 313, 317, 326, 330, 336, 338, 341, 343, 358, 361, 384, 388, 400, 413, 430, 437, 439, 445, 448, 453, 462, 482, 492, 493, 496, 537, 559, 562, 563, 574, 603, 622, 647, 756, 757 en 767.

7.4. Beoordeling van de verenigbaarheid van de maatregelen die als steun in de zin van artikel 87, lid 1, zijn aan te nemen

7.4.1. Steun in de zin van artikel 87, lid 1

- (88) De Commissie heeft in het licht van artikel 87, lid 1, van het EG-verdrag de subsidies onderzocht die worden verleend ten gunste van a) de echte „Co/Co“-tankstations, b) de feitelijke „Co/Co“-tankstations en c) de „Co/Do“- en „Do/Do“-tankstations met een SPB-clausule in hun exclusieve afnameovereenkomst. Overeenkomstig dit artikel zijn maatregelen van de staten of in welke vorm ook met staatsmiddelen bekostigd, die de mededinging door begunstiging van bepaalde ondernemingen of bepaalde producties vervalsen of dreigen te vervalsen, steunmaatregelen in de zin van dit artikel, voorzover zij het handelsverkeer tussen de lidstaten ongunstig beïnvloeden.
- (89) De betrokken subsidies vormen om de volgende redenen steun in de zin van artikel 87, lid 1:
- (90) Ten eerste wordt de subsidie met staatsmiddelen bekostigd, daar het Nederlandse ministerie van Financiën Senter, een organisatie van het ministerie van Economische Zaken voor technologie, energie en milieu, opdracht heeft gegeven de steunregeling uit te voeren.
- (91) Ten tweede begunstigt de subsidie aan de grens met Duitsland gelegen tankstations ten opzichte van andere tankstations in Nederland en aangrenzende lidstaten, zoals Duitsland en België.
- (92) Ten derde worden, doordat deze tankstations compensatie ontvangen voor het verschil in accijnzen op lichte olie in Duitsland en Nederland, de Nederlandse consumenten ertoe aangezet in Nederland te tanken in plaats van in Duitsland, hetgeen de mededinging op de markt voor lichte olie in de grensstreek vervalst.
- (93) Ten slotte is het om drie redenen waarschijnlijk dat de maatregel het handelsverkeer tussen de lidstaten ongunstig beïnvloedt. Ten eerste bevinden de voor subsidie in aanmerking komende tankstations zich dicht bij de grens met Duitsland. Ten tweede heeft de maatregel juist ten doel de eigenaren van deze tankstations compensatie te verlenen voor de vermeende omzetsdaling die het gevolg is van het feit dat de Nederlandse consumenten naar Duitse tankstations gaan wegens de verhoging van de accijnzen op lichte olie in Nederland. Ten slotte is de

steun afhankelijk gesteld van de verhoging van de accijnzen in Duitsland.

7.4.2. Verenigbaarheid van de steunmaatregelen

- (94) De onderwerpelijke subsidie vormt bedrijfssteun omdat zij ten doel heeft de in aanmerking komende tankstations verliezen te besparen die zij normaal in hun dagelijks bedrijf moeten dragen. Het uitsluitende doel is immers de eigenaren van de betrokken tankstations compensatie te geven voor de vermeende omzetsdaling ten gevolge van het feit dat de Nederlandse consumenten bij Duitse tankstations gaan tanken wegens de verhoging van de accijnzen op lichte olie die op 1 juli 1997 in Nederland van kracht is geworden. De Commissie herinnert er echter aan dat de steunregels geen geschikte maatregelen zijn om accijnsverschillen tussen de lidstaten te harmoniseren. In dit verband wijst de Commissie ook op het kunstmatige karakter van de steunmaatregel, aangezien de Duitse regering de accijnzen op lichte olie in Duitsland per 1 april 1999 met 6 Pfennig (0,03 EUR) per liter heeft verhoogd.
- (95) Bovendien kan sterk worden getwijfeld aan de noodzaak van de steun, vooral met betrekking tot tankstations die een exclusieve afnameovereenkomst met een SPB-clausule hebben gesloten. Zonder staatssteun zouden deze tankstations zich op grond van de SPB-clausule tot hun respectieve leveranciers hebben gewend om althans een gedeeltelijke compensatie voor hun verliezen te verkrijgen. Zoals hierboven beschreven⁽²⁴⁾, hebben de Nederlandse autoriteiten immers, door de betrokken steun te verlenen, de steun indirect aan de leveranciers betaald, aangezien zij iets hebben betaald dat normaal door de leveranciers zou zijn betaald. Het is moeilijk aan te nemen dat multi-internationale oliemaatschappijen staatssteun nodig zouden hebben om het hoofd te bieden aan een verhoging van de accijnzen op lichte olie in Nederland.
- (96) In het licht van het bovenstaande en gezien het ontbreken van terugverdieneffecten komt dit soort bedrijfssteun slechts bij uitzondering voor één van de afwijkingen van artikel 87 van het EG-Verdrag of artikel 61 van de EER-Overeenkomst in aanmerking.
- (97) De afwijkingen van artikel 87, lid 2, van het EG-Verdrag zijn in dit geval niet van toepassing, gezien de kenmerken van de steun en het feit dat deze niet erop gericht is te voldoen aan de voorwaarden voor toepassing van die afwijkingen.

⁽²⁴⁾ Zie de punten 84 en 85.

- (98) Bedrijfssteun kan bij uitzondering en tijdelijk worden verleend om bedrijfskosten in streken van artikel 87, lid 3, onder a), te compenseren. De afwijking van artikel 87, lid 3, onder a), is in dit geval echter niet van toepassing, aangezien de betrokken streek, het gebied in Nederland dat niet verder dan 20 km van de Duitse grens is verwijderd, op de kaart van de regio's niet als een gebied wordt erkend waar de levensstandaard in vergelijking met het gemiddelde van de Gemeenschap abnormaal laag is of die een ernstige ontwikkelingsachterstand heeft.
- (99) Evenmin kan de betrokken steun verenigbaar worden geacht met de gemeenschappelijke markt op grond van de uitzondering van artikel 87, lid 3, onder c), van het EG-Verdrag als steunmaatregel om de ontwikkeling van bepaalde regionale economieën te vergemakkelijken, welke de voorwaarden waaronder het handelsverkeer plaatsvindt niet zodanig verandert dat het gemeenschappelijk belang wordt geschaad.
- (100) De steun is duidelijk niet bestemd om de verwezenlijking van een belangrijk project van gemeenschappelijk Europees belang in de zin van artikel 88, lid 2, onder b), te bevorderen.
- (101) Ten slotte bevorderen de steunmaatregelen evenmin de cultuur en de instandhouding van het culturele erfgoed in de zin van artikel 87, lid 3, onder d).
- (102) De steun ten gunste van a) de echte „Co/Co“-tankstations, b) de feitelijke „Co/Co“-tankstations en c) de „Co/Do“- en „Do/Do“-tankstations met een SPB-clausule in hun exclusieve afnameovereenkomst voldoet derhalve niet aan de voorwaarden die zijn vereist om voor één van de uitzonderingen op grond van artikel 87, lid 3, van het Verdrag in aanmerking te komen.
- rancier (negen leveranciers (Shell, BP (inclusief Aral, Mobil, OK en Bim), Elf, Esso, Texaco, Total, Fina, Q8 en Avia) voor 151 tankstations);
- (104) geeft de Commissie een negatieve beschikking met betrekking tot de steun aan deze tankstations (in totaal 450 van de 633 in aanmerking komende tankstations), omdat deze maatregelen niet met de gemeenschappelijke markt en met de werking van de EER-Overeenkomst verenigbaar zijn.
- (105) Met betrekking tot de andere tankstations, die geen feitelijke of echte „Co/Co“ zijn en evenmin exclusieve afnameovereenkomsten met een SPB-clausule hebben gesloten, te weten 183 van de 633 in aanmerking komende tankstations, concludeert de Commissie dat de subsidie aan deze tankstations onder de „de minimis“-regel valt en derhalve geen steun in de zin van artikel 87, lid 1, van het EG-Verdrag is.
- (106) Daar de Nederlandse autoriteiten de steun deels hebben verleend aan de in punt 103 onder a), b) en c) genoemde categorieën voordat de Commissie een definitief besluit overeenkomstig de procedure van artikel 88, lid 2, van het EG-Verdrag had genomen, moet deze steun worden terugbetaald. In het geval van de categorieën „geen informatie“, echte Co/Co-tankstations en feitelijke Co/Co-tankstations moet de steun door de betrokken tankstations worden terugbetaald. In het geval van Do/Do- en Co/Do-tankstations met een SPB-clausule in de exclusieve afnameovereenkomst moet de steun worden terugbetaald door de feitelijke ontvangers, dat wil zeggen de acht betrokken oliemaatschappijen. De betrokken oliemaatschappijen zijn in de in de bijlage opgenomen lijst van de 633 in aanmerking komende tankstations,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

8. CONCLUSIE

- (103) In het licht van het bovenstaande en met name in overweging nemend dat
- a) de Nederlandse autoriteiten ondanks de beschikking betreffende de verstrekking van inlichtingen met betrekking tot 250 tankstations niet alle gevraagde informatie hebben verstrekt;
 - b) er cumulering van steun is met betrekking tot de echte Co/Co-tankstations, omdat dezelfde maatschappij verscheidene tankstations in eigendom heeft en exploiteert, en met betrekking tot de feitelijke Co/Co-tankstations, omdat dezelfde wederverkoper meer dan eens steun heeft aangevraagd en derhalve verscheidene malen op de lijst van voor steun in aanmerking komende ontvangers voorkomt (49 tankstations);
 - c) de Nederlandse regering door de toekenning van de steun feitelijk kan worden geacht de leverancier geheel of gedeeltelijk compensatie te verlenen voor zijn verplichting op grond van de SPB-clausule met betrekking tot Do/Do-tankstations, hetgeen leidt tot cumulering van de steun op het niveau van de leve-

Artikel 1

De subsidie die Nederland heeft toegekend aan 183 tankstations nabij de Duitse grens, ten bedrage van 100 000 EUR per tankstation, valt onder de „de minimis“-regel en vormt derhalve geen steun in de zin van artikel 87, lid 1, van het EG-Verdrag. De betrokken tankstations worden hieronder opgesomd. De nummers komen overeen met de lijst van aanvragers volgens het schrijven van de Nederlandse regering van 7 april 1999. De lijst is in de bijlage bij deze beschikking opgenomen.

- a) Tankstations in eigendom van en geëxploiteerd door de wederverkoper („Do/Do“-tankstations):

3, 4, 10, 14, 17, 19, 21, 23, 24, 29, 32, 33, 47, 51, 52, 53, 62, 65, 69, 70, 75, 80, 83, 85, 92, 93, 95, 118, 119, 128, 129, 137, 138, 148, 151, 157, 173, 177, 181, 188, 191, 194, 204, 209, 213, 223, 229, 231, 232, 235, 239, 243, 247, 253, 260, 261, 262, 264, 275, 277, 285, 289, 303, 306, 311, 316, 322, 324, 335, 342, 354, 370, 381, 391, 397, 398, 406, 415, 421, 424, 425, 426, 458, 466, 470, 472, 487, 518, 521, 524, 525, 528, 558, 570, 582, 594, 597, 607, 619, 627, 628, 636, 650, 652, 656, 657, 660 en 750.

- b) Tankstations in eigendom van de oliemaatschappij en geëxploiteerd door de wederverkoper („Co/Do“-tankstations):

15, 36, 43, 44, 48, 50, 67, 77, 87, 88, 89, 90, 91, 110, 132, 133, 139, 140, 141, 144, 146, 163, 186, 189, 192, 193, 197, 199, 215, 219, 251, 278, 290, 292, 294, 302, 304, 305, 312, 313, 317, 326, 330, 336, 338, 341, 343, 358, 361, 384, 388, 400, 413, 430, 437, 439, 445, 448, 453, 462, 482, 492, 493, 496, 537, 559, 562, 563, 574, 603, 622, 647, 756, 757 en 767.

Artikel 2

De staatssteun die Nederland heeft toegekend aan 450 tankstations nabij de Duitse grens, ten bedrage van meer dan 100 000 EUR per ontvanger over een periode van drie jaar, is met de gemeenschappelijke markt en met de werking van de EER-Overeenkomst onverenigbaar. De betrokken tankstations worden hieronder opgesomd. De nummers komen overeen met de lijst van aanvragers volgens het schrijven van de Nederlandse regering van 7 april 1999. De lijst is in bijlage bij deze beschikking opgenomen.

- a) Tankstations waarvoor de Nederlandse autoriteiten geen informatie of slechts gedeeltelijke informatie hebben verstrekt:

„geen antwoord”: 7, 11, 13, 46, 175, 201, 202, 222, 234, 249, 252, 258, 280, 291, 297, 298, 314, 323, 350, 364, 372, 373, 382, 393, 405, 407, 411, 416, 420, 476, 491, 510, 512, 531, 533, 535, 539, 551, 552, 553, 557, 568, 580, 588, 590, 599, 604, 610, 613, 620, 621, 625, 642, 644, 658, 663, 764, 765 en 766;

„onvoldoende informatie”: 2, 8, 9, 20, 27, 31, 41, 42, 59, 60, 61, 66, 68, 73, 76, 78, 82, 84, 94, 101, 102, 103, 105, 106, 107, 108, 115, 116, 120, 121, 122, 124, 126, 130, 131, 134, 145, 149, 152, 154, 156, 158, 162, 164, 167, 182, 183, 184, 187, 196, 200, 205, 210, 212, 214, 216, 220, 225, 226, 227, 233, 237, 238, 240, 245, 250, 257, 267, 269, 270, 282, 286, 288, 295, 300, 307, 309, 310, 321, 327, 328, 331, 334, 340, 345, 349, 351, 353, 365, 369, 374, 375, 376, 378, 379, 380, 385, 389, 394, 399, 401, 402, 404, 418, 423, 434, 444, 447, 449, 450, 451, 455, 456, 460, 467, 471, 477, 478, 480, 481, 489, 498, 499, 500, 501, 502, 503, 504, 505, 507, 508, 509, 511, 513, 515, 516, 517, 520, 522, 526, 529, 530, 532, 534, 538, 542, 543, 546, 549, 554, 555, 556, 565, 566, 567, 571, 577, 579, 581, 585, 589, 591, 596, 602, 605, 609, 611, 612, 615, 616, 617, 618, 623, 624, 626, 629, 632, 637, 638, 639, 641, 643, 645, 646, 649, 653, 659, 662, 665, 666 en 769.

- b) Tankstations in eigendom van en geëxploiteerd door de oliemaatschappij („Co/Co“-tankstations):

„echte”: 39, 147, 217, 218, 221, 276, 281, 287, 301, 319, 409, 414, 433, 457, 469, 486, 488, 541, 564, 575, 593, 614, 648, 655, 752, 760, 763 en 768;

„feitelijke”: 111, 112, 170, 174, 272, 273, 274, 333, 339, 347, 348, 359, 360, 362, 363, 395, 396, 432, 586, 587 en 754.

- c) Tankstations in eigendom van en geëxploiteerd door de wederverkoper („Do/Do“-tankstations) met een systeem van prijsbeheer (SPB):

1, 26, 34, 40, 54, 56, 63, 79, 81, 86, 97, 113, 114, 135, 142, 155, 159, 160, 165, 166, 168, 172, 176, 179, 185, 206, 207, 208, 224, 241, 242, 244, 259, 263, 283, 284, 299, 308, 318, 320, 329, 337, 344, 352, 357, 368, 377, 383, 417, 419, 422, 429, 438, 440, 442, 454, 459, 461, 463, 473, 474, 483, 485, 497, 514, 606, 640, 661, 751, 753 en 755

- d) Tankstations in eigendom van de oliemaatschappij en geëxploiteerd door de wederverkoper („Co/Do“-tankstations) met een systeem van prijsbeheer (SPB):

5, 6, 12, 16, 18, 22, 25, 28, 30, 35, 37, 38, 45, 49, 55, 58, 64, 71, 72, 74, 96, 99, 100, 104, 117, 123, 125, 127, 136, 143, 150, 153, 161, 169, 171, 178, 180, 190, 195, 198, 203, 211, 228, 230, 236, 246, 248, 254, 255, 265, 266, 268, 271, 279, 296, 315, 325, 332, 355, 367, 371, 387, 427, 428, 436, 441, 443, 446, 452, 464, 484, 494, 506, 519, 523, 536, 578, 584, 608 en 762.

Voor de onder c) en d) genoemde categorieën zijn de feitelijke ontvangers de respectieve oliemaatschappijen waarmee deze tankstations exclusieve afnameovereenkomsten hebben gesloten. Uit de in de bijlage opgenomen lijst blijkt om welke oliemaatschappijen het in elk afzonderlijk geval gaat.

Artikel 3

1. Nederland treft alle nodige maatregelen om de in artikel 2 bedoelde onwettig ter beschikking gestelde steun van de ontvangers terug te vorderen.

2. De terugvordering geschiedt overeenkomstig de procedures van het interne recht. Over het terug te vorderen bedrag is rente verschuldigd vanaf de datum waarop de steun ter beschikking is gesteld tot de daadwerkelijke terugbetaling ervan. De rente wordt berekend op grond van de rentevoet welke als referentiepercentage wordt gehanteerd bij de berekening van het subsidie-equivalent van regionale steunmaatregelen.

Artikel 4

Nederland deelt de Commissie binnen twee maanden na de bekendmaking van deze beschikking de maatregelen mee die het heeft getroffen om hieraan te voldoen.

Artikel 5

Deze beschikking is gericht tot het Koninkrijk der Nederlanden.

Gedaan te Brussel, 20 juli 1999.

Voor de Commissie
Monika WULF-MATHIES
Lid van de Commissie

BIJLAGE

Lijst van aanvragers van een subsidie op grond van de Tijdelijke regeling subsidie tankstations grensstreek Duitsland. De nummers komen overeen met de lijst van aanvragers volgens het schrijven van de Nederlandse regering van 7 april 1999

Nr.	Naam van de aanvrager	Oliemaatschappij/ Label contract	Oliemaatschappij/ Label groep
1	Auto Schmitz B.V.	[...]	[...]
2	T.E.M. Twente B.V.	[...]	[...]
3	Autobedrijf G.H.V. B.V.	[...]	[...]
4	Van Lin Velden B.v.	[...]	[...]
5	M.J.J. Verbiesen	[...]	[...]
6	W.H. Merx	[...]	[...]
7	Autoservice Fermans Exclusive B.V.	[...]	[...]
8	Autobedrijf J; Meyknecht	[...]	[...]
9	Garage Knops B.V.	[...]	[...]
10	Autocentrum Merjenburgh B.V.	[...]	[...]
11	H. Boxem	[...]	[...]
12	Henk Santing Emmen B.V.	[...]	[...]
13	Service Station Valkenhuizen Jo Brouwers B.V.	[...]	[...]
14	H.J.M. Ras-Bosman	[...]	[...]
15	V.O.F. Paul Janssen Esso Velperbroek	[...]	[...]
16	Hendriks-Maes V.O.F.	[...]	[...]
17	Hendrix Automobielbedrijf B.V.	[...]	[...]
18	V.O.F. Zelftankstation J. Hilgers	[...]	[...]
19	Autoservice Bedrijf Fransen B.V.	[...]	[...]
20	B.E.M. Stationair B.V.	[...]	[...]
21	Automobielbedrijf G+H B.V.	[...]	[...]
22	J.H.M. Huntjes	[...]	[...]
23	Garage Vencken B.V.	[...]	[...]
24	J.H.M. Wiertz	[...]	[...]
25	V.O.F. Muijzers-Mertens	[...]	[...]
26	Mennink-Veldboom B.V.	[...]	[...]
27	Gebr. Wismans	[...]	[...]
28	H.J.W. Roerdinkholder	[...]	[...]
29	RoVo Exploitatie B.V.	[...]	[...]

Nr.	Naam van de aanvrager	Oliemaatschappij/ Label contract	Oliemaatschappij/ Label groep
30	B.V. Automobielbedrijf Veenhuis	[...]	[...]
31	Ter Huurne's Handelsmaatschappij B.V.	[...]	[...]
32	Tankstation van Donkelaar B.V.	[...]	[...]
33	V.O.F. Garage Borgers	[...]	[...]
34	Jansen-van Maasacker V.O.F.	[...]	[...]
35	J.D. Kok Service Stations B.V.	[...]	[...]
36	Th. A. Hegeman B.V.	[...]	[...]
37	V.O.F. Shell Station Baexem	[...]	[...]
38	V.O.F. Hermans	[...]	[...]
39	Makro Zelfbedieningsgroothandel C.V.	[...]	[...]
40	Firma Jan Cox	[...]	[...]
41	Auto Quick Service B.V.	[...]	[...]
42	Autobedrijf G.J. Arentsen B.V.	[...]	[...]
43	V.O.F. Peters-Kersten	[...]	[...]
44	Jansen V.O.F.	[...]	[...]
45	Benzinestation Den Oordt B.V.	[...]	[...]
46	J.L.M. Palmen	[...]	[...]
47	Kooiker en Zoon V.O.F.	[...]	[...]
48	Tank- en Servicestation Jansema B.V.	[...]	[...]
49	Atol Tankstation B.V.	[...]	[...]
50	V.O.F. Service Station van Steenwijk	[...]	[...]
51	Autobedrijf De Jong Hardenberg B.V.	[...]	[...]
52	Automobielbedrijf Peeten B.V.	[...]	[...]
53	Autobedrijf Veders B.V.	[...]	[...]
54	Van Remmen-Gademan B.V.	[...]	[...]
55	A.J.A. Boosten	[...]	[...]
56	Makkinga B.V.	[...]	[...]
58	V.O.F. Peters-Jaspers	[...]	[...]
59	Kok V.O.F.	[...]	[...]
60	Technische Handelonderneming van Dooren B.V.	[...]	[...]
61	B.V. Garage van Ameln	[...]	[...]
62	Autocenter Hegeman B.V.	[...]	[...]
63	Garagebedrijf Venderbosch B.V.	[...]	[...]

Nr.	Naam van de aanvrager	Oliemaatschappij/ Label contract	Oliemaatschappij/ Label groep
64	Autobedrijf van Gool B.V.	[...]	[...]
65	A. Platvoet Handelsmaatschappij B.V.	[...]	[...]
66	Platvoet Exploitiemaatschappij B.V.	[...]	[...]
67	Esso „St. Vitusholt”	[...]	[...]
68	Vos-Meekes B.V.	[...]	[...]
69	Autobedrijf Olde Monnikhof B.V.	[...]	[...]
70	F.M. Trip	[...]	[...]
71	V.O.F. P. van Oosterbaan	[...]	[...]
72	V.O.F. Holtslag	[...]	[...]
73	Autobedrijf De Jong	[...]	[...]
74	R.P.A. van Gestel	[...]	[...]
75	Fa. Geerlings Teunissen	[...]	[...]
76	D.A. Gaikhorst	[...]	[...]
77	Shell Servicebedrijf Herman Ten Thij V.O.F.	[...]	[...]
78	H. Peeters Service B.V.	[...]	[...]
79	V.O.F. Garage Hans Gerritsen	[...]	[...]
80	Tankstation J. Klein Gunnewiek V.O.F.	[...]	[...]
81	Tankservice Haarhuis V.O.F.	[...]	[...]
82	Autobedrijf Jansen	[...]	[...]
83	Fa. Mos-Luttikhuis	[...]	[...]
84	W.A.M. Litmaath	[...]	[...]
85	Krabbenborg Transport B.V.	[...]	[...]
86	Service Station Vehof V.O.F.	[...]	[...]
87	W.S. Trumpi h.o. Shell Zwartewater	[...]	[...]
88	Vollenhoven Olie B.V.	[...]	[...]
89	Autobedrijf Ger Bemelmans V.O.F.	[...]	[...]
90	Weijers V.O.F.	[...]	[...]
91	Esso Overmaat V.O.F.	[...]	[...]
92	Autoservice Besouw B.V.	[...]	[...]
93	Autocentrum Biermans B.V.	[...]	[...]
94	Tankstation Lux B.V.	[...]	[...]
95	Autobedrijf J. Pinnars	[...]	[...]
96	B.V. Automobielbedrijf van Straten & Zoon	[...]	[...]

Nr.	Naam van de aanvrager	Oliemaatschappij/ Label contract	Oliemaatschappij/ Label groep
97	V.O.F. J. Köster	[...]	[...]
99	B.H.O.	[...]	[...]
100	Tankstation Mekers-De Geulekamp B.V.	[...]	[...]
101	Mastebroek B.V.	[...]	[...]
102	Autorijschool en Tankstation Oudeboon	[...]	[...]
103	Auto-en Carrosseriebedrijf Ambting B.V.	[...]	[...]
104	P.C Spakman B.V.	[...]	[...]
105	Autobedrijf van Boven Erica B.V.	[...]	[...]
106	Firma Gebroeders Pelgrom	[...]	[...]
107	Garage Grooten B.V.	[...]	[...]
108	V.O.F. Suntjes-Wolters	[...]	[...]
110	Autobedrijf Bloo Neede B.V.	[...]	[...]
111	F.J Rolink B.V.	[...]	[...]
112	Rolink B.V.	[...]	[...]
113	V.O.F. M.C. Bagchus en Zn.	[...]	[...]
114	V.O.F. Garage Jansen	[...]	[...]
115	Oliehandel Kuster B.V.	[...]	[...]
116	Auto ter Riet B.V.	[...]	[...]
117	Van Gerven Venray V.O.F.	[...]	[...]
118	Garage Gommans B.V.	[...]	[...]
119	Service Garage de Pont B.V.	[...]	[...]
120	Autobedrijf Ueffing C.V.	[...]	[...]
121	Gebroeders Klein Gunnewiek V.O.F.	[...]	[...]
122	Poelen auto's Mook V.O.F.	[...]	[...]
123	Esso Etten Bosman V.O.F.	[...]	[...]
124	Automobielbedrijf Ruesink Ruurlo B.V.	[...]	[...]
125	Tankstation Gebr. Bruynen Kessel B.V.	[...]	[...]
126	Rijmar B.V.	[...]	[...]
127	Service Station R. Bolhaar B.V.	[...]	[...]
128	Autoservice Wim van de Biesebo	[...]	[...]
129	J.W. van der Sluis	[...]	[...]
130	Haagmans Taxicentrale voor Valkenburg e.o B.V.	[...]	[...]
131	Garage Veger B.V.	[...]	[...]

Nr.	Naam van de aanvrager	Oliemaatschappij/ Label contract	Oliemaatschappij/ Label groep
132	Auto Roeloffzen B.V.	[...]	[...]
133	P.N.W. de Jong	[...]	[...]
134	Autobedrijf Egberink V.O.F.	[...]	[...]
135	Tankstation Gerrit Smit	[...]	[...]
136	G. Runherd	[...]	[...]
137	Autobedrijf Demmer B.V.	[...]	[...]
138	Service Garage J. Boermans	[...]	[...]
139	Fa. Gebr. J. en F. Tielemans	[...]	[...]
140	Th. Van de Weijer en Zn. V.O.F.	[...]	[...]
141	J.A. Louwman	[...]	[...]
142	Automobielbedrijf J.G. Lesscher B.V.	[...]	[...]
143	Automobielbedrijf Lo Vugleveen B.V.	[...]	[...]
144	Schiphorst B.V.	[...]	[...]
145	H.B. Mensink B.V.	[...]	[...]
146	V.O.F. Knol	[...]	[...]
147	A.C.M. Olie B.V.	[...]	[...]
148	Taxi B. Jansen B.V.	[...]	[...]
149	Auto Smeets Echt B.V.	[...]	[...]
150	V.O.F. Molendijk	[...]	[...]
151	B.P. Henk van der Wielen V.O.F.	[...]	[...]
152	Autobedrijf de Groot V.O.F.	[...]	[...]
153	R. Dekker	[...]	[...]
154	Autoschade Timmermans B.V.	[...]	[...]
155	L. Schaars	[...]	[...]
156	D.C.B. Gennep B.V.	[...]	[...]
157	J.H. Metting	[...]	[...]
158	Witvoet Olieprodukten B.V.	[...]	[...]
159	Garage Hartgerink B.V.	[...]	[...]
160	Tankstation/Garage Staring B.V.	[...]	[...]
161	Shell „zelftank” Larenstein (Bhegani)	[...]	[...]
162	Schreurs Wessens B.V.	[...]	[...]
163	A.J.M. Schiepers	[...]	[...]
164	Vluggen Automaterialen B.V.	[...]	[...]

Nr.	Naam van de aanvrager	Oliemaatschappij/ Label contract	Oliemaatschappij/ Label groep
165	Automobielbedrijf P. Janssen	[...]	[...]
166	Mobil Service de Grens	[...]	[...]
167	L. Huisman	[...]	[...]
168	V.O.F. Esso tholen	[...]	[...]
169	Franssen-Kleijkers V.O.F.	[...]	[...]
170	Service Station Beursgens B.V.	[...]	[...]
171	V.O.F. Texaco Toussaint-Meijs	[...]	[...]
172	Autobedrijf Brilman B.V.	[...]	[...]
173	Autobedrijf Schuurhuis V.O.F.	[...]	[...]
174	Automobielservice Beursgens B.V.	[...]	[...]
175	Autobedrijf Evers	[...]	[...]
176	Autobedrijf De Vossenbrink B.V.	[...]	[...]
177	Automobielbedrijf Wedsterdiep B.V.	[...]	[...]
178	Texaco Benzinestation M. Rijks B.V.	[...]	[...]
179	Garage Bergsteyn B.V.	[...]	[...]
180	Doevendans Handelonderneming C.V.	[...]	[...]
181	V.O.F. De Rooij-Geers	[...]	[...]
182	V.O.F. Autobedrijf G. Heikens	[...]	[...]
183	Hoogendijk A.T.W. B.V.	[...]	[...]
184	Automobielbedrijf Joosten Oploo B.V.	[...]	[...]
185	Otoskoop B.V.	[...]	[...]
186	Automobielbedrijf S.M. Duivelaar V.O.F.	[...]	[...]
187	V.O.F. Sjoerd Olde Monnikhof	[...]	[...]
188	Garage Vroomen V.O.F.	[...]	[...]
189	Th. M. Tijssens	[...]	[...]
190	Exploitatiemaatschappij L. Zdrojewski B.V.	[...]	[...]
191	J.H. Thelen	[...]	[...]
192	M. Mengels	[...]	[...]
193	V.O.F. Esso Worseling	[...]	[...]
194	G. Kruit Handelonderneming B.V.	[...]	[...]
195	Service Station Tonny Wessels V.O.F.	[...]	[...]
196	H.B. Willemsen	[...]	[...]
197	VéBé van Steijn B.V.	[...]	[...]

Nr.	Naam van de aanvrager	Oliemaatschappij/ Label contract	Oliemaatschappij/ Label groep
198	E.H. Reink	[...]	[...]
199	Automobielbedrijf Nabuurs B.V.	[...]	[...]
200	Automobiel en Garagebedrijf Kock B.V.	[...]	[...]
201	Self Service Tankstation Hondsiep B.V.	[...]	[...]
202	Tankshop Boxmeer B.V.	[...]	[...]
203	V.O.F. Shell Hattem-Gravesteyn	[...]	[...]
204	Texaco Self Service Olde Nordkamp	[...]	[...]
205	Auto Berendsen B.V.	[...]	[...]
206	Heron automaterialen B.V.	[...]	[...]
207	J.H.F. van Sante	[...]	[...]
208	Cillekens Brandstoffen B.V.	[...]	[...]
209	Smeets & Geelen Tankstations B.V.	[...]	[...]
210	Bouw-en Handelonderneming J; Peeters B.V.	[...]	[...]
211	V.O.F. M.J.C. Pluim en Zn.	[...]	[...]
212	Automobielbedrijf Th. Wenting B.V.	[...]	[...]
213	Autocentrum Cents B.V.	[...]	[...]
214	Tankstation Jagt B.V.	[...]	[...]
215	M.W.N. Touw	[...]	[...]
216	Auto Vencken B.V.	[...]	[...]
217	Nijol Exploitatie Tankstations B.V.	[...]	[...]
218	Nijol Oliemaatschappij B.V.	[...]	[...]
219	Bossewinkel V.O.F.	[...]	[...]
220	V.O.F. W.J. Wenmaekers	[...]	[...]
221	Groothandel en Exploitatiemaatschappij Noord-	[...]	[...]
222	Esso Brunssum V.O.F.	[...]	[...]
223	Fa. J.W. Winkelhorst en Zonen	[...]	[...]
224	Automobielbedrijf A.J.H. Jetten B.V.	[...]	[...]
225	Autobedrijf Jan Bootink B.V.	[...]	[...]
226	Direcks Service Station Bocholtz B.V.	[...]	[...]
227	Correct Monnereau B.V.	[...]	[...]
228	Mobil Selfservice stations Oldenzaal-Twello	[...]	[...]
229	Firma Autobedrijf Wiefferink	[...]	[...]
230	J. Kram	[...]	[...]

Nr.	Naam van de aanvrager	Oliemaatschappij/ Label contract	Oliemaatschappij/ Label groep
231	Morsink V.O.F.	[...]	[...]
232	Firma J.W. Oonk	[...]	[...]
233	Jac. Van Egmond B.V.	[...]	[...]
234	Roeleveld-Rolink B.V.	[...]	[...]
235	Garage V.O.F Rikhof	[...]	[...]
236	Service Station Christophe V.O.F.	[...]	[...]
237	A. Prulm-van Rossum	[...]	[...]
238	V.O.F. Ooink	[...]	[...]
239	Brandstof Exploitatie Bellingwolde B.V.	[...]	[...]
240	Handelsmaatschappij H. Knol Almelo B.V.	[...]	[...]
241	Europa Garage Hardenberg B.V.	[...]	[...]
242	Euro-Autohuis B.V.	[...]	[...]
243	Roba Rijssen B.V.	[...]	[...]
244	V.O.F. Hidding	[...]	[...]
245	Autobedrijf J. van Hinsberg B.V.	[...]	[...]
246	Thijs Reijnen B.V.	[...]	[...]
247	Autobedrijf Gebr. Van Tienen	[...]	[...]
248	B. ledema V.O.F.	[...]	[...]
249	Garage Braakhuis Almelo B.V.	[...]	[...]
250	Fa. Jos Cranssen	[...]	[...]
251	Diepemaat Tankstation B.V.	[...]	[...]
252	A. Lenters V.O.F.	[...]	[...]
253	Tankstation „de Witte” V.O.F.	[...]	[...]
254	Herinx V.O.F.	[...]	[...]
255	Th. W.J. Vermeulen	[...]	[...]
257	Pilar B.V.	[...]	[...]
258	V.O.F. Esso Servicestation Franssen	[...]	[...]
259	Autobedrijf Cortenbach V.O.F.	[...]	[...]
260	Tankstation Wikkerink B.V.	[...]	[...]
261	Autobedrijven J. Hoiting Dalen Emmen	[...]	[...]
262	Autobedrijf De Jong Slagharen	[...]	[...]
263	Garage W. Godeke V.O.F.	[...]	[...]
264	Hoegen Dijkhof B.V.	[...]	[...]

Nr.	Naam van de aanvrager	Oliemaatschappij/ Label contract	Oliemaatschappij/ Label groep
265	V.O.F. Zelftankservice Oldenboom	[...]	[...]
266	Tankstation Overstegen B.V.	[...]	[...]
267	Autobedrijf Sanders B.V.	[...]	[...]
268	J. Borggreve en J.J. Knobben V.O.F.	[...]	[...]
269	Fa. A.M. Kleinsman en Zoon	[...]	[...]
270	Autobedrijf Louis Petit B.V.	[...]	[...]
271	Service Station Rene Prevoo V.O.F.	[...]	[...]
272	Shell Hengelo Zuid B.V.	[...]	[...]
273	Self Service de Bleek B.V.	[...]	[...]
274	Self Service Station Weghorst B.V.	[...]	[...]
275	V.O.F. Garage Bogers-Visser	[...]	[...]
276	Schreurs Oliemaatschappij B.V.	[...]	[...]
277	De Heikant Wessem B.V.	[...]	[...]
278	J. van Helmond B.V.	[...]	[...]
279	V.O.F. Duyn	[...]	[...]
280	V.O.F. Achten	[...]	[...]
281	Vissers Oliehandel B.V.	[...]	[...]
282	Schimmel Mill B.V.	[...]	[...]
283	J.G.N. van der Vleden	[...]	[...]
284	Autobedrijf Gendringen V.O.F.	[...]	[...]
285	Esso Station Lindenheuvel	[...]	[...]
286	CAV Ulestraten-Schimmert-Hulsberg	[...]	[...]
287	Kaptien's Oliehandel B.V.	[...]	[...]
288	Esso Service Dordsebrug	[...]	[...]
289	Servicestation Middel	[...]	[...]
290	V.O.F. Autobedrijf Jo Rutten Wijchen	[...]	[...]
291	Servicestation Gebr. Frissen B.V.	[...]	[...]
292	V.O.F. Total servicestation 't Meertje	[...]	[...]
294	J.W. Mengels	[...]	[...]
295	Salland Oliemaatschappij B.V.	[...]	[...]
296	V.O.F. de Boer	[...]	[...]
297	Weghorst-Oliko B.V.	[...]	[...]
298	Automobilbedrijf Chris Blij	[...]	[...]

Nr.	Naam van de aanvrager	Oliemaatschappij/ Label contract	Oliemaatschappij/ Label groep
299	Autobedrijf Postema V.O.F.	[...]	[...]
300	Garage Grijsen	[...]	[...]
301	Servauto Nederland B.V.	[...]	[...]
302	F. Thijssen BIM Tankstation V.O.F.	[...]	[...]
303	Garagebedrijf G. Slots B.V.	[...]	[...]
304	Fa. Autobedrijf Coenjaerts	[...]	[...]
305	G.M. Janssen	[...]	[...]
306	Esso Midwolda V.O.F. Jansen	[...]	[...]
307	Firma Reuvekamp V.O.F.	[...]	[...]
308	Hein Overbeek V.O.F.	[...]	[...]
309	Minli Strijthagen B.V.	[...]	[...]
310	Minli Heerlen B.V.	[...]	[...]
311	Hessels Autobedrijf	[...]	[...]
312	M. Loeffen	[...]	[...]
313	Autobedrijf de Grote Emmen B.V.	[...]	[...]
314	De Grote Rijksweg Emmen B.V.	[...]	[...]
315	t Singraven B.V.	[...]	[...]
316	Autobedrijf te Brake V.O.F.	[...]	[...]
317	V.O.F. van der Vegt	[...]	[...]
318	Garage Nieuwenhuizen B.V.	[...]	[...]
319	Vlutters Handelonderneming B.V.	[...]	[...]
320	G. van der Haar	[...]	[...]
321	M.T.M. Van Daal Haps B.V.	[...]	[...]
322	Handelonderneming Gebr. Jans B.V.	[...]	[...]
323	V.O.F. BP Tankstation Nijenhuis	[...]	[...]
324	Servicestation Huben V.O.F.	[...]	[...]
325	V.O.F. Esso Self Service „De Kluis“	[...]	[...]
326	BP Station „De Hasseler Es“	[...]	[...]
327	T.E.M. Zwolle B.V.	[...]	[...]
328	V.O.F. J. en M. Lucassen-de Mulder	[...]	[...]
329	Alg. Service-en Verkoopm. Arnhemse Poort B.V.	[...]	[...]
330	Sparu B.V.	[...]	[...]
331	Autobedrijf Zwijnenberg V.O.F.	[...]	[...]

Nr.	Naam van de aanvrager	Oliemaatschappij/ Label contract	Oliemaatschappij/ Label groep
332	V.O.F. Bisselink	[...]	[...]
333	Autoservice J. van Deursen B.V.	[...]	[...]
334	Garage Schel B.V.	[...]	[...]
335	Autobedrijf Jansen Binnenmars	[...]	[...]
336	V.O.F. Shell Service „De Ijzeren Klap”	[...]	[...]
337	J.J.H. Jansen	[...]	[...]
338	Esso Self Service V.O.F. „Drempt”	[...]	[...]
339	Tankstation 't Heukske V.O.F.	[...]	[...]
340	V.O.F. City Autoservice	[...]	[...]
341	Autobedrijf Hans Berndes B.V.	[...]	[...]
342	Garage Oomen B.V.	[...]	[...]
343	Van de Berg's Rotonde V.O.F.	[...]	[...]
344	J. Bron	[...]	[...]
345	H. Schollen	[...]	[...]
347	Autobedrijf Nijland Duiven B.V.	[...]	[...]
348	Gebroeders Nijland B.V.	[...]	[...]
349	J. Potze B.V.	[...]	[...]
350	H.H. Albers	[...]	[...]
351	Auto Caubo Valkenburg B.V.	[...]	[...]
352	Tankstation en automobielbedrijf Tromp C.V.	[...]	[...]
353	Zuid-Drents Oliecentrum B.V.	[...]	[...]
354	V.O.F. Kort Vathermond	[...]	[...]
355	Autoservice Hoogland V.O.F.	[...]	[...]
357	Autoverhuur van der Weerdt B.V.	[...]	[...]
358	J. Janssen	[...]	[...]
359	R.G.M. Stapper	[...]	[...]
360	M.M.J. Stapper-v.d. Bosch	[...]	[...]
361	Metaro B.V.	[...]	[...]
362	Self Service Station Borne B.V.	[...]	[...]
363	Self Service Hasselerbaan B.V.	[...]	[...]
364	Van Lent-Spiekerman V.O.F.	[...]	[...]
365	Firma H. Th. J. van Londen	[...]	[...]
367	S.W.M. Baltussen	[...]	[...]

Nr.	Naam van de aanvrager	Oliemaatschappij/ Label contract	Oliemaatschappij/ Label groep
368	V.O.F. Evers	[...]	[...]
369	Gebr. Derks Beers B.V.	[...]	[...]
370	Autobedrijf Rutten B.V.	[...]	[...]
371	Tankstation Caberg	[...]	[...]
372	V.O.F. Postulart-van Cleef	[...]	[...]
373	Oliecentrum Strijbosch B.V.	[...]	[...]
374	Tankstation Bekhuis	[...]	[...]
375	Garage van den Berg Plasmolen B.V.	[...]	[...]
376	V.O.F. Auto Service Center Lichtenvoorde	[...]	[...]
377	Automobielbedrijf Brunlink B.V.	[...]	[...]
378	V.O.F. Gebroeders Helnen	[...]	[...]
379	Autobedrijf Saak en Vorenholt V.O.F.	[...]	[...]
380	Strijbosch en Zn. B.V.	[...]	[...]
381	Garage Kruiter	[...]	[...]
382	Autobedrijf Bakker en Zoon V.O.F.	[...]	[...]
383	Garage-Tankservice D.H. van Aalderen	[...]	[...]
384	Tankstation Frazer V.O.F.	[...]	[...]
385	Theo's Tankshop	[...]	[...]
387	V.O.F. Bastings	[...]	[...]
388	R. Timmerman Tankstation Mobil V.O.F.	[...]	[...]
389	J.M. Spoolder-Dooren	[...]	[...]
391	Vos Maasbracht B.V.	[...]	[...]
393	Handelsonderneming Sjaak Arns B.V.	[...]	[...]
394	F.K. Frings	[...]	[...]
395	Ufkes Hoogebrug B.V.	[...]	[...]
396	Ufkes Parkzicht B.V.	[...]	[...]
397	V.O.F. Tankstation Heuthorst	[...]	[...]
398	Wikkering-Winterswijk B.V.	[...]	[...]
399	Automobielbedrijf A.B. Willemsen	[...]	[...]
400	BP-station van Wijk	[...]	[...]
401	Autobedrijf Boerrigter	[...]	[...]
402	G&G Exploitiemaatschappij B.V.	[...]	[...]
404	Auto Jipp B.V.	[...]	[...]

Nr.	Naam van de aanvrager	Oliemaatschappij/ Label contract	Oliemaatschappij/ Label groep
405	Olie Centrum Nederland B.V.	[...]	[...]
406	J.A.A. Peters	[...]	[...]
407	V.O.F. Nijenhuis	[...]	[...]
409	De Haan Minerale Oliën B.V.	[...]	[...]
411	Van der Molen V.O.F.	[...]	[...]
413	Auto Langwerden	[...]	[...]
414	Post Exploitatie Maatschappij B.V.	[...]	[...]
415	Autobedrijf Lennaerts B.V.	[...]	[...]
416	V.O.F. Seubers	[...]	[...]
417	Autobedrijf Leo Martens B.V.	[...]	[...]
418	Firma Overbeek	[...]	[...]
419	H. Heijligers V.O.F.	[...]	[...]
420	Garage Snippe	[...]	[...]
421	Autobedrijf Huiskes B.V.	[...]	[...]
422	Autobedrijf De Kock V.O.F.	[...]	[...]
423	W.F. Milder	[...]	[...]
424	Autobedrijf J.J. Scheppink	[...]	[...]
425	H.M. Geurts Holding B.V.	[...]	[...]
426	V.O.F. H.J. Dieperink & Zoon	[...]	[...]
427	Borrekuil B.V.	[...]	[...]
428	Shell Ganzeweide V.O.F.	[...]	[...]
429	Autoservice Het Ambacht Westervoort B.V.	[...]	[...]
430	Esso Biljoen Rob Bosman	[...]	[...]
432	Top Zwartemeer B.V.	[...]	[...]
433	A.J.J. Kolkman	[...]	[...]
434	Van Huët V.O.F.	[...]	[...]
436	Mobil Selfservice Andre Florack	[...]	[...]
437	V.O.F. Trip	[...]	[...]
438	Blekkink Aalten B.V.	[...]	[...]
439	BIM Velswijk	[...]	[...]
440	Autobedrijf Reizigersberg	[...]	[...]
441	Kap Tankstation V.O.F.	[...]	[...]
442	V.O.F. Kroezen	[...]	[...]

Nr.	Naam van de aanvrager	Oliemaatschappij/ Label contract	Oliemaatschappij/ Label groep
443	J. Vermeulen	[...]	[...]
444	Esso Dieren V.O.F.	[...]	[...]
445	Autobedrijf Schipdam B.V.	[...]	[...]
446	E.C.G. Geervliet	[...]	[...]
447	A. Gezel	[...]	[...]
448	Tank-en service station Beulen-Slangen V.O.F.	[...]	[...]
449	T.E.M. Nijmegen B.V.	[...]	[...]
450	Roadrunner Service B.V.	[...]	[...]
451	Beheersmaatschappij Gebr. Van Kleef B.V.	[...]	[...]
452	P.J. Pont Almelo B.V.	[...]	[...]
453	Auto Hobby van der Werff B.V.	[...]	[...]
454	M.G.W. Ruypers	[...]	[...]
455	Autobedrijf Hukkelhoven	[...]	[...]
456	V.O.F. J.W. Lensink en T.W. Heinen	[...]	[...]
457	Gebr. Jongste B.V.	[...]	[...]
458	Autobedrijf Brouwer B.V.	[...]	[...]
459	V.O.F. G. Nelissen St. Geertuid	[...]	[...]
460	V.O.F. Autobedrijf Theo van Huet	[...]	[...]
461	Autobedrijf Roelofs V.O.F.	[...]	[...]
462	Pek V.O.F.	[...]	[...]
463	Tankstation Schasfoort B.V.	[...]	[...]
464	R.A.J. Maes	[...]	[...]
466	V.O.F. Autobedrijf Freke en Zoon	[...]	[...]
467	Tankstation Westsingel B.V.	[...]	[...]
469	B.V. B.E.M.	[...]	[...]
470	C.M.J. van der Aa-Lammerink	[...]	[...]
471	Tankstation De Holz B.V.	[...]	[...]
472	Autobedrijf Bleumink B.V.	[...]	[...]
473	Garage Vosseveld	[...]	[...]
474	Automobielbedrijf Johnny Peterman B.V.	[...]	[...]
476	Demarol B.V.	[...]	[...]
477	Brand Oil Servicestation B.V.	[...]	[...]
478	Firma Fieten	[...]	[...]

Nr.	Naam van de aanvrager	Oliemaatschappij/ Label contract	Oliemaatschappij/ Label groep
480	P. Molema	[...]	[...]
481	V.O.F. Autobedrijf Webbink	[...]	[...]
482	Auto Reinders B.V.	[...]	[...]
483	Braam Autoservice B.V.	[...]	[...]
484	Garagebedrijf B. Hendriksen B.V.	[...]	[...]
485	Vakgarage Voortman V.O.F.	[...]	[...]
486	Oliehandel Fr. Hopmans B.V.	[...]	[...]
487	Autobedrijf Renkens	[...]	[...]
488	NedOil Tankstations B.V.	[...]	[...]
489	Anac Tank-en Service Station V.O.F.	[...]	[...]
491	Jeurissen B.V.	[...]	[...]
492	Auto Maessen V.O.F.	[...]	[...]
493	Esso Station „Het Anker” V.O.F.	[...]	[...]
494	Q8 Servicestation Jansen V.O.F.	[...]	[...]
496	Westerhof V.O.F.	[...]	[...]
497	G.B. Selfservicestation Kessel-Adriaans B.V.	[...]	[...]
498	Snijders Cuyk B.V.	[...]	[...]
499	V.O.F. Heimans-Coenen	[...]	[...]
500	Garage Mestrom Groesbeek B.V.	[...]	[...]
501	Autobedrijf Vloet Mill B.V.	[...]	[...]
502	Garage Lammerts B.V.	[...]	[...]
503	Automobielbedrijf Gerard Tap	[...]	[...]
504	V.O.F. Roosenboom	[...]	[...]
505	F. Tjisse Claase B.V.	[...]	[...]
506	Opgenoot Tankservice B.V.	[...]	[...]
507	V.O.F. Gebrs. Mertens en Zn.	[...]	[...]
508	Van Beek V.O.F.	[...]	[...]
509	Diesel Oil Company B.V.	[...]	[...]
510	Autobedrijf Klaas Snippe	[...]	[...]
511	H.A.T. Bens	[...]	[...]
512	De Vrije Pomp Coevorden B.V.	[...]	[...]
513	T.E.M. Arnhem B.V.	[...]	[...]
514	Auto Heersmink B.V.	[...]	[...]

Nr.	Naam van de aanvrager	Oliemaatschappij/ Label contract	Oliemaatschappij/ Label groep
515	I.L. Pierik-Bomers	[...]	[...]
516	W. Witvoet	[...]	[...]
517	Garage Tankstation Milder V.O.F.	[...]	[...]
518	Tankstation J.G. Blokzijl V.O.F.	[...]	[...]
519	V.O.F. Kremer	[...]	[...]
520	C.J.G. Heerink	[...]	[...]
521	Auotbedrijf Hondebrink B.V.	[...]	[...]
522	Texaco Tankstaion J.A. Holland	[...]	[...]
523	M.J.M. Philipsen	[...]	[...]
524	Autoedrijf Ben van der Aa B.V.	[...]	[...]
525	Garage-en Autoschadeschadebedrijf Herbers	[...]	[...]
526	V.O.F. Keupink	[...]	[...]
528	Coöperatie Tuinbouwcentrum Lent B.A.	[...]	[...]
529	Oosterveen's Hobbycentrum B.V.	[...]	[...]
530	Overijsselse Olie Combinatie B.V.	[...]	[...]
531	Fa. S. Brakke	[...]	[...]
532	H.J.A.A. Bodelier	[...]	[...]
533	T en H Beheer B.V.	[...]	[...]
534	A.C. Lohmann	[...]	[...]
535	Autobedrijf J.B. Heijnen V.O.F.	[...]	[...]
536	V.O.F. Kengen-Gilissen	[...]	[...]
537	J.A.N. Beuken	[...]	[...]
538	J.H.M. Feijts	[...]	[...]
539	Actomat B.V.	[...]	[...]
541	F.L.M. Krauth	[...]	[...]
542	H. Benerink-Folbert	[...]	[...]
543	J. Benërink	[...]	[...]
546	W. Smit-Ten Donkelaar	[...]	[...]
549	Wed. L. Dalhuisen B.V.	[...]	[...]
551	V.O.F. W.H. Heyenrath	[...]	[...]
552	Tankstation De Grens	[...]	[...]
553	Zijm's Boulevard Garage B.V.	[...]	[...]
554	V.O.F. J. Derks en Zn.	[...]	[...]

Nr.	Naam van de aanvrager	Oliemaatschappij/ Label contract	Oliemaatschappij/ Label groep
555	J.G.J. Engels	[...]	[...]
556	J.J.L. Alofs	[...]	[...]
557	V.O.F. van der Woey	[...]	[...]
558	Bean Exploitiemaatschappij B.V.	[...]	[...]
559	Automobielbedrijf Van de Weem B.V.	[...]	[...]
562	Garage Binnenmars B.V.	[...]	[...]
563	R. Leus	[...]	[...]
564	De Fakkel B.V.	[...]	[...]
565	V.O.F. Autobedrijf van Haren	[...]	[...]
566	TEM Peelland B.V.	[...]	[...]
567	J. Kleine	[...]	[...]
568	Johannes Willem Dijis	[...]	[...]
570	H. Wermke	[...]	[...]
571	V.O.F. Sahil	[...]	[...]
574	V.O.F. Bosserhof	[...]	[...]
575	Van Gelder Aardolie B.V.	[...]	[...]
577	V.V. Tankstation U.S.A.	[...]	[...]
578	Tankstation 't Klinkertje	[...]	[...]
579	Autobedrijf Diepenmaat V.O.F.	[...]	[...]
580	Garage Hofkamp V.O.F.	[...]	[...]
581	A.J.B.M. Scholten	[...]	[...]
582	Firma Bos-Niers	[...]	[...]
584	Emos B.V.	[...]	[...]
585	OK Nederland B.V.	[...]	[...]
586	Grooters Rekken B.V.	[...]	[...]
587	Grooters Eibergen B.V.	[...]	[...]
588	Total de Laares V.O.F.	[...]	[...]
589	Veka B.V.	[...]	[...]
590	Autobedrijf Buursink B.V.	[...]	[...]
591	Driessen Oosterbeek B.V.	[...]	[...]
593	GeHa Krediettank B.V.	[...]	[...]
594	Albert M. Kaspers	[...]	[...]

Nr.	Naam van de aanvrager	Oliemaatschappij/ Label contract	Oliemaatschappij/ Label groep
596	Aardappelhandel van Melis B.V.	[...]	[...]
597	E.J.A. Geerdink	[...]	[...]
599	Schadeherstel Twente B.V.	[...]	[...]
602	Service Station v/h J.P. Veger	[...]	[...]
603	Fokko Meijer B.V.	[...]	[...]
604	Autobedrijf Belderink B.V.	[...]	[...]
605	T.E.M. Salland B.V.	[...]	[...]
606	V.O.F. de la Roy	[...]	[...]
607	Zegam Zevenaar B.V.	[...]	[...]
608	V.O.F. Bongers	[...]	[...]
609	V.O.F. W. Pierik Konstruktiebedrijf	[...]	[...]
610	Autobedrijf Vrugink	[...]	[...]
611	Erkens Servicestation en verhuurbedrijf	[...]	[...]
612	Autorijschool Kruidhof B.V.	[...]	[...]
613	Fa. D.W. Westerveld en Zn.	[...]	[...]
614	M.H.H. Körver	[...]	[...]
615	Th. Rutten en Zn. Autobedrijf B.V.	[...]	[...]
616	BP Jans Vording	[...]	[...]
617	V.O.F. H.J. Rensing en Zoon	[...]	[...]
618	J.H.W. Plagge	[...]	[...]
619	Garage Looman B.V.	[...]	[...]
620	A.E.M. Rouleaux	[...]	[...]
621	De Wit's Autocenter Vlagtwedde B.V.	[...]	[...]
622	Stegehuis V.O.F.	[...]	[...]
623	W.E. van Gessel B.V.	[...]	[...]
624	AutoRent Bastiaans	[...]	[...]
625	Autobedrijf Schiphorst-Bloemendal B.V.	[...]	[...]
626	T.G.N. Strijbosch	[...]	[...]
627	Fa. J.H. & W.D. Bouwmeester	[...]	[...]
628	Autobedrijf Berenpas B.V.	[...]	[...]
629	Fa. De Jonge V.O.F.	[...]	[...]
632	Ellerie T.T.T. V.O.F.	[...]	[...]
636	V.O.F. Bovee	[...]	[...]
637	Autobedrijf Chr. Kerres B.V.	[...]	[...]

Nr.	Naam van de aanvrager	Oliemaatschappij/ Label contract	Oliemaatschappij/ Label groep
638	Rekrea Service Engelage V.O.F.	[...]	[...]
639	Autobedrijf Krabbe	[...]	[...]
640	Autobedrijf Wessels Dedemsvaart B.V.	[...]	[...]
641	Garage Kerkdijk	[...]	[...]
642	Tankstation Erik Derks	[...]	[...]
643	V.O.F. Autobedrijf Geve	[...]	[...]
644	Johan Henk Gankema	[...]	[...]
645	J. Hijnekamp	[...]	[...]
646	E. Gottschall	[...]	[...]
647	Van den Bosch en Jansen B.V.	[...]	[...]
648	Oliehandel van den Belt B.V.	[...]	[...]
649	J.B.H. Wildenborg	[...]	[...]
650	Tankservice Amby B.V.	[...]	[...]
652	H.M. Olde Heuvelt	[...]	[...]
653	V.O.F. Gebr. Th.J. en W.J. Tangelder	[...]	[...]
655	Oliehandel de Croon Twello B.V.	[...]	[...]
656	Automobilbedrijf Eef Wessels	[...]	[...]
657	Keulen Kerensheide B.V.	[...]	[...]
658	V.O.F. Overberg	[...]	[...]
659	V.O.F. Weghorst Service	[...]	[...]
660	V.O.F. Shell Centrum Wijchen	[...]	[...]
661	Autobedrijf Mattijssen B.V.	[...]	[...]
662	J.H. Nijland	[...]	[...]
663	Autobedrijf A.B. Lesscher B.V.	[...]	[...]
665	Autobedrijf Haarhuis	[...]	[...]
666	L.M.A. Geelen	[...]	[...]
750	Service Station Tatelaar B.V.	[...]	[...]
751	B.F.H. Auto's B.V.	[...]	[...]
752	Sakko B.V.	[...]	[...]
753	Autobedrijf Magnus	[...]	[...]
754	Top Zwartemeer	[...]	[...]
755	V.O.F. F. en H.W. Voortman	[...]	[...]
756	S.H.J. Bos	[...]	[...]

Nr.	Naam van de aanvrager	Oliemaatschappij/ Label contract	Oliemaatschappij/ Label groep
757	M.J.A. van der Loo	[...]	[...]
760	Vissers Tankstations B.V.	[...]	[...]
762	L.L. Boekestijn-Van Lier	[...]	[...]
763	Retail Operating Company B.V.	[...]	[...]
764	Shell ZT TEO B.V.	[...]	[...]
765	Snelgas Nederland B.V.	[...]	[...]
766	Robing Tankstations B.V.	[...]	[...]
767	Visschedijk	[...]	[...]
768	Vissers Tankstations B.V.	[...]	[...]
769	Auto Service 't Heukske	[...]	[...]

BESLUIT VAN DE COMMISSIE**van 30 september 1999****houdende vaststelling van de in 1999 beschikbare bedragen uit hoofde van de bijzondere kaderregeling voor bijstand ten behoeve van traditionele ACS-leveranciers van bananen (Verordening (EG) nr. 856/1999 van de Raad)***(kennisgeving geschied onder nummer C(1999) 3097)**(1999/706/EG)*

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 856/1999 van de Raad van 22 april 1999 tot instelling van een bijzondere kaderregeling voor bijstand ten behoeve van de traditionele ACS-leveranciers van bananen ⁽¹⁾, inzonderheid op artikel 7,

- (1) Overwegende dat Verordening (EG) nr. 856/1999 een bijzondere kaderregeling voor technische en financiële bijstand instelt om de traditionele ACS-leveranciers van bananen te helpen zich aan te passen aan de nieuwe marktsituatie die voortvloeit uit de wijzigingen die in de gemeenschappelijke marktordening zijn aangebracht;
- (2) Overwegende dat artikel 7 van voornoemde verordening bepaalt dat de Commissie binnen het voor een bepaald jaar beschikbare totaalbedrag en rekening houdend met de concurrentiepositie en het belang van de bananenproductie voor de economie van het betrokken land, het maximumbedrag vaststelt voor elke traditionele ACS-leverancier van bananen;
- (3) Overwegende dat Verordening (EG) nr. 1609/1999 van de Commissie ⁽²⁾, inzonderheid de artikelen 3 en 4, de exacte methode bepaalt voor de berekening van het verschil in concurrentievermogen en het belang van de bananenproductie voor het betrokken ACS-land;
- (4) Overwegende dat artikel 7 van Verordening (EG) nr. 1609/1999 bepaalt dat de Commissie het aanvankelijk beschikbaar gestelde bedrag opnieuw kan toewijzen aan de resterende leveranciers van bananen wanneer een traditionele ACS-leverancier geen verzoek om technische en financiële bijstand heeft ingediend binnen de in artikel 1, lid 1, van de verordening genoemde termijn of wanneer de ingediende programma's niet in overeenstemming zijn met de in artikel 1, lid 2, van de verordening omschreven langetermijnstrategie;
- (5) Overwegende dat het lid van de Commissie dat verantwoordelijk is voor ontwikkelingssamenwerking, gemachtigd is namens de Commissie een financieringsovereenkomst te ondertekenen voor het exacte bedrag dat in dit besluit wordt bedoeld,

BESLUIT:

Artikel 1

De voor elke traditionele ACS-leverancier beschikbare middelen zijn opgenomen in de bijlage bij dit besluit. Het betreft indicatieve bedragen die geen betalingsverplichting ten opzichte van de desbetreffende traditionele ACS-leverancier inhouden.

Artikel 2

Het lid van de Commissie dat belast is met ontwikkelingssamenwerking wordt gemachtigd om namens de Commissie de in de bijlage bij dit besluit vermelde bedragen opnieuw toe te wijzen, overeenkomstig de bepalingen van artikel 7 van Verordening (EG) nr. 1609/1999.

⁽¹⁾ PB L 108 van 27.4.1999, blz. 2.

⁽²⁾ PB L 190 van 23.7.1999, blz. 14.

Artikel 3

Het lid van de Commissie dat belast is met ontwikkelingssamenwerking wordt gemachtigd om namens de Commissie een financieringsovereenkomst te ondertekenen met elke traditionele ACS-leverancier over het exacte bedrag dat kan worden toegewezen op basis van een jaarlijks investeringsplan.

Gedaan te Brussel, 30 september 1999.

Voor de Commissie

Poul NIELSON

Lid van de Commissie

BIJLAGE

Het indicatieve bedrag dat beschikbaar is voor elke traditionele ACS-leverancier van bananen voor 1999

	(in miljoen EUR)
Belize	3,1
Kameroen	6,2
Kaapverdië	0,5
Ivoorkust	4,1
Dominica	6,5
Grenada	0,5
Jamaica	5,3
Madagaskar	0,5
Somalië	0,6
Saint Lucia	8,5
Saint Vincent	6,1
Suriname	3,1
Totaal	45

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE**van 29 oktober 1999****betreffende beschermende maatregelen ten aanzien van paardachtigen uit de Verenigde Staten***(kennisgeving geschied onder nummer C(1999) 3614)***(Voor de EER relevante tekst)**

(1999/707/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Richtlijn 91/496/EEG van de Raad van 15 juli 1991 tot vaststelling van de beginselen voor de organisatie van de veterinaire controles voor dieren uit derde landen die in de Gemeenschap worden binnengebracht en tot wijziging van de Richtlijnen 89/662/EEG, 90/425/EEG en 90/675/EEG ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 96/43/EG ⁽²⁾, en met name op artikel 18, lid 1,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In de Verenigde Staten zijn in de staat New York gevallen van West Nile Fever bij mensen en paarden gemeld. Het voorkomen van het virus is bevestigd bij vogels in New York City, de staat New York, Connecticut en New Jersey en bij vectorinsecten in New York City en Connecticut.
- (2) De aanwezigheid van deze ziekte vormt een ernstige bedreiging voor de mens en voor de paardachtigen in de Gemeenschap.
- (3) Op het niveau van de Gemeenschap moeten snel beschermingsmaatregelen ten aanzien van de invoer van paardachtigen uit de Verenigde Staten worden getroffen.
- (4) In afwachting dat de autoriteiten van de Verenigde Staten nadere gegevens meedelen, moeten aanvullende voorwaarden worden vastgesteld voor de tijdelijke toelating van geregistreerde paarden, het opnieuw toelaten van geregistreerde paarden na tijdelijke uitvoer en de invoer van paardachtigen uit de Verenigde Staten,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

1. Voor de tijdelijke toelating van geregistreerde paarden, het opnieuw toelaten van geregistreerde paarden na tijdelijke uitvoer en de invoer van paardachtigen uit de Verenigde Staten

moet een door de bevoegde centrale veterinaire autoriteiten van de Verenigde Staten getekend aanvullend certificaat worden overgelegd.

2. In het in lid 1 bedoelde certificaat moet worden verklaard dat:

- de paardachtigen in de afgelopen 15 dagen niet in New York City noch in de staten New York, Connecticut en New Jersey hebben verbleven,
- de paardachtigen niet in aanraking zijn geweest met paardachtigen die in de afgelopen 15 dagen op een besmet bedrijf hebben verbleven.

Artikel 2

De lidstaten brengen de ten aanzien van de Verenigde Staten toegepaste maatregelen in overeenstemming met deze beschikking.

Zij stellen de Commissie daarvan in kennis.

Artikel 3

Deze beschikking is van toepassing tot en met 31 januari 2000.

Artikel 4

Deze beschikking is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Brussel, 29 oktober 1999.

Voor de Commissie

David BYRNE

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 268 van 24.9.1991, blz. 56.

⁽²⁾ PB L 162 van 1.7.1996, blz. 1.

EUROPESE ECONOMISCHE RUIMTE

TOEZICHTHOUDENDE AUTORITEIT VAN DE EVA

BESCHIKKING VAN DE TOEZICHTHOUDENDE AUTORITEIT VAN DE EVA

Nr. 162/1999/COL

van 9 juli 1999

waarbij Noorwegen wordt vrijgesteld van de verplichting om op bepaalde soorten het in hoofdstuk III, punt 1.4, van bijlage I bij de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte vermelde besluit betreffende het in de handel brengen van zaaizaad van oliehoudende planten en vezelgewassen (Richtlijn 69/208/EEG van de Raad) toe te passen

DE TOEZICHTHOUDENDE AUTORITEIT VAN DE EVA,

Gelet op de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte, zoals gewijzigd bij het protocol tot aanpassing van de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte, en met name op artikel 17 en protocol nr. 1, punt 4, onder d),

Gelet op het in hoofdstuk III, punt 1.4, van bijlage I bij de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte vermelde besluit betreffende het in de handel brengen van zaaizaad van oliehoudende planten en vezelgewassen (Richtlijn 69/208/EEG van de Raad), en met name op artikel 22,

Gelet op de overeenkomst tussen de EVA-staten betreffende de oprichting van een Toezichthoudende Autoriteit en een Hof van Justitie, zoals gewijzigd bij het protocol tot aanpassing van de overeenkomst tussen de EVA-staten betreffende de oprichting van een Toezichthoudende Autoriteit en een Hof van Justitie, en met name op artikel 5, lid 2, onder d), en protocol nr. 1, artikel 1, onder c),

Gezien het door Noorwegen ingediende verzoek,

Overwegende dat zaaizaad van hennep en blauwmaanzaad in Noorwegen normaal gesproken niet wordt geproduceerd en in de handel gebracht;

Overwegende dat Noorwegen, zolang deze situatie ongewijzigd blijft, moet worden vrijgesteld van de verplichting om de bepalingen van het hierboven genoemde besluit op de betrokken soorten toe te passen;

Overwegende dat een dergelijke vrijstelling het in Noorwegen in de handel brengen van zaaizaad dat in overeenstemming met dit besluit in een andere partij bij de EER-Overeenkomst is geproduceerd, onverlet laat;

Overwegende dat de in deze beschikking vervatte maatregelen in overeenstemming zijn met het advies van het Comité inzake planten en veevoeder van de EVA, dat de Toezichthoudende Autoriteit van de EVA bijstaat,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING VASTGESTELD:

1. Noorwegen wordt hierbij vrijgesteld van de verplichting om het in hoofdstuk III, punt 1.4, van bijlage I bij de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte vermelde besluit betreffende het in de handel brengen van zaaizaad van oliehoudende planten en vezelgewassen (Richtlijn 69/208/EEG van de Raad) toe te passen op de volgende soorten:

Cannabis sativa L. — Hennep

Papaver somniferum L. — Blauwmaanzaad.

2. Deze beschikking treedt in werking op 19 juli 1999.

3. Deze beschikking is gericht tot Noorwegen.
4. Van deze beschikking is de tekst in de Engelse taal authentiek.

Gedaan te Brussel, 9 juli 1999.

*Voor de Toezichhoudende Autoriteit
van de EVA*

Hannes HAFSTEIN

Lid van het College
